ABRAHAM BEN SAMUEL COHEN

Sefer Bet Ya'akov Asher...

Livorno 1792

דף	עמוד	שיטה	טעות	תיקון
ל"א	ע"א	כ"ג	כזה שבת ראש הם אותיות שבת	לפי שבת הוא ראש של ראש
שם	שם	ל"ב	אכל	אבל
ל"ב	ע"א	י"א	בגית'	מכני
ל"ג	ע"ב	כ"ב	ה"ז	ה"א
ל"ד	ע"ב	כ"ט	והא והיה	והא דכתיב והיה
ל"ו	ע"א	יו"ד	גהינם	בחינם
ל"ט	ע"א	ז'	שתיקה	שתקה
שם	שם	כ"ט	רפ"ט	רכ"ט
שם	ע"ב	כ"ו	ה"ז	ה"אן
מ'	ע"א	ה'	ו"ו	וא"ו
שם	ע"ב	ו'	ו"ו	ו"ו
מ"ג	ע"ב	ח'	לא' יש	לאל"ף לא יש

תם ונשלם לוח הטעיות והשמטות
ברוך אל ההודאות

לוח הטעיות והשמטות

דף	עמוד	שיטה	טעות	תיקון
כ"א	ע"ב	ה'	חול"ס	חל"ס
כ"ב	ע"א	י"ג	חלוס	חלס
שם	שם	שם	ב' ראשונות	ג' ראשונות
שם	ע"ב	א'	חלוס	חלס
כ"ג	ע"א	ו'	מיותרת	מיוחדת
שם	שם	ח'	ואגדר	ויאמר
שם	ע"ב	כ"א	קע"ו	קט"ו
כ"ה	ע"א	ז'	מן ג'	מן ה'
שם	שם	י"ג	אמר	א"כ
שם	ע"ב	ו'	בא"כרם	"כאכרם
כ"ו	ע"ב	א'	והסימן	והס מן
שם	שם	כ'	ומי יחד	ומייחד
ז"ך	ע"א	כ"ן	ג' אחר א'	כי אחר א'
שם	שם	ל"א	דכאב	דכאב דגאב דגאב דגבא
כ"ח	ע"א	י"ו	שקככ"א	שת כ"א
שם	שם	שם	שהיוד	שהיא יוד
שם	שם	י"ט	גדול כח	גדל כח
שם	שם	כ'	גדול כח	גדל כח
שם	ע"ב	י"ו	אלף	אלף אלף
שם	שם	כ"א	מה	מה שלא
שם	שם	שם	בחיים	כתיב
ל'	ע"א	ז'	לא' א' פעם הוא	א' פעם הוא א'
שם	שם	י"ח	ואא"ך ו'	ואא"כ ן'
שם	שם	כ"ן	אם כאמת	ואם כן כאמת
שם	שם	ל'	והזה המשיך	וכזה כמשך
שם	ע"ב	א'	נ"כ	ג"כ
שם	שם	ו'	וד' כא"ח	ודפא"ח
שם	שם	י"א	פא	כ"א
שם	שם	כ"ז	גם ה'	גם ד'
שם	שם	ל"א	אל"ף	אל ף

ל"א

דף	עמוד	שיטה	טעות	תיקון
ב'	ע"ב	טז	זהב	קפ"ב
ג'	שם	כ"ט	וזורדים	ויורדים · חסר
שם	שם	יד	הכה ה'	צ"ל והנה עם ו'
שם	שם	טז	ומילה של תורה	צ"ל ומילה עם אל"ף · וכן כל מקום שנכתב מילה עם ה"א צ"ל עם אל"ף · ואין צורך לכפול הדברים ולהגיה אותם במקומם:
שם	ע"ב		בציור באר ב' ז"ל	ל'
			באותה שורה ל"ו	ו'
			בשורה ה' מ"ב	מ"ב
			באותה שורה נ'	כ'
			בשורה ו' ע'	ט'
			בשורה ז' יוד	י'
ד'	ע"א	יב	מדו"ד	מדת הדין
שם	ע"ב	ח"ו	בז"ת למ"ד	בו"ת למ"ד בו"ת
ו'	ע"א	ב'	שהיא	שהיא י'
יוד	ע"א	כ"א	היה אחד	ה"ו אל"ף
יא	ע"ב	כ"ה	שהין	שאין
יב	ע"ב	כ"ג	ה' פעמים ו'	צריך להיות ה' פעמים ז'
שם	שם	כ"ט	ברוחב	גם רוחב ·
ט"ו	ע"ב	כ"א	עד למשה עד היה רועה	צ"ל ע"ד שכת' ומשה היה רועה
ט"ז	ע"א	יב	א' אל אלם	א' אל אלה אלהי
שם	שם	כ"ד	שבא סגל	שבא סגל אלם
יח	ע"א	יד	אלהים יענה	אלהים יענה לעדי
שם	שם	כ"ח	האת	ה' את
כ'	ע"א	ו'	דלות	דל"ת
שם	שם	ט"ו	תרוג	תרו"ט
שם	ע"ב	טז	תשב	תש"ב
שם	שם	ל"א	ווו עם	ו"ו עם

בית יעקב

בך גרתי את מלא כזה עי"ן תי"ו בגימ' כ"א פעם הוי"ה חשוב אותיות המוקדים בגימ' הכי לעשו"ת בגימ' א"ל פעם הוי"ה והא שלקחתי את מלא משא"כ לעשות לרמז כל את ודוק כ"א פעם הוי"ה עם א"ל פעם הוי"ה בגימטרי' ב"ן פעם הוי"ה לרמז על שם ב"ן ואם תראה מ"ש הזוהר על זה הפסוק ויומתק לך מאד מה שכתבתי ודוק את שהם הוא את צרה אבל דבר בעתו כלומר אם יש איזה דבר בעת כלומר עם המילה מה טוב כלומר טוב מאד ובאמת את עם המילה בגימ' א"ך פעם הוי"ה והוי"ה הוא טוב ואין צריך ראיה לזה גם הוי"ה במ"ק הוא טוב ובזה במשך הפסוק את צרה היא ליעקב וממנה יושע המילה של את כבר כתבתי שהיא טוב מאד המילה של צרה בזה צד"ק רו"ש הי' ראה אותיות מוקדים בגימ' דל"ת ככה בגימ' משיח בן דויד היא עם המילה בזה הי' יו"ד אל"ף עם בקודים בגימ' ז' פעם הוי"ה ראה פלאות מ"ש על פסוק רבות מחשבות בלב איש ועצת הוי"ה היא תקום בהקדמה שלישית ע"ש ויונעם לך מ"ש פה המילה של יעקב בזה יו"ד עי"ן קו"ף בי"ת בגימ' משי"ח ב"ן יוסף הדיוקי מקבר שאין קיבור אחריה וכתי' ותקע כף ירך יעקב ירך לשון סוף כלומר הסוף של אותיות יעקב שהוא ב' ואם תיקח ב' מן יעקב נשאר אותיות עק"י לשון צרה המילה של עק"י בזה עי"ן קו"ף יו"ד בגימ' יוסף כלומר צרת יוסף היא מלא עם הקודים בגימ' עשף בקיבור אם תצרף המילה של צרה שהוא דל"ת עם המילה של יעקב שהוא מספר תקס"ו יעלה ביחד מספר אף ככה עולה מספר ק"ן בי"ן פשוטה תת"ק גם ככה עולה מספר תם בימ' שתומה היא ת"ר כהיום תראה הולך למשוך את צרה היא ליעקב וממנה כלומר הן מן את היוצא מן את כנ"ל הן מן צרה היוצא מן שהוא משיח בן דויד הן מן היא כנ"ל הן מן יעקב שהוא משיח בן יוסף הן היוצא מן שניהם שהם צרה יעקב שהם ביחד מספר ק"ן וממנה יושע אמן ואמן ובמקומות אחרים הארכתי בעזהשי"ת בכמה פנים טובים ומטובים :

הנה התחלתי לכתוב זה החיבור ביום ג' ביום שנכפל בו כי טוב עשרה בחודש תמוז דהאי שתא תקנ"א פה תונים וגמרתי בעזר הוי"ה היום יום ה' כ"ו תמוז דהאי שתא הנ"ל פה תונים ביום הודו להוי"ה כי טוב ובאמת אם תצרף הודו אל הוי"ה עולה אל מספר כי טוב :

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם :

צריך אני לכתוב מה שהוא אמת בתירוץ זה שהוא קושיא ע"ו תרצתי גם כן
קושיא ע"ז שהיא מה זה לשון אין וצריך אני להוסיף עוד קושיא שיהיה
מספרם ע"ז ולכן אני שואל כאן כתיב ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח אם כן לא
נקרא יוסף ואח"כ תמיד נקרא בשם יוסף ולא צפנת פענח הקדמה יסף ר"ת למפרש
"פירש "ספר "יצירה פסים ר"ת "פירש "ספר "יצירה "מסר וקנים עם הכולל בגימטרי'
יצחק פענ"ח בגימ' יצחק המילה של יצחק כזה יו"ד צד"י חי"ת קוף בגימ' צפנת כמנא
יצחק עם המילה בגימ' צפנת פענח · המילה של צפנת פענח כזה צד"י פ"א נו"ן תי"ו
פ"א עי"ן נו"ן חי"ת ראה אותיות מקודים בגימ' תרו"ד ואם תצרף אל מספר צפנת פענח
שהוא מספר תתכ"ח עולה אל מספר אלף תמ"ב שהוא מספר היוצא מן היאור שכל כנ"ל
הן בקנה אחד יאסף עיין לעיל היטב צפנת פענח הוא לשון מגלה נסתרות ויוסף או
יהוסף גילה כל הנסתרות באותיות הנ"ל ודוק מעצמך כי קצר המצע ובזה יתורץ קושי'
כי שם יוסף מרמז צפנת פענח עוד באופן אחר מה שעלה ברעיוני בזו השעה שאני
כותב יוסף בגימ' **אֱלֹהִים** עם הנקודות ובאמת הנקודות המה נסתרים בתוך
האות כי לא תוכל לדבר שום אות בלי נקודה גם על ידי נקודה מפורש
האותיות והתיבות כמנא שם יוסף מרמז שהוא מגלה נסתרות ויותר תוכל להמתיק באם
תראה מה שכתבתי כה כסף יענה את הכל שקאי על הנקודות וראם להמשיך ויקרא
שם יוסף צפנת פענח ובזה גמרתי בעזר האל האחד אמת ע"ז קושיות כמספר המילה
של יוסף באופן שיעלה יוסף עם המילה שהוא ע"ז וכוון אבל בכדי שלא ישאל השואל לדעת
הא יש למלאות יוסף במילה אחר כזה יו"ד וא"ו סמ"ך פ"א ובאופן זה יעלה מלואו ע"ח
מספר החכמה ובאופן זה יעלה מספר יוסף עם מלואו פקדים בעבור זה באתי להקשו'
עוד קושיא והיא ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה לכאורה מאי נפקא מיניה
שהיה בן כך שנה בקיבור ב"ן שלש"ם שנ"ה אלו ג' תיבות בגימ' אלף ע"ז ואחר חזרת
גלגל **אֶלֶף לַאֶלֶף** הוא ע"ח המילה של יוסף ובזה תרצתי קושיא ע"ח ואם
תצרף ע"ח אל יוסף יהיה מספרו פקדים וככה מספר אותיות
שהם לפני פרעה הכל מבואר לעיל באר היטב וכנושך מ"ש אח"כ ויוסף בן שלשים שנה
בעמדו לפני פרעה כלומר זה מרמזת האותיות שהם לפני פרעה באמת ראם היאך
למשוך בפלאות· ובזה גמרתי גם עשר פעם הפסוק מי כהחכם ומי יודע פשר דבר
הגם שכתבתי באיזה אופנים יותר כבר כתבתי הטעם לפשר דבר הגיע העת לגמור
זה החיבור קטן בית יעקב הנה התחלתי הקדמה ראשונה אלה תולדות יעקב יוסף
והראתי המילה של יעקב בגימ' משיח בן יוסף ובזה אני גומר כתיב עת צרה היא
ליעקב וממנה יושע · כתיב דבר בעתו מה טוב· כתיב עת לעשות לה'· בתכלית
החיבור רק לפרש כי לא אוכל לכתוב יתר בזה החיבור רק מה שקלט זה העמוד כי

שכתבתי בזאת בהקדמה שלישית מבואר באר היטב אבל התוכן זאת ראשי תיבות ז׳ את כלומר מה שמרמז ז׳ את והמה מראין הפתרון של החלום על ידי הנקודות וגם ידי האותיות שהם באים מן חכמה ומן בינה כי האותיות באים מן בינה והנקודות באים מן חכמה כמבואר בתוך ספרי המקובלים וכאשר תראה ותעיין שם תראה שנמשך שלא היה לפרעה שום בחירה רק למנות ליוסף תיכף ממונה ופקיד על כל מצרים וזה מוכח מן ז׳ את· ובזה יתורץ קושיא ע״ד ויומשך בטוב מאד ובפלאות אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך ונמשך גם כן מה שכתוב אחר כך אתה תהיה על ביתי וכו׳ אבל אתלה פניך מאד שתזכר כל הקדמות שצייכים לזה יהיה לך נחת להמתיק הענין יותר במתיקות:

ובדי לתרץ קושיא ע״ה שהיא גם את מיותר זו אין צריך לפנים לרמז על את הנזכר לעיל וראה בעצמך היאך למשוך בטוב כדי שיהיה מתורץ קושיא זו והיא קושיא ע״ה:

ובדי לבוא לתרץ קושיא ע״ו והיא אין נבון וחכם כמוך לכאורה היא תמיה גדולה על פרעה אמת שלא היה במצרים בכל חכמים וחרטומים חכם ונבון כמו יוסף אבל בכל העולם אפשר יש חכמים ונבונים כמוהו ויש להם גם כן רוח נבואה· ובאמת היה יעקב אביו שהיה נבון וחכם כמותו ואפשר יותר הלא כל חכמתו למד מן יעקב אביו התירץ לפי הנזכר לעיל ראשי תיבות של פרעה גם אותיות של לפני אותיות של פרעה המה מרמן על מספר פקדים גם סוף תיבה של יוסף מרמז על׳ פרנס׳ פקדים הכל לרמז שיקדים הפרנס ופקדים כל מה שאפשר ושיוכל לעשות וכמו שפרשתי לעיל באריכות ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר וממהר אלהים לעשות עיין מה שכתבתי בהקדמה שלישית יתר מזה גם אותיות של אחר אותיות פרעה כמספר עתה עם הכולל כנזכר לעיל אם כן לא היה זמן אל פרעה לעיין ולשלוח אל מקום אחר ולמצא נבון וחכם ועל כרחך צריך לסיות יוסף גם מצד הרמזים מתוך האותיות וכאשר כתבתי לעיל באמת יוסף אמר לו והראה לו הכל באריכות ובטוב טעם ודעת יותר ממה שמבואר בכל הספרים ומה שאני מרבה ברמזים לפי קט שכלי ואפשר לא הגעתי אל אחד מחלק אלף מה שהראה לו יוסף הצדיק החכם ונבון. אם כן יתורץ הקושי׳ ע״ו שהיא תקירה גדולה אין נבון וחכם כמוך גם ידוקדק הלשון מאד אין בקיבוץ החילוק בין אין ש לא הוא כך לא פירושו לא יש כלל דבר בעולם אבל פירושו של אין הוא אין כאן אבל במקום אחר אפשר יוכל להיות שיש ובזה ידוקדק אין נבון וחכם כמוך כלומר בכאן בוודאי אין ולא יש ולפי פתרונך צריך להיות תיכף בלי עיכוב כלל ראה היאך למשוך בטוב:

כן לא היה להם כלל פתחון פה לדבר דבר גדול או קטן · גם היה להם פחד לדבר כנגדו שלא יאמר להם פרעה שקר אתם מגידים ומשום קנאה אתם דוברים על צדיק עתק שקרים · ובזה באמת יתורץ קושיא ע"א שהיא חקירה גדולה :

ובדי לתרץ קושיא ע"ב שהיא ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו ופירש התרגום רוח נבואה · הקשתי לדעת לכאורה מי שיוכל לפתור החלום עדיין אינו מוכח שהוא נביא באמת חכם יתקרא אבל שיהא נביא עדיין אינו מוכח · ולפי כל הנזכר לעיל הוא אמר הפתרון של החלום קודם ששמע החלום ומזה מוכח שהוא נביא ומה שאמר רוח אלהים בו בקיבור הנקודות מנהגים את התיבות ומהפכים אותו מהיפוך להיפוך למשל פועל **פעל** והמה כמו שכתב כאשר ילך הרוח ודבר זה מבואר באר היטב בספר גנת אגוז והמה כמלך המנהיג את העם כמו שידוע · **אלהים** עם הנקודות כאשר מנוקדים פה בגימטריא קנ"ו כמספר יוסף כי כל נקודה היא יגשרה ויש בנקודות אלהים שבעה נקודות גם תמצא בתוך אור את יוסף פ"ו כמספר אלהים כאשר בתוך אותיות יוסף ס"י מספרם ע"ן כמספר נקודות של אלהים · ובזה כמשך ורוח אלהים בו כלומר שהים עם הנקודות גם המילה של שהים כזה אל"ף למ"ד הה' יו"ד מ"ס ראה וחשוב אותיות המנוקדים המה בגימ' רוח ובהצרף רוח אל אלהים מספרם ע"ן כנזכר אלהים עם המילה בגימט' ע"ן ובזה נמשך והוא תשב אל אלהים ובאמת רוח יוצא מן אותיות אלהים ואחר כך תשב אל אלהים ממקום שיצא ובזה תרצתי כתיב בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ במנהא מזכיר שמים וארץ ואחר כך מפרש הקרא והארץ היתה תוהו ובוהו וכו' ולמה לא מפרש גם כן ענין שמים ותרצתי · וכאן אבאר בתכלית הקיצור אבל במקום אחר הארכתי והתובן כתיב ורוח שהים מרחפת על פני מים רוח אלהים עולה כמספר ע"ן ככ"ל אם תוסיף ע"ן על תיבת מים נעשה מהם אותיות שמים אם כן מפורש בקרא גם בן ענין שמים ובזה יתורץ בטוב טעם ודעת קושיא ע"ב והאשר תראה בזה קדמה שלישית ובשאר מקומות בזה החיבור יוטעם לך יותר ויותר ואתה קורא נעים תעיין היטב הרק :

ובדי לתרץ קושיא ע"ג למה אמר רוח אלהים ולא אמר נביא גם בעזרת השם יתברך מפורש לשון בו באמת כאשר תעיין בתירוץ הקושיא הקודמת שהיא קושיא ע"ב כי יוסף מספרו אלהים עם הנקודות גם הנקודות מנהגים אותיות כמו רוח יתורץ בטוב טעם ודעת וראה בעצמך למשוך ובזה מתורץ קושיא ע"ג מה שאמר רוח אלהים ולא אמר נביא ויותר ממה שכתב תמצא בהקדמה שלישית עיין שם :

ובדי לתרץ קושיא ע"ד שהיא ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך הוה ליה לכתוב כל זה ולמה כתב זאת עיין מה

יתורץ גם כן בהנ"ל יוסף עם המילה בגימ' פקדים · כלומר יוסף ממנה פקדים והנזכר לעיל מרומז גם כן בתיבת פרעה ובכמה רמזים טובים ובזה יתורץ קושיא ס"ו במה שלא היה פקיד רק יוסף לבדו:

ובדי לתרץ קושיא ס"ז והיה אמר על הארץ וחמש את ארץ מצרים . פי' כתרגומו ויזרזון אבל למה אמר וחמש שהוא לשון חמשה אלא דבר הוא בקיצור על ידי יוסף בתחלק ארץ מצרים חלק חומש לפרעה · ובזה ויפקד פקדים שקאי על יוסף כנ"ל וחמש את ארץ מצרים גם יוסף אמר הא לכם זרע לשון חמשה · ועל דרך הרמז עדות ביהוסף וכו' מוסף ה' ודוק ויותר ממה שכתב פה תמצא בהקדמות ותוכן על א"ת ארץ מצרים בגימ' ה' פעם פקדים ובאשר תראה ימתק לך מה שכתבתי פה ובזה יתורץ קושיא ס"ז בטוב טעם ודעת ודוק היאך למשוך בטוב:

ובדי לתרץ קושיא ס"ח את ארץ מצרים את הוא מיותר הנה כבר תרצתי בהקדמ' שלישית · והוא בתוך ז' פעמים את שתרצתי בטוב · טעם ובאמת באם תראה בהקדמות · תטעם ויוטעם לך כל התירוצים שכתבתי עד הנה ובזה יתורץ קושיא ס"ח:

ובדי לתרץ קושיא ס"ט שהיא למה תשנה בזה הפסוק בתחלה אמר פקדים על הארץ ולא אמר מצרים · ואחר כך כתיב את ארץ מצרים בקיצור המילה של ארץ בזה אל"ף רי"ש צד"י בגימ' תל"ד ככה בגימ' ויפקד פקדים ואלו היה כותב גם כן מצרים לא היה הרמז גם המספר מכוין מה שאין כן אחר כך אמר ארץ מצרים · כי ארץ מצרים בגימ' ביהוסף עם המילים כנזכר לעיל בתירוצי קושיא ס"ג עיין שם · ובזה יתורץ בטוב טעם ודעת קושיא ס"ט וראה בעצמך היאך למשוך בטוב מאד:

ובדי לתרץ קושיא ע"ן שהיא ויקבצו את כל אוכל וכו' גם כא"ת מיותר והיא מן ז' אתים שאמר יוסף הצדיק שהם מיותר כבר היא מבואר ומפורש בבאר היטב ובפלאות בע"ה בהקדמה שלישית עיין שם . ובזה יתורץ קושיא ע"ן:

ובדי לתרץ קושיא ע"א שהיא כתיב וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו וזה הוא בעיני תמיהא גדולה מאד מאד שלא ימצא בתוך כל עבדיו אחד שיקנא בו כפי הנראה במוחש שבעולם · ומי לנו גדול מדניאל אף על פי כן ויקנאו בו אבל התירוץ לפי הנזכר כמה פעמי' שהיה על ידי נבואה ורוח הקודש ומראה כל הדמוים של חלם קודם ששמע החלום הן באותיות אלהים הן באותיות יוסף הן באותיות פרעה · ומה שמרמז יהוסף עם ה' ובשאר תיבות כנ"ל והוא אמר לפני פרעה והעבדיו הכל בבאר היטב ובאריכות ובטוב טעם ודעת ובמתק לשון רק שהתורה מקצר וברמזים וגם הרמזים בעצמם בתכלית הקיצור · ומי שהיה לו שכל להבין באמת שהוא אמת אם

כן

הרי רכ"ה תצרף רכ"ה אל מספר עדות יעלה מספר תשלה והוא קודם מספר פרעה מלא שהוא מספר תשל"ו לרמז מה שאמר יוסף וישימני אב לפרעה. כלומר קודם לפרעה וזה מה שכתב ויקרא לפניו אבריך רך לשון ריכא לשון מלך. ובזה יתורץ קושיא ס"א ודוק למשוך באמת בפלאות :

וכדי לתרץ קושיא ס"ב שהיא וישיתהו על ארץ מצרי׳ למה צריך לזה שיהיה ממונה על ארץ מצרים. אבל לפי הנזכר לעיל מרומז בפסוק עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים· מרומז שיהיה על ארץ מצרים גם קודם פרעה גם ישיתהו בגימ׳ פרעה מלא· ודוק כל מה שכתבתי מה שמרמז ר"ת של פרעה וסוף תיבה של יוסף· ובזה יתורץ קושיא ס"ב בטוב טעם וק"ל:

וכדי לתרץ קושיא ס"ג והיא דקדקתי למה כתב תיבת פרעה מיותר· גם למה כתב ישיתיהו ולא לשון אחר גם אם לא היה כתב כלל גם כן היה נמשך הפסוק בטוב ולפי הנראה היה מכוין על עצמו וכדי בזיון וקצף שיהיה רודף כל כך אחר הכבוד אבל לפי הרמזים הנזכר לעיל פרעה מלא בגימ׳ ישיתהו ר"ת של פרעה רומז על פרנס פקדים ככה האותיות שהם למעלה מן אותיות פרעה יוסף מלא בגימ׳ פקדים סוף של יוסף ר"ת פ׳ ויותר ממה שרמזתי פה מבואר לעיל אם כן בזה מתורץ הקושיא ס"ג בטוב טעם ודעת ואתה הקורא ראה היאך למשוך :

וכדי לתרץ קושיא ס"ד שהיא כתיב יעשה פרעה ויפקד פקדים תבת פרעה מיותר באמת אמת לפי הרמזים הנ"ל יתורץ ואינו צריך לשנותם· ובזה קושיא ס"ד ובאמת מה שאני חוזר בכל פעם ובזה יתורץ קושי׳ זו ובזה יתורץ קושיא זו כדי לסדר אותם כסדר כאשר הגדתי בראש הספר :

וכדי לתרץ קושיא ס"ה למה אמר לשון פקדים ולא אמר ממנה ממונים ולפי הרמזים הנ"ל שהוא מרמז על פרעה גם על יוסף בכמה אופנים שונים · ובזה יתורץ קושיא ס"ה בטוב ודוק למשוך בטוב :

ולפי כל הנ"ל יוסף היה מבין אותיות של לפני יוסף שהם ט׳ ה׳ כ׳ ע׳ ואותיות של אחר יוסף שהם כ׳ ז׳ ע׳ צ׳ צרף ביחד טהכ"ע כזע"צ אל מספר יוסף עולה מספרם תעז ובזה תוכל לפרש והחכמה תע"ז לחכם מעשרה שליטים וכו׳ וקאי על השבטים שהיו עשרה מי כהחכם יודע פש"ר דבר ר"ת "פרנס "שבע "רעב כנ"ל חכמת אדם תאיר. כלומר אותיות של פניו ושל אחריו וסוף תיבות שנקרא גם כן פניו כאשר בארתי בטוב· במקומות אחרים וע"ז מרמז על תע"ז פניו ישונא. ודוק היטב כי קצרתי וברמז:

וכדי לתרץ קושיא ס"ו והיא אמר פקדים לשון רבים ולא מזכיר רק יוסף לבד ופרעה שמע לעצת יוסף בכל מה שאמר יוסף· והפליג אותו בהפלגה מאד

נ״ט עיין בטוב מה שכתבתי ותרצתי בתירוץ מ״ד. והריני מוסיף האותיות שהם לפני אותיות ע׳ ק׳ ס׳ ד׳ פרעה שהם ע׳ ק׳ ס׳ ד׳ בגימ׳ רל״ד ככה מספר יוסף מלא כזה יוד וא״ו סמ״ך פ״א ככה בגימ׳ פקידים ר״ת של פרעה הוא פ׳ גם ר״ת של פרנס פקידים המה פ׳ הסוף של יוסף הוא גם כן פ׳ הכל לרמז בכמה כפלים שפרעה יפקיד פרנס פקידים לכל דבר והמובן והמוכן יוסף בכמה רמזים האותיו׳ שהם אחר אותיות נ׳ ש׳ פ׳ ו׳ פרעה שהם נשפ״ו בגימ׳ עתה עם הכולל: ובזה נמשך ועתה ירא פרעה ודוק פלאות היאך נמשך אח״ך הפסוקים בטוב מאד. ולפ״ז שמרומז בכמה רמזים הן כתיבת פרעה הן כתיבת יוסף שמרמז דווקא יוסף גם יוֹסֵף עם אלו הנקודות וכבר כתבתי מזה בהקדמה תשיעית בגימ׳ נבון וחכם ואותיות ונקודות באים מן חכמה ובינה ויוסף נתן להבין אל פרעה הכל מפורש בבאר היטב הכל בחכמתו הגדולה. ואפשר כל מה שכתבו המפרשים וכל מה שכתבתי אני מרמזים אינם אחד מני אלף והתורה כתבה ברמז אם כן יהיה מתורץ קושיא שהיא חקירה גדולה על יוסף שהיה רודף אחר כבוד וגדולה ונתן עצה כמו שחקרתי. כי זה הכל נרומז בחלום פרעה ובאותיותיו ובאותיות של יוסף ובחלום של יוסף הנה אנחנו מאלמים אלומים וקמה אלומתי. כלומר התבואה שלי וזה גרם והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי וכאשר תעיין היטב יהיה מתורץ כל החקירות מאד מאד וכשתעיין בכל הקדמות בעיון תומתק לך יותר כי מה שחסר כאן תמצא שם יותר מבואר ומה שחסר שם תמצא כאן ויהיה תמים יחדיו ובזה נתורץ קושיא סמ״ך:

ד״א. לתרץ קושיא ס״א שהיא כתיב ירא פרעה איש נבון וחכם קשה במה נפשך אם צריך לזה איש נבון וחכם יהיה לפרעה מעצמו שכל לבררו ואם לא צריך לזה איש נבון וחכם יהיה בעיני פרעה ללעג וקלס מי שיעמיק בזה יהיה חקירה גדולה על יוסף. ותמי׳ שהיה באמת נבון וחכם גדול כאשר העידו עליו אחר כך כתיב על ארץ מצרים למה צריך לזה שיהיה ממונה על ארץ מצרים. נקדים כתיב עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים אותיות שהם קודם אותיות מצרים כזה ל׳ פ׳ ק׳ ט׳ ל׳ עולה מספרו רמ״ט ככה עולה מספר יהוסף מלא כזה יוד הי ואו סמך פא לרמז יהוסף מלא הוא למעלה מן מצרים כלומר שהוא ממונה על מצרים ובזה מדוקדק הפסוק בפלאות ב׳ של ביהוסף הוא לשון תוך כלומר מה שהוא תוך יהוסף ונמשך אחר כך בצאת על על מצרים בפלאות גם באותו פעם נוסף לו ה׳ כדי לקבל ע׳ לשון מן מלאך גבריאל. גם ביהוסף מלא כזה בית יוד הי ויו סמך פא בגימ׳ תר״ע ככה בכף הדמיון בגימט׳ ארץ מצרים שמספרו תרע״א לרמז יוסף הוא קודם להם ולמעלה מהם גם עדות ביהוסף עדות בגימ׳ ת״ף ביהוסף תוכל לפרש ב׳ של ביהוסף הוא פירוש כלומר האותיות שהם בתוך ש׳ יהוסף כזה יוד ה״ה וי״ו סמ״ך פ״א שמספרם רכ״ג ואם תוסף ב׳ של ביהוסף

הרי

כי יותר ממה שכתבתי פה כתבתי שם:

וכדי לתרץ קושיא כ"ה שהיא כתיב. אחר כך ובלה הרעב את הארץ גם כן את מיותר וה את היא גם כן אחר מן ז' את שמתורץ הטיב בהקדמה שלישית עיין שם בעיון. כי שם מתורצין כל האתים ומה שכתבתי זה פה וכתבתי שתראה שם הוא כדי לסדר התירוצים בסדר וכמו שכתבתי כמה פעמים:

וכדי לתרץ קושיא כ"ו שהיא למה כתיב. שכלה הרעב את הארץ על כרחך פירש אנשי ארץ אם כן למה כתיב ארץ. בקיצור ובל"ה הע"כ א"ת אלו ג' תיבות עולה מספר תשל"ר ככה בגימ' הארץ עם המילה כזה ה"ה אל"ף ריש צד"י כי כך נכתב כמה פעמים בזוהר ובגמ' נדר כלי ק' ובזה יתורץ קושיא כ"ו כדי לרמז לזה ודוק:

וכדי לתרץ קושיא כז' והיא כתיב ועל השנות החלום אל פרעה פעמים למה לי פעמים והא כתיב ועל השנות הרי ב' פעמים כמשמע. עיין שם בהקדמה שלישית התירוץ בטוב טעם ודעת והתוכן דתוכן פעמים מלא בגימ' פרנס לרמז בכל מיני פעולות שיקדים פרנס. אבל באמת כשתעיין שם יוטעם ויונעם לך מאד מאד כי יותר ויותר ממה שכתב פה כתבתי שם ואני פה רק אעוררך שתראה שם ובזה יתורץ קושיא כז':

וכדי לתרץ קושיא כ"ח שהיא כתיב. כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשות למה לי כפול כי נכון וגם וממהר אלהים לעשות וגם כן תרצתי בהקדמה שלישית. אבל אחלה פני המעיין מאד שיראה שם בעיון, ויומתק מאד היאך מתורץ קושיא כ"ח ויהיה לו בעזה"שי כח"ת גדול והריני מטעים מעט כי נכון בגימטריא יוסף כלומר יוסף מוכן תיכף ומיד בלי שום שהיה בעולם:

וכדי לתרץ הקושיא כ"ט שהיא למה לי שני פעמים האלהים. הגם שנוכל לומר במה שכפל המהירות כדי לזרז יותר אף על פי כן למה לי ב' פעמים אלהים גם כן תרצתי בטוב מאד בהקדמה שלישית. והתוכן אלהים עם המילה כזה אלף למד הא יוד מם בגימ' ומספר **הָאֱלֹהִים** עם המילה והנקודות המנוקדים פה והמילה כזה ה"ה אל"ף למ"ד ה"ה יו"ד מ"ם עולה מספרו פרנס גם פעמי' מלא עולה כך כהיום שם בעיון ותראה היאך נמשך כפלאות. ויתורץ קושיא כ"ט בטוב טעם ודעת:

וכדי לתרץ קושיא ל' שהיא כתיב אחר כך ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וכו' הנה כבר הבאתי בשם האר"י והאלשיך בקושיא מ"ר מי שמו אותו ליועץ אל המלך ולא כ"ת דעת ולהוסיף ולהקשות מה זה ועתה. ואם להוסיף זריזות הרי כבר בפסוק הקודם הזהיר אותו בכפלים כמו שהקשתי לרעת בקושיא הקודם שהיא קושיא

א"ח כטוב ולפי מה שכתבתי בהקדמה שליטית המילה של היאור בגימ' תת"כ כמו עומ"ד ע"ל היאו"ר והריבי מוסיף :

וכדי לתרץ קושיא מ"ט והיא למה בראות פרעה החלום אכל פרות הטובות כתיב מן היאור ואחר כך כתיב עולות שבע פרות וכו' ואכל פרות הרעות כתיב עולות אחריהן קודם מן היאור והוא הפסוק אל מה שכתב אחר כך רעות מראה ואכל פרות הטובות כתיב באמו מה שאין כן אכל הרעות האותיות שהם לפני היאור ואותיות שהם לאחר היאור כלומר האותיות שהם קודם אותיות היאור והם ז' ט' א' ק' כי קודם לה' ים אות נשאר א' במקומה ואותיות של אחר היאור הם וכבש נרפס יעלה מספרם גם תמ"ב ככה מספר מ"ש את"כ עולות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר אחר ב' גלגלים **אלף אל אלף** ככ"ל במה פעמים שהם ז' פעם כ"ו באחו ובזה יתורץ קושיא מ"ט כדי שיהיה החשבון מדוקדק אכל הפרות הטובות מה שאין כן אכל הפרות הרעות גם הפרות הרעו' הם באים מן אחוריים ובנ"ל ודוק הטוב הולך ויתורץ והולך ממשך כטוב אכל הפרות הטובו"ת באח"ז ודוק המכוון בנקודות :

וכדי לתרץ קושיא נו"ן והיא למה אכל השבלי' הטובות כתיב בקנה אחד מה שאין כן אכל השבלים הרעות בקיצור קנה אחד עם המילה בגימ' עולות שבע שבלים שתרמז על אחדות במבואר בהקדמה חמשית מה שאין כן אכל הרעות שאינו באחד גם כן אינו טוב הכל באשר באתרי פה באר היטב ובזה יתורץ קושיא נו"ן ודוק להמשיך בטוב :

וכדי לתרץ קושיא כ"א והיא מאחר שאמר יוסף לפרעה חלום אחד הוא למה חזר לומר ויגד הפעם שבע פרות הטובות וכו' ושבע השבלים הטובות וכו' חלום אחד הוא אבל לפי הכונה לעיל הן מן בקנה אחד הן מן היאור הכל עולם בקנה אחד שהוא ז' פעם טוב מתורץ הקושיא כ"א אבל באמת ודוק היטב :

וכדי לתרץ קושיא כ"ב שהיא הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר אלהים עושה הראה את פרעה גם כן את מיותר כבר הגדתי שהיא מתורץ בהקדמה שלישית מה שמראה זאת שהוא ז' את עיין שם בעיון כי שם מסודר בטוב :

וכדי לתרץ קושיא ס"ב שהיא וקמו שבע שני הרעב אחריהן וכו' אחריהן הוא מייתר מתורץ לפי מה שכתבתי למעלה אחריהן מרמז על אחוריים של הוי"ה ואלהים בי שבע בא מן הפנים של הוי"ה ואלהים ובזה מתורץ קושיא כ"ב :

וכדי לתרץ קושיא כ"ד שהיא כתיב אחר כך ונשכח כל השבע וכו' למה כתב לשון ונשכחה תרמזה בעיון מה שכתבתי בהקדמה שביעית על פסוק ועתה יגדל נא כח אדני' הכתיב תשכח מרמז על אחוריים ובזה יתורץ קושיא כ"ד אבל עיין שם

כי

בתוך פתרון החלום ויותר ממה שכתוב פה אכתוב בעזרתו אחר כך גם תראה בעיון מה שכתבתי בהקדמה שלישית ובזה באמת יהיה מתורץ קושיא מ"ד שהיא קושית הארנ"ו והיא חקירה גדולה:

ובדי לתרץ קושיא מ"ה והיא שבע פרות הטובות שבע שנים הנה שבע שבלים הטובות שבע שנים הנה חלום אחד הוא איך הוא אחד והם שנים התוכן מה שכתבתי בהקדמה ששית באחו מרמז על אחד הכתוב. אבל הפרות הטובות גם מה שכתב אבל השבלים הטובות בקנה אחד שהוא מרמז על אחדות השורש הן היאור הן קנה מרמז על ג' ראשונות שהם באחדות וכמו שהבאתי בהקדמה ששית בשם הזוהר והשל"ה ומה שאכתוב בזה אחר כך ובזה יוטעם לך מה שאמר יוסף חלום אחד ובזה יתורץ קושיא מ"ה ובתנאי שתראה במקומות הללו:

ובדי לתרץ קושיא מ"ו והיא למה בשבע פרות הטובות וכו' אמר חלום אחד ולמה בשבע פרות הרקות וכו' לא אמר אחד הנה כתבתי. וירא אלהים את האור כי טוב מלא בזה כ"ף יו"ד טי"ת וי"ו בי"ת תתקס"ג בכה עולה. אחד מלא בזה אל"ף חי"ת דל"ת בכה עולה תורה מלא בזה תי"ו וי"ו רי"ש ה"י והזוהר כתב מאן דבעי לידע אחדותו יראה באור הנר שיש בו ארבע גוונין ע"ש פלאות כמבא אור מרמז על אחדות וכתיב וירא אלהים את האור כי טוב כמבא לפי דברי הזוהר טוב מרמז על אחדות בקיצור את האור בגימ' בתור"ה ויר"א אלהי"ם א"ת האו"ר כי' טו"ב בגימ' תורה מלא אחד מלא ודוק באמת פלאות. בקיצור מה שכתבתי הנולת של היאור בגימ' תמ"ב שהוא טו"ב פעם הוי"ה ובמספר קטן נשאר ח' גם מ"ש השל"ה בשם הפרד"ס ג' ראשונות כל אחד נחשב בי"וד שהם אחד ובזה יהיה נמשך הן שבע שבלים בקנה אחד הן מן היאור שהוא מספר י"ז עולה בקנ"ה אח"ד במספר קטן כ"ו י"ז ח' הכל לרמז. פכ"ל כמבא הן יוסף הן שבע עשרה. שנ"ה הן בכאן הן היאור הן באחו הן בקנ"ה אח"ד הכל עולה בקנה אחד ובזה יהיה מתורץ קושיא מ"ו למה ברעות לא אמר אחד ובטובות אמר לשון אחד ודוק היטיב. גם לראות בהקדמות חמישית וששית ויטעם לך:

ובדי לתרץ קושיא מ"ז והיא למה אמר יוסף שבע פרות הטובות שבע שנים הנה וזה הלשון לא מצינו הן בראות פרעה החלום הן בסיפור החלום אל יוסף לפי מה שראה או מה שסיפר ותרעינה באחו שמרמז על אחד הכל הנ"ל בהקדמות שן אחד מרמז על טוב כמבא בזה מתורץ בטוב קושיא מ"ז:

ובדי לתרץ קושיא מ"ח שהיא הקושיא בעצמו בשבע השבלים הטובות שבע שנים הנה מה שלא היה הן בראות פרעה את החלום הן בסיפורו אל יוסף התירוץ קנה אחד מרמז על טוב ובאמת כאשר תעיין היטב באלו הקדמות חמישית וששית ובמה שאכתוב אחר כך יהיה בכמה אופנים והכל עולה בקנה אחד ובזה יתורץ קושיא

מ"ט

וכדי לתרץ קושיא א׳ ויען יוסף תיבת יוסף הוא מיותר בקיצור תיבת יוסף גם כן [illegible] בכמה אופנים על פתרון החלום וכמו שכתבתי וכמו שאכתוב ובזה יתורץ קושיא א׳ בטוב טעם ודעת:

וכדי לתרץ קושיא מ״א שהיא אלהים יענה את שלום פרעה למה בחר בלשון יענה שלום הוה ליה לכתוב ויברך לפרעה כמו שמצינו אצל יעקב ויברך יעקב את פרעה. בקיצור המילה של פרעה כזה פ״א ר״ש ע״ן ה״ה בגימ׳ שב״ע אבל אם תמלא אותיות פרעה באופן זה פ״א רי״ש עי״ן ה״ה יעלה מספר של מילה שלו כמספר שלו״ם ובזה נמשך בלעדי אלהים יענה את שלום כלומר זולת מה שמרמז המילה של אותיות פרעה על פתרון החלום מרמז גם כן מילואו על שלום גם אלו תיבות בלעד״י אלהי״ם יענ״ה א״ת ראה האותיות אשר המה מנוקדים דווקא בגימ׳ תשל״ו ככה מספר פרעה שלום כלומר פרעה מלא כזה פ״א רי״ש עי״ן ה״ה ובזה יתורץ קושיא מ״א בשני אופנים למה בחר בשלום אבל יותר ממה שכתבתי פה תמצא בהקדמה שלישית עיין שם בעיון.

וכדי לתרץ קושיא מ״ב שהיא את אשר אלהים עשה הגיד לפרעה את הוא מיותר והיא מן ז׳ את הנה. כבר היא מתורץ בהקדמה שלישית בטוב טעם ודעת באמת מי שקורא. בזה באם לא יעיין בהקדמות שרשמתי אזי סטרחא שלו לריק ולחנם בכן אחלה פניו ליעיין היטב בהקדמות בכל זמן הצורך:

וכדי לתרץ קושיא מ״ג שהיא קושית הארי״ יעשה הוה ליה כי השבע והרעב עדיין לא היה והתירוץ של הארי״ הוא ג׳ דברים הקב״ה בעצמו מכריז והם פרנס שבע רעב וזה את אשר אלהים עשה כלומר תמיד הוא בעצמו עשה ולא על ידי שליח וזה אשר הגיד לפרעה והריני מטעים דבריו את אלהים את לשון אותיות של אלהים שהם מרמזים פרנס שבע רעב הגיד לפרעה גם כן מרמזים אותיות פרעה ובזה פרשתי מי החכם ומי יודע פשר דבר וכו׳ פשר ראשי תיבות ״פרנס ״שבע ״רעב אבל יותר ממה שכתבתי כאן תמצא בהקדמה שלישית עיין שם בעיון ובזה יתורץ קושיא מ״ג שהוא קושית האר״י:

וכדי . לתרץ קושיא מ״ד והיא גם כן קושית הארי״ והאלשיך ועתה יפקד פרעה פקדים וגו׳ אי שאל ממנו שיהיה יועץ באמת היא חקירה גדולה והתוכן של תירוץ הארי״ לפי שהפרנס הוא אחד מן שלשה דברי׳ שהקב״ה בעצמו הוא מכריז לפיכך אמר לו שימנה פרעה פרנס שיהיה ראוי לכך אף על פי כן כאשר תראה בפסוקי׳ שהשיב יוסף עתה ירא פרעה איש נבון וחכם וכו׳ יפקד פרעה פקדים וחמש וכו׳ בזה שהרבה להשיב מה שלא שאל ממנו מידי יועץ לא יצא והיא חקירה גדולה· אבל התוכן מה שאתרץ בעזרתו יתב׳ הן נבון וחכם הן פקדי׳ הן וחמש הכל מרמז על יוסף והכל מבואר

כתוך

תומתק לך **ויען** יוסף כלומר יוסף הוא פתרון כל החלום. ובאמת בעז"הש"י כאשר אתרץ ואמשיך עוד התירוצים יומתק יותר ויתורץ בטוב מאד קושיא ל"ג:

וכדי לתרץ קושיא ל"ד והיא את פרעה את הוא מיותר וסוה ליה לכתוב לפרעה כאשר תעיין היטב בהקדמה שלישית תמצא שם מבואר היטב ז' פעם את שאמר יוסף הנדיק המה מיותרים ותראה שם מ"ש ותראה שם קצת באריכות מה שכתבתי על פז"ה אחרי הודיע אלהים אותך את כל ז' את ויהיה מתורץ בטוב ובפלאות:

וכדי לתרץ קושיא ל"ה שהיא לאמר היא מיותר וגם אין לו שחר כי למי יאמר הנה גם מתורץ בטוב טעם ובפלאות בהקדמה שלישית והתוכן אותיות פרעה אומר ומראה כל החלום וזה לאמר והא שאני חוזר פה מה שכתבתי בהקדמה שלישית בטוב ויותר באריכות כדי לסדר כל עז"ה תירוצים כסדר כאשר הגרתי גם כן למעלה ובזה יתורץ קושיא ל"ה בטוב:

וכדי לתרץ קושיא ל"ו שהיא בלעדי אלהים יענה את שלום וכו' את הוא מיותר זה גם כן תמצא מתורץ בטוב בהקדמה שלישית ובזה מתורץ קושיא ל"ו:

וכדי לתרץ קושיא ל"ז שהיא שלום פרעה תיבת פרעה מיותר הוה ליה את שלומו והוא קאי ע' פרעה הנזכר למעלה יתורץ על פי הנ"ל כי תיבת פרעה מראה על כל פתרון החלום כנזכר לעיל. וגם תמצא מפורש בהקדמה שלישית ובזה יתורץ קושיא ל"ז:

וכדי לתרץ קושיא ל"ח והיא מנר דרך ארץ תיכף כשבא ש' פרעה הוה ליה לשאול בשלום מלכות התירוץ באמת היה שואל בשלום המלכות תיכף כשבא לפניו אבל לא נפקא מיניה מן זה הסיפור פשיטא שהיה שואל בשלום המלכות מנר דרך ארץ אבל אחר שסיפר פרעה החלום ליוסף דרך כלל חלום חלמתי ואין פותר אותו כתוב אחר כך ויען יוסף את פרעה לאמר וכו' וכאשר פרשתי וכאשר אפרש יהיה כל תיבה בפני עצמו מדומז על פתרון של חלום ובזה יבא תועלת גדול שנתודע אל פרעה שהוא על ידי נבואה ורוח הקודש שורה על יוסף ובזה יתורץ קושיא ל"ח בטוב טעם ודעת:

וכדי לתרץ קושיא ט"ל שהיא בלעדי הוא מיותר כבר היא כתובה מפורש בהקדמה שלישית והריני מוסיף להטעים בקיצור בלעדי עם המילה כוס בו"א למ"ד עין דל"ת יוד חשוב אותיות מנוקדים עולה אל מספר **אלף** פ' ואחר חזרת בגלגל **אלף** אל **אלף** הוא פ"א ר"ת של פ' הוא פרנס או פקדים גם ר"ת של פרעה גם סוף תיבה של יוסף המה פ' ובזה יתורץ קושיא ל"ט. אבל בעזרתו יתב' כשתראה מה שאני כותב אחר כך יומתק לך זה יותר ויותר באם תעיין היטב הדיק:

ובדי לתרץ קושיא כ"ט שהיא ואין פותר אותם לפרעה· לפרעה הוא מיותר הגם שלא נעלם ממני מה שדרשו חכמים ז"ל היו פותרים אותו אבל לא ישרו בעיני פרעה· אעפ"כ הוה לכתוב ואין פותר אותם אליו· ראה מה שכתבתי בהקדמה שלישית על פסוק ויבן יוסף את פרעה לאמר התוכן יוסף היה מראה בתיבת פרעה עם המילה פרגס שבע רעב שהוא פתרון של כל החלום ע"ש באריכות מה שאין כן הפתרון של חכמי מצרים· ובזה יתורץ הקושיא כ"ט לפרעה הוא מיותר כי הכי פירושו ואין פותר אותם לפרעה כלומר חכמי מצרים לא פתרו תיבת פרעה למה דווקא שייך זה החלום מה שאין כן יוסף שפתר כל החלום בתיבת פרעה ומה מרמז אותיות וראה היאך למתוק בטוב :

ובדי לתרץ קושיא למ"ד שהיא וישלח פרעה ויקרא את יוסף מקשה אלשיך ראוי לשית לב במה ידע יוסף כי טוב בעיני פרעה שקישט עצמו ויגלח ויחלף שמלותיו ולא חש פן נודע למלך מעשה אדוכתו. בקיצור כאשר פרשתי בתוך הקדמה שלישית הפתרון של יוסף היה על ידי נבואה ורוח הקודש והיה יודע בודאי שיקויים חלומותיו בענין מחלמים חלומים כאשר מבואר בהקדמה שניה והענין אחד עשר כוכבים משתחוים לי ובזה היה בטוח כשעלה אחריו פרעה שיבא לגדולה ובזה יתורץ קושיא למ"ד למה קישט אותו ויגלח ויחלף שמלותיו :

ובזה גם כן יתורץ קושיא ל"א שהיא שאין ראוי יתעכב אחר שילוח המלך בגילוח וחילוף שמלות לפי שאין כבוד המלכות לבא בניוול ובפרט שהיה בטוח שיבוא לגדולה וק"ל :

ובדי לתרץ הקושיא ל"ב ויאמר פרעה אל יוסף וכו' עיין מ"ש האלשיך למה לא סיפר הלשון כמו שכתב למעלה בשחלם ותוכן מתירוצו מפחדו שלא יפתור לו כמו שפתרו חכמיו אבל לפי זה הוא ענין אחר ולא חלומו באמת לפי זה היא תמי' גדולה על אלשיך. · ונראה לי לתרץ לפי מה שכתבתי יוסף היה יודע החלום בנבואה היאך הן מן היאור עולות שבע פרות וכו' ואיך מן בקנה אחד עולות שבע שבלים ומה מרמז כמו שכתבתי פה לפיכך סיפר התורה באמת הלשון שחלם פרעה לרמז כל הרמזים אבל פרעה לא היה יודע הפתרון לא היה מדקדק גם לא היה זוכר הלשון רק הענין של חלום או נוכל לומר פרעה היה מכוין לנסות שכל של יוסף גם אם הוא בנבואה כאשר העיד אחר כך הוא בעצמו ודוק וראה באמת היאך יתורץ קושיא ל"ב :

ובדי לתרץ קושיא ל"ג והיא ויען יוסף וכו' הוה ליה לכתוב ויאמר יוסף או וידבר התוכן **יען** מרמז על פתרון החלום כי **יען** עם הנקודות בגימ' יוסף גם יוסף בגימטרי' קנ"ו את"ד גם כפי המבואר בהקדמה ששית מתוך הזוהר הן קנה אחד הן היאור מרמז על יוסף וכאשר תראה הקדמה זו בעיון

ועוד יותר יוטעם לך כאשר תראה מה שאכתוב אח"כ בזה לתרץ הקושיא כ"ה שהיא אחד הוא מיותר פשיטא קנה לשון יחיד משמע אבל אחד מרמז על אחדות כמו שמנינו בפרות הטובות באחו מרמז על אחדות כנזכר לעיל מה שאין כן בפרות הרעות ובשבלים הרעות קנה אחד עם המילה כזה קו"ף נו"ן ה' אל"ף חי"ת דל"ת בגימ' שבע שבלים עולות אם כן צריך לכתוב בקנה אחד כלומר מה שהוא בתוך קנה אחד שהם שבע שבלים עולות וכאשר תראה בהקדמה שנית אם כן מתורץ בטוב טעם ודעת קושיא כ"ה:

ובדי לתרץ הקושיא כ"ו והיא למה כתב בקנה אחד בריאות וטובות ולא כתב קודם בקנה אחד כמו שכתב למעלה והנה מן היאור עולות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר בקיצור המילה של היאור הוא עולו"ת שב"ע פרו"ת יפות מרא"ה ובריאו"ת בש"ר כמבואר בהקדמה ה' וקנה אחד מלא בגימ' שבע שבלים עולות לפי זה צריך לכתוב שב"ע שבלי"ם עולו"ת בקנה ואח"כ בריאות וטובות כי המילה של קנה אחד הוא רק מספר שבע שבלים עולות ולא בריאות וטובות משא"כ המילה של היאור שהוא עולו"ת שב"ע פרו"ת יפות מרא"ה ובריאו"ת בש"ר כל אלו שבע תיבות אם כן מתורץ בטוב מאוד ובפלאו הקושיא כ"ו למה לא כאמר בריאות וטובות קודם קנה אחד ודוק היטב במתיקות:

ובדי לתרץ הקושיא כז' שהיא למה אצל היאור אמר עולות מן היאור ואצל השבלים אמר בקנה ולא אמר מן הקנה לפי הנזכר לעיל המילה של היאור בלא תיבת היאור בגימ' אלו שבע תיבות עולו"ת שב"ע פרו"ת יפו"ת מרא"ה ובריאו"ת בש"ר אחר ב' גלגלים אלף לאלף כאשר בארתי באריכות בהקדמה חמשית לכן אמר מן היאור כלומר האותיות היוצאים מן אותיות היאור מה שאין כן בקנה אחד שמספרו כמספר שבע שבלים עולות צריך לצרף גם כן קנה אחד וב' של בקנה אחד פי' בתוך כלומר מה שהוא בתוך קנה אחד ובאמת מי יתן לבו להבין דבר זה יהיה מתורץ בפלאי פלאו' קושיא זך למה אצל היאור כתיב מן ובקנה אחד לא כתיב מן כי אם בקנה אחד עם ב' לרמז מה שהוא בתוך קנה אחד עוד הפעם אתלה פני המעיין שיעיין מאד ויקח לו השכל לשכל ויבין פלאות התורה מה שנסתר ונעלם בתוך אותיות התורה ובוודאי לא הגעתי להבין אפילו טיפה מן הים מה שמרמז התורה:

ובדי לתרץ הקושיא כ"ח שהיא והנה שבע שבלים צומחות אחריהן גם כן אחריהן מיותר הוא גם כן יתורץ לרמז על אחוריים שהוא רעב וכמו שמבואר בהקדמה שלישית בשם השל"ה וכמו שתרצתי על פרות הרעות על קושיא כ"ג עיין שם ואינו צריך לחזור עוד הפעם:

יוטעם לך יותר מה שכתבתי פה:

ובדי לתרץ הקושיא כ"ב שהיא מאין מרמז באחו גם לפי פתרון החלום לא מצינו לבאור' מאי מרמז באחו גם להמתיק תירוץ של קושיא כ"א לפי הנזכר לעיל המילה של היאור בגימ' ז"ן פעם הוי"ה גם יוסף היה נער בן שבע עשרה שנה כנזכר בהקדמה שניה בעיון באחו מספרו במספר קטן שבעה עשר בקיבור אחו מלא כזה אל"ף חי"ת וי"ו עולה אל מספר ישראל ככה עולה ראשי תיבות של עשר ספירות כזה "כתר "חכמה "בינה "גדולה "גבורה "תפארת "נצח "הוד "יסוד "מלכות והמה באחדות ובזה נמשך ותרעינה באחו כלומר באחדות וכאשר תראה בתוך הקדמה שנית דברי הזוהר והשל"ה בעיון יומתק היאך יתורץ קושיא כ"ב שמרמז על אחד גם בפתרון של יוסף תמצא אל הטובות חלום אחד הוא׃ וכאשר תראה אח"כ יוטעם לך זה יותר ואם תצרף ב' של באחו כזה בי"ת מלא ואל מספר ישראל שהוא מספר אחו מלא יעלה מספרם תתקנ"ב ככה עולה אחד מלא כזה אל"ף ח"ת דל"ת גם תורה מלא כזה ת"ו ו"ו רי"ש ה"י עולה מספרו הכי וככה כתיב תורה אחד יהיה וכו' ולפי הנזכר לעיל אחו מלא מרמז על ישראל מספר יוד ספירות כנגד יוד בני יעקב היה יוסף בבית האסורים יוד שנה ובזה נמשך ותרעינה באחו בעבור אחו כלומר ב' של באחו ראשי תיבות או ב' של באחו מרמז ב' שנים יותר שהיה תפוס באסורים כמספר ותרעינה ודוק מעצמך היאך למשוך ולפרש בטוב׃

ובדי לתרץ הקושיא כ"ג והיא והנה שבע פרות אחרו' עולות אחריהן וכו' אחריהן הוא מיותר גם אחרות הוא מיותר כי בוודאי המה אחרות יתורץ כאשר תראה בהקדמה שלישית שבע מרמז על הפנים של הוי"ה ועל הפנים של אלהים כאשר הבאתי בשם השל"ה קצת באריכות׃ רעב מרמז על אחוריים של הוי"ה גם על אחוריים של אלהים׃ וכאשר תראה בעיון יהיה מתורץ למה בפרות הרעות אמר אחריהן גם אחרות לרמז שבאו מן אחוריים של הוי"ה ואלהים וכה מתורץ קושיא כ"ג בטוב:

ובדי לתרץ הקושיא כ"ד והיא והנה שבע שבלים עולות בקנה אחד וכו' מאי מרמז בקנה אחד גם לבאורה כאשר פתר יוסף אותו לא מצינו שום טעם בקיבור בקנ"ה אחד ראה אותיות מנוקדים בגימ' קנ"ו כי אחד הוא מספר א' לכן לא נקדתי הק-א' של אחד קנ"ו הוא מספר יוסף לרמז על יוסף וכאשר תראה בהקדמה שנית מה שכתבתי בשם הזוהר ובשם השל"ה יוטעם לך מאוד מה שכתבתי פה קנ"ה אחד בגימ' יוסף ובזה יתורץ בטוב הקושיא כ"ד גם מה שפתר יוסף וראה בעצמך היאך למשוך בטוב:

אבל אם תוסיף ו׳ על פרעה ותכתב ופרעה ותכתב ו׳ של ופרעה עם יו״ד כזה וי״ו ותוסף על מספר נר יעלה אל מספר ישב שהוא מספר י״ב צירופי הוי״ה כלומר השם הוי״ה שהוא שם של רחמים היושב עליו הגלגל לטובה וחק בחשבון ותראה שהוא אמת :

נחזור לענין לתרץ קושיא י״ח ופרעה עומד על היאור ראה התיבות המוקדים בגימ׳ תמ״ב ככה שמספר המילה של היאור כזה ה״ה יו״ד אל״ף וי״ו ריש חשוב אותיות מוקדים ככה עולה מה שכתב אחר כך עולות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר אחר ג׳ גלגולים **אלף** אל **אלף** וראה בהקדמה ה׳ יותר ממה שכתב פה ובזה יהיה באמת מתורץ קושיא ז״ח בפלאות והיא מאי נפקא מני׳ במה שחלם ופרעה עומד על היאור לשון גם פרעה לא אמר כזה הלשון כי מרמז על כלה״כ״ל בעבור זה כתב הפסוק האמת הלשון כמו שחלם אבל פרעה לא היה מדקדק כי לא היה מבין לכן סיפר רק הענין אחלם עוד הפעם עין הקורא שיראה בעיון רק הקדמה חמשית ויהיה לו נחת גדול · בקיבור היאור מרמז על בינה כמבואר בזוהר ובשאר ספרי הקבלה ועיין בתוך הקדמה ששית שהבאתי דברי הזוהר והשל״ה הביאו והוסיף הרבה גם כן משלו ע״ש קצת באריכות :

ובזה יתורץ קושיא י״ט שהיא מאי מרמז שהיה דוקא על היאור ובזה גם כן תליתי שתראה בעיון בתוך זאת הקדמה ואז יוטעם וינעם לך מה שהיה דוקא על היאור :

ובדי לתרץ קושיא כ׳ למה אמר לשון עולות ולא אמר יוצאות או לשון אחר מתורץ בכך בקיבור המילה ה״ה יו״ד אל״ף וא״ו ריש האותיות המוקדים בגימטריא תמ״ב באמת המה טו״ב הוא כלומר טו״ב פעם הוי״ה כמו שכתב הודו להוי״ה כי טוב גם כי טוב מלא בגימ׳ אחד מל״א וביכה מרמז על אחד אלף בינה הארכתי במקומות אחרים ככה מספר מה שכתב אחר כך עולו״ת שב״ע פרו״ת יפו״ת מרא״ה ובריאות בש״ר ראה וחשוב בעיון האותיות אשר המה מוקדים יעלה אל מספר ג׳ **אלף** תל״ט ובחזרת הגלגל ג׳ **אלף** אל ג׳ **אלף** הוא ג׳ ואם תוסיף ג׳ אל תל״ט יהיה עולה גם כן אל מספר תמ״ב ובזה יהיה מתורץ בטוב טעם ודעת קושיא כ׳ למה אמר לשון עולות ולא לשון אחר בכדי שיהיה הרמז והחשבון מדוקדק ואלו היה כתב בתיבות אחרות לא היה החשבון מדוקדק :

ובדי לתרץ הקושיא כ״א למה אמר ותרעינה ומה תועלת מזה שמדע זאת בקיבור ותרעינה עולה מספרה פרעה מלא כזה פ״א רי״ש עי״ן ה״א ככ״ל שהוא מספר שני פעם שם״ה ושני פעם ו׳ שעות הכל כנזכר לעיל עיין שם למה היה זה ותרעינה הוא לשון משהה באחו כ׳ הוא לשון בעבור אחו לשון אחע כי בעבור שהוציא ריבה על עשר אחיו היה בבית האסורים עשרן שנים ובעוה״ז כאשר אמשיך אחר כך

יונכס

כנזכר לעיל ודוק היטב :

ולפי כל הנזכר לעיל וישכחהו עולה מספרו פרעה תשכ"ח גם כן מספרו פרעה מלא עם הכולל באופן אם ה' של פרעה נתמלא עם א' אבל אם ה' של פרעה נתמלא עם ה' כזה ה"ה יעלה מספרו אל ב' פעם שס"ה גם ב' פעם ו' שעות כנ"ל או אל מספר שכ"ה שפ"ד או שכ"ד שפ"ה הכל כנ"ל לפי זה נמשך כטוב וישכחהו שהוא מרמז על אחוריים · אבל ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה כלומר מרמז על פרעה מלא ולא על מספ' פרעה שהוא וישכחהו ולא על מלואו באופן שמספרו תשכ"ח אלא על מלואו באופן שמספרו ב' שנים כנ"ל כזו השעה בעזהשי' עלה במחשבתי כזו השעה שאני כותב בעכו' זה אני כותב פה לפי הנ"ל כשעמד יוסף לפני פרעה היה בן שלשי' והיה מבריאות עולם ב' אלפים רכ"ט ואלו לא בטח בשר המשקי' היה יצא מבית האסורים ב' שנים קודם שהיה אחר ב' גלגלים **אלף לאלף** זכר שנים מבריאו' כך היה חושב יוסף ואמר שבתו' ולא זכר ונמשך אח"כ ויהי מקץ שנתים ימים לפי הנ"ל היה שני פעמים שס"ה ימים ו' שהוא אחר גלגל החמה למקומה נמצא הוסף עליו נגד ב' אלפים שנה שמרמז על שני גלגלים שני פעמים שמגלגל שנת החמה ודוק פלאות :

נחזור לענין ועל כרחך צריך לומר ימים מרמז כנ"ל על ימים מכוונים · דאל"ה לכתוב שנים ומעט שנים הוא שנים לכאורה שנתים פי' ב' דלמא ימים פי' ימים ממש הנה נוכל לומר דאם כן לכתוב ימים ומיעט ימים הוא ב' למה לי שנתים אלא ע"כ פי' ב' שנים אבל על זה קשה לכתוב **שְׁנַיִם** ימים וע"כ יהיה פי' ב' שנים כנ"ל ונראה לי דאי הוה כתיב **שְׁנַיִם** ימים נוכל לומר פשוט ב' שנים אבל לא מכוין על ימים מכוונים כנזכר לעיל לכן כתיב שנתים עם ת' בקיבוץ ת' בגימ' שנ"ס ונוכל לפרש **שְׁנַיִם** שנים ולמה לי אחר כך ימים אלא על כרחך לרמז על ימים מכונים לא פחות ולא יותר הכל כנזכר לעיל ודוק בכל הנזכר לעיל כטוב כתיב ויהי מקץ שנתים ימים וכו' כבר אמרו חכמנו ז"ל כל מקום שנאמר ויהי לשון צער גם על מקץ הימים אמר הזוהר הקדוש מרמז על סטרא דשמאלא בקיבוץ ק"ץ הימי' בגימ' נרה ק"ץ ימים בגימט' נר בקיבוץ ויהי מקץ ימים ו' של ויהי נתמלא עם ו' ה' של ויהי נתמלא עם א' כזה ו"ו יו"ד ה"א יו"ד מ"ם קו"ף צדי"ק יו"ד מ"ם ראה של האותיות מנוקדים עולה מספרם תשכ"ח וזכור מה שכתבתי על וישכחהו · ובאמת היה צרה ליוסף וכזה נמשך ופרעה חולם לשון הוה כי אביו ואמו המרומזים בתוך שנתים ימים כנ"ל היה מלמדים עליו סנגוריא כי לולא חטא היה מקדים חלומו של פרעה שנתים ימים בקיבוץ פרעה חלם מלא כזה פ"א רי"ש עי"ן ה"א ח"ת למ"ד מ"ם בגימ' אחר גלגל **אלף** אל **אלף** נר כמספר ק"ץ ימים באופן של בגימ' תשכ"ח ובזה תראה מעתה הילך למשוך ויהי ק"ץ ימים פרעה חלם בפלאות

אבל

ובזה מתורץ קושיא י"ג למה לא אמר ויהי אחר שנתים ימים כי לא היה אחר שנתים אלא מדוקדק בסוף שנתים · בקיבוץ המילה שנתים כזה שין נו"ן תיו יוד מ"ם ראה אותיות מנוקדים בבית יעקב שנתים ימים מלא כזה שין נו"ן תי"ו יוד מ"ם יו"ד מ"ם בבית ב"כ אחר גלגל אלף לאלף יעקב הסוף של אלו שני תיבות שנתים ימים כזה שי"ן נו"ן תי"ו יו"ד מ"ם יו"ד מ"ם ראה האותיות המנוקדים שהם הסוף והקץ של שנתים ימים בבית רחל · והיא היתה אמו של יוסף ורחל מבכה על בניה גם יעקב ובזה מרומז מקץ שנתים כלומר שתיקה האותיות של סוף שנתים ימים:

ובזה יתורץ קושיא י"ד למה אמרו בת' מקץ ולא אמרו בקץ עם ב':

גם לפי מה שכתבתי שהיה מכוון ומדוקדק בסוף הימים של ב' שנים יתורץ הקושיא ט"ו שהוא ימים הוא מיותר לרמז שהיה מדוקדק אפילו הימים:

ולפי מה שכתבתי פרעה עם המילה מרמז לום אפילו יום אחד לא היה חסר לכן מסמיך ופרעה אל מקץ שנתים ימים · כלומר ופרעה האותיות שהם עם פרעה מרמז אל המספר הנזכר לעיל ואלו היה כתוב ויחלום פרעה לא היה מרומז לום הן מצד הפסוק בתיבות ויחלום הן מצד שלא היה יוכל לכתוב ופרעה עם ו' לרמז מה שהוא עם פרעה:

ובזה יתורץ קושיא ט"ו למה אמר חלם לשון הוה ולא אמר ויחלום פרעה כדי שיוכל לכתוב ופרעה עם ו' לרמז מה שהוא עם פרעה מטא"כ אם יהיה כתב ויחלום פרעה בלא ו' הנוסף על פרעה:

וממילא בזה יתורץ הקושיא ז"ו פרעה חולם בלא ו' הנוספת ופרעה כדי לרמז על המילה של פרעה לפי שנזכר לעיל המה שני שנים של שס"ה ימים של שנות החמה אבל לבחורה אכחנו הומה ישראל מונין לפי דין תורה אחר שנות לבנה שהיא שנ"ב ימים או שנ"ד ימים או שנ"ה ימים · ובשנת העיבור היא שפ"ב ימים או שפ"ד ימים או שפ"ה ימים אבל ראה פלא ופרעה עם ו' אם תמלא עם המילה כזה וי"ו פ"א ריש עי"ן ה"א עולה במספרה תשל"ט ככה עולה במספר שנה שהיא שנ"ה פשוטה גם שפ"ד שהיא שנה מעוברת שנ"ד שהיא שנה פשוטה עם שפ"ה שהיא שנה מעוברת ואותן שני שנים שהיה ביחד היה אחד מהם שנה פשוטה ואחד מהם שנה מעוברת הריני כותב בקיצור אם תחשוב מבריאות עולם עד זמן שעמד יוסף לפני פרעה שהיה בן שלשים עבר כ' **אלף** רפ"ט שנים שהם מאה ושבעת עשר מחזורים קטנים שהם של י"ט שנים עוד נשאר ששה שנים בשנת המחזור של קי"ח ושנת הששית היא שנת מעוברת ודוק כחשבן ותראה שהוא אמת · ובזה גם כן מתורץ איזה קושית

כנזכר

ובדי לתרץ הקושיא ז״א נקדים יוסף עם המילה כזה יוד ו״ו סמ״ך פ״א בגימ׳ זכור גם יסוד מרמז על יוסף הוא זכור עיין מ״ש בהקדמה שביעית על זכו״ר ואל תשכ״ח באמת פלאות התוכן זכור מרמז על הפנים תשכח מרמז על האחוריים · יוסף אמר אם זכרתני לשון זכור אבל גם אלו ב׳ תיבות אם זכרתני בגימ׳ תשכח גם תוכל לומר שת כ״ח כאשר הארכתי בהקדמה שביעית הנ״ל בפלאות ועתה יגדל נא כח ע״ש באמת פלאות גדולות שהם ״כתר ״חכמה זאת היה כוונת יוסף ועוד אמר יוסף והזכרתנ׳ א״ל פרעה אותיו׳ מכוקדי׳ בגימ׳ תשכ״ח או שת כ״ח ככ״ל עם הכולל אבל עשה שלא כהוגן במה שתלוי בטחונו בבשר ודם בשביל כך נתעכב עוד ב׳ שנים ובזה נמשך ולא זכר שר המשקים את יוסף את לשון עם כלומר האותיות שהם עם יוסף שהם זכור בקיבור יהוסף עם המילה כזה יו״ד ה״ו וי״ו סמ״ך פ״א בגימ׳ לא זכר ובזה יתורץ קושיא ז״א שהיא ולא זכר שר המשקים את יוסף את הוא מיותר ולפי הנ״ל נמשך בל תיבה טוב מאד ונמשך אח״כ וישכחהו בקיבור פרעה עולה מספרו וישכחה״ו גם פרעה מלא כזה פ״א רי״ש עי״ן ה״א עם הכולל בגימ׳ תשכ״ח או שת כח ככ״ל · כוונת יוסף היה לטובה שת כ״ח עיין בהקדמה שביעית ועתה יגדל נא כח כאשר דברת קאי על עשרת הדברים ע״ש באריכות והריני מוסיף כתיב פנים בפנים דבר הו״ה וכו׳ וכבר פרשתי בכמה פנים שונים ומשונים כמנא כתיב אבל עשרת הדברים פנים בפנים וזה הפסוק קאי על עשרת הדברים לפ״ז יוסף היה מרמז והזכרתני א״ל פרעה אל שת כ״ח שהוא הפנים אבל נתהפך אל אחוריים אל עונש שהוא ת״ש פ״א ככ״ל ודוק כוון הקדמה בעיון :

ויהיה בזה מתורץ הקושיא ז״ב למה נאמר וישכחהו פשיטא כאם לא זכרו שכח אותו התירץ כדי לרמז אל כל הנ״ל לפי זה נמשך אחר כך ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם קאי על שאמר יוסף ב׳ פעם לשון זכירה. בקיבור פרעה עם המילה כזה פ״א רי״ש עי״ן ה״ה בגימ׳ תשל״א תן השגחה והבין שנת החמה היא באמת שס״ה ימים ושש שעות ב׳ פעם שס״ה ימים ו׳ שעות המה תש״ל ימים י״ב שעות ודרך החלום הוא שהוא זמן שיכה בר״ה יצא יוסף מבית האסורים · ובאותו זמן הימים והלילות המה שוים כל אחד י׳ שעות גם כתיב בבקר ותפעם רוחו למה ליה גם דרך של מלכים לעמוד בשלשה שיצוח על היום אלא לרמז לזה שהיה מקדים תכף אחר חלומו שהיה י״ב שעות מן תחילת הלילה ודוק כמנא היה החלום מקץ ב׳ שנים מכוין ווס מרומז מקץ שנתים ימים כלומר היה מכוין אפילו הימים ובאמת היה מכוין אפילו השעות · אבל לא מנינו השעות בכתותים כמו שנא׳ עד חדש ימים אתה מונה ואי אתה מונה שעות וכאן היה מכוין אפילו השעות ופרעה חולם כלומר האותיות שהם עם פרעה מרמז על מספר הימים:

כין לתרגום דלמא כפשוטו שנולד לעת זקנתו · אבל היה קשה לתרגום הא בנימין נולד כשהיה יותר זקן · ולמה אהב את יוסף מכל בניו אפילו מן בנימין אלא על כרחך בשביל שהוא בר חכים והיה יותר חכם בצירופי אותיות ונקודות ובצורת האותיות גם בטעמים יותר מבנימין :

ובזה יתורץ קושיא ז׳ הא בנימין היה יותר בן זקונים ולמה אהב את יוסף כי יוסף היה יותר חכם :

ובזה ממילא יתורץ קושיא ח׳ וכי בשביל שנולד לעת זקנתו היה אוהב אותו זה אינו טעם מספיק והראי׳ מן בנימין שהיה נולד כשהיה יותר זקן כי לפי׳ הנ״ל פירש בן זקונים בר חכים וק״ל ונמשך אחר כך ועשה לו כתונת פסים ר״ת "פירש "ספר "יצירה "מסר או מ׳ של פסים ר״ת מבין כי באמת בעבור שהיה חכם יותר מן כל בניו בעבור זה מסר לו ספר יצירה :

ובזה יתורץ קושיא ט׳ מה זה שעשה לו כתונת פסים גם היאך נקשר ש׳ הקודש גם כתונ״ת פסי״ם בגימ׳ אחר גלגל **אֶלֶף ש׳ אֶלֶף** סז״ בכה בגימטריא בינה כלומר שהיה מבין נו״ן שערי בינה באמת תראה בעיון בתוך הקדמה שניה יומתק לך יותר מה שכתבתי פה ונמשך אח״כ הנה אנחנו מאלמים אלמה הקדמה מן פרד״ס ד׳ אותיות הם שכל א׳ מהם מרמז על שם הוי״ה והם אלמם א׳ יו״ד למעלה ל׳ למטה ו׳ באמצע וכו׳ וכבר הבאתים לעיל היאך המה מרמזים בצורתם על הוי״ה והמה חותם בתוך חותם והיאך המה מרמזים · והריני מוסיף המילה של אלמם כזה אל״ף למ״ד מ״ם מ״ם בגימ׳ דל״ד בכה בגימ׳ יוסף מלא כזה יו״ד וא״ו סמ״ך פ״א שהוא מספר פקידים ט׳ הוי״ה מלאו שלו חל״ם בגימ׳ ג׳ פעם הוי״ה אלמ״ם בגימ׳ קו״א במספר אל״ף וא׳ מרמז על כ״ו מספר הוי״ה ואם תצרף אל מלואו שהוא ט׳ הוי״ה הרי יוד פעם הוי״ה שהוא ר״ס ובכה עולה בקנה אחד מלא כזה קו״ף נו״ן הי״ אל״ף ח״ת דל״ת אחר גלגל **אֶלֶף לַאֲלֶף** ביהוסף מלא כזה יו״ד הי וו״ו סמ״ך פ״א . אם תוסיף כ׳ של ב׳ יהוסף שהיא רק **שְׁנַיִם** כי ב׳ היא שימש כלומר מה שהוא בתוך יהוסף ודוק נ״ס אלמ״ם בגימטרי׳ בה״וסף עם הכולל קמ״ה נ״ס ניבב״ה בגימ׳ שמ״ה בכ״ה בגימ׳ אלמ״ם עם המילה · ובזה נמשך והנה אנחנו מאלמים אלמם ונמשך אח״כ קמה גם ניצבה כלומר אלמם מלא שהוא ביהוסף מלא בקנה אחד מלא נעשה מזה קמה גם ניצבה וכאשר תראה בעיון בהקדמה ג׳ מה שכתבתי ועתה ירא פרעה איש נבון עד וייטב הדבר בעיני פרעה :

גם מה שאכתוב בזה אח״כ באלו פסוקים יהיה מתורץ הקושיא יו״ד שהיא למה היה החלומות של יוסף בענין הנה אנחנו מאלמים אלמם בפלאי פלאות בעוהש״. בכן תראה בעיון גדול ויהיה לך נחת :

ישנא. ובאמת המילה שהוא הפנים שלו הוא עז׳ וכמו שכתבתי בהקדמה שלישית ועז ר״ת ועב״ל זה פניו ישנא כלומר מרמז גם כן על אחוריים וכאשר כתבתי שם על רעב שבע. בקיבור ראשי תיבות של כאן שהם "גורת "אותיות "נקודות חשוב אותיות מנוקדים בגימ׳ אחר ב׳ גלגלים אף לאף פז׳ ככה בגימ׳ המילה של יוסף אם תמלא ו׳ של יוסף עם י׳ כזה ויו כמצא גם כן מרומז בתוך מילה של יוסף גורת אותיות נקודות ובזה גם כמשך ויוסף כלומר שהוא עם יוסף שהוא מילה שלו גם תולדם שלו היה רעה את אחיו בכאן שהוא גורת אותיות נקודות גם משיח בן יוסף שהוא המילה של יעקב כנ״ל בגימ׳ נקודו׳ יוסף אם ו׳ של יוסף עם י׳ שמילה שלו הוא פז׳ עם יוסף עולה מספרו רמ״ג כמספר אברם שהוא היה מחבר ספר יצירה וכפי מה שכתבתי יוסף היה פותר חלום על ידי אותיות נקודות שהם חכמה בינה יפורש גם כן חכמת אדם וכו׳ קאי על אברם שנקרא אדם גדול בענקים תאיר פניו ובאמת שם של חכמה הוא ע״ב קס״א שהוא פנים. גם גולא נקודות לא תוכל לקרא האותיות ונקודות מן חכמה והמה בפנים של אותיות וזה חכמת אדם תאיר פניו. ועז פניו ישנא או קאי על אדם או ועז ר״ת ועל זה פניו ישנא. כלומר מספר אברם בקיבור "צירופי "אותיות "נקודות שהם ר״ת של נא״ן חשוב אותיות אשר המה מנוקדים בגימ׳ תשפ״ו אחר גלגל **אֶלֶף לְאַלֶף** ככה בגימטרייא פשר דבר ובאמת צירופי אותיות עם. נקודות מרמז על חכמה ובינה ובזה האופן תוכל גם כן מי כהחכם וכו׳ ויודע פשר דבר וכו׳ ופשר דבר ע״ד ג״ש דבר לשון דיבור ובאמת כל הדברים של כל הלשונות כאמרו על ידי הצירופים והנקודות ובזה כמשך ועז ועב״ל זה פניו ישנא כלומר כל הדברים והכל עולים בקנ״ה אח״ר שהוא מספר יוסף. כמבואר בפ׳ מקץ והוא בהקדמה שלישית גם דיבור באמת יוצא מן קנה ולפי שנאמר והוא רעה את אחיו בצאן כנ״ל גם רעה ר״ת רב עליהם היה והוא כמו שכתבתי בהקדמה שניה כמשך אחר כך ויבא יוסף את דבתם רעה כלומר נעשה מן **רָעָה** רעה:

ובזה יתורץ קושיא חמישית שהיא היאך יוקשר אחר כך אמרו ויבא יוסף את דבתם רעה אל הקודש ולפי כל הנ״ל שהיה מוסר אל יוסף ספר יצירה כמשך אחר כך וישראל אהב את יוסף מכל בניו. בקיבור אותיות ישראל מרמז יש רל״א כלומר מרמז על רל״א שערים ובהם נכנס כל הנפלאות על ידי צירופים׳ המבואר בספר יצירה משנה וזה לשונה. עשרים ושתים אותיות יסוד קבען בגלגל כמין חומה ברל״א שערים וחוזר הגלגלים פנים ואחור וכו׳ הנה כבר פרשתי בשב הכהן שקאי על צירופי אותיות ובכאן מרמז כאן על צירופי אותיות לכן קראו בכאן וישראל:

ובזה יתורץ קושיא ששית שהיא למה קראו פה ישראל ולא יעקב כאשר בפסוקים הקודמים לזה ונמשך אחר כך כי בן זקונים הוא לו ופי׳ התרגום בר חכים קש׳

תכין

ישרא וכמשך פה כפלאות אה תולדות יעקב שהוא אות מלא שבו מרומזים כל השבטים חוץ משבט לוי שאינה מרומז פה שהוא חלק ה׳ ודוק וכאשר תמלא אמת. בזה האופן אל״ף מ״ם תי״ו עם יו״ד יעלה אל מספר תרז״ ככה עולה מספר ראשי תיבות של כל השבטים עם לוי כתנאי ובאופן שתחשב ראשי תיבה של יו״ד יוסף יהודה יששכר אל יו״ד אחד ובזה גם כן יתורץ למה לא חושב את יוסף כי לפי זה כלם מרומזי׳ פה גם כפי שכתבתי בהקדמ׳ שלישית כאן ר״ת ״צירופי ״אותיות ״נקודות או ר״ת של צ׳ צורת אותיות· וזה ענין ספר יצירה גם ספר יצירה מסר אברהם ליצחק בנו ויצחק ליעקב ויעקב ליוסף ובזה ברא הקב״ה הכל כמשך ג״כ כתוב אה תולדות יוסף כלומר שעיקר תולדות של צדיקים מעשים טובים ועל ידם נברא העולם וקאי שמסר לו ספר יצירה וכמשך אח״כ כאן ״צירופי״ אותיות ״נקודות וכמשך אח״כ ועשה לו כתונת פסים ר״ת ״פירש ״ספר ״יצירה מסר לו :

ובזה גם כן יתורץ קושיא ראשונה ודוק כאן עולה במספר קטן שבעה עשר וכזה מתורץ למה נאמר בן שבע עשרה שנה גם כ״ן שב״ע עשר״ה עולה מספרה תתקנ״ט באם תוסיף שנה הכתוב אחר כך נשאר אחר גלגל אלף לאלף שנ״ה מספר ספירה לרמז על ספירה טו״ב שהיא מספר י״ז וטוב מרמז על יסוד שנה אחוז יוסף :

ובזה יתורץ קושיא ב׳ למה מודיעני שהיה בן שבע עשרה שנה ובעזרת השם יותר ויותר יומשך בטוב על פי הקדמות אלו ופרעה עומד על היאור וכו׳ :

ולפי הנ״ל כאן ר״ת צירופי אותיות נקודות או צורת אותיות יתורץ קושיא ג׳ למה מודיעני שהיה רועה את אחיו בצאן לרמז שהי׳ עוסק בצרופי אותיות נקודות ובצורת אותיות וזה פלא גדול. המילה של צאן בזה כדו״ק אל״ף נו״ן יעלה אל מספר ר״ף ככה יעולה מספר עם טעמים עם הכולל :

ובזה יתורץ קושיא ד׳ למה אמר בצאן עם ב׳ דהוי ליה לכתוב ה׳ הצאן עם ה׳ לרמז מה שהוא בתוך אותיות צאן שהם עם טעמים כלומר שהיה יודע צרופי אותיות וצורת אותיות ונקודות עם הטעמים וכאשר תראה בהקדמה ב׳ מה שצריך בעיון גדול ימתק לך מאד למשוך ויוסף היה רע״ה ר״ת רב עליהם היה בצאן ודוק היטב :

ובזה יתורץ עוד קושיא למה נאמר רעה את אחיו כדי לרמז שיבא מספר אחר נגלגל **אֶלֶף** אל **אַלַף** ע״ז שהוא המילה של יוסף כנ״ל יוסף עם המילה שלו שהוא ע״ז בגימ׳ וכור שהוא הפנים של הוי״ה אהיה כמו שבארתי בהקדמה שמינית. ובזה בארתי מי כהחכם מי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו לשון פנים כלומר הפנים של הוי״ה אהיה אם הפנים של יוסף וע״ז פניו

תבין מה שכתבתי פה ובמשך אחר כך מתוך האש ר"ת הא שניה ושם יש ו׳ ימי בנין ו׳ פעם ו׳ שהוא מ"ט כלומר אל אותם הדרים בארץ בקיבור כסף מלא כזה כ"ף סמ"ך פ"א בגימ׳ א"ש ובהיום תראה היאך במשך וזה הפסוק פנים בפנים וכו׳ עד מתוך האש כלומר מתוך נקודות ובזה במשך וזה הפסוק מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז׳ פניו ישנא דבר לשון דיבור חכמת **אדם** מרמז על נקודות שבאי׳ מן חכמה ומספר הנקודות של **אָדָם** שהם כ׳ קמץ בגימ׳ ל"ב כי קמץ הוא ז״ו ב׳ פעם ז״ו הם ל"ב לרמז ל"ב נ"ח ובמשך אח"כ תאיר פניו שהם פנימיו׳ של אותיות ואם תצרף נקודות של אדם שהם ל"ב אל מספר אדם שהוא מ"ה יעלה מספרם עז׳ גם ע"ז ר"ת ע"ל ז״ין בהיום תראה היאך למשוך פסוק וזה מי כהחכם וכו׳ עד גמירא בשני אופנים הן מצד שנקודות באים מן חכמה הן שמספר נקודות ל"ב מרמז על ל"ב נתיבת חכמה הנם שהתחלתי לפרש בעשר אופנים וכבר הלנתי בעדי באופן י״א כי אחר אינו מן ההכין בהיום הוספתי עוד שני אופנים ויעלה מספר י״ג בגימ׳ אח"ד ואחד אינו מן המבין תכלית המכוון מזה הקדמה שאתה תוכל לנקוד האותיות כפי הצורך למשל תוכל לנקוד כזה **יוֹסֵף** ויעלה מספר של נקודות כ"ו והריני מתחיל לפרש המילה של אות נקרא תולדה המילה של יעקב כזה יו״ד עי״ן קו"ף בי״ת בגימ׳ משיח בן יוסף המילה של יוסף בגימ׳ עז׳ בקיבור אלו שמונה תיבות כ"ן שב"ע עשר"ה שנ"ה הי״ה רע"ה א"ת אחי״ו בגימ׳ כ׳ **אֶלֶף** ע"ה ואחר כ׳ נלגלים **אֶלֶף** **אֲלֶף** כשאר עז׳ שהוא המילה שמולד מן יוסף ובזה במשך אלה

תולדות יעקב יוסף קאי על משיח בן יוסף שהוא התולדה של מילה יעקב ובמשך בן שבע עשרה שנה היה רועה את אחיו שהוא תולדה של יוסף כמבא מרומז פה התולדה של יעקב גם התולדה של יוסף וראה מה שכתבתי בהקדמה ראשונה איך הגלגל חוזר **אֶלֶף לְאַלֶף** ובזה יתורץ למה לא חשב אלא יוסף שהיא קושיא ראשונה כמבא יוסף קאי על אלה תולדות יעקב גם קאמר אלה תולדות

יעקב יוסף כלומר תולדות של יעקב גם תולדות של יוסף שהוא בן שבע עשרה וכו׳. באופן שני יעקב נקרא אמת תתן אמת ליעקב מרמז מרכבה אל תפארת שנקראת אמת המילה של אמת כזה אל"ף מ"ם ת"ו בגימ׳ יוסף המילה נקרא תולדה כנ"ל ובזה תוכל למשוך אלה תולדות יעקב יוסף על דרך הנ"ל באופן שלישי אמת עם המילה כזה אלף מ"ם ת"ו חשוב האותיות המנוקדים בגימ׳ תקנ״ז ככה עולה מספר ראשי תיבות של אחד עשר שבטים שהם "ראובן "שמעון "יהודה "יששכר "זבולון "דן "נפתלי "גד "אשר "יוסף "בנימין חוץ מי ראשי תיבה של לוי שהוא למד והוא דלא חשב למד של לוי משום דלוי הוא קודש להוי"ה וכמו שכתבתי על פסוק כי אם אל המקום אשר יבחר הוי"ה מכל שבטיכם וכו׳ עיין בעיון גדול מה שכתבתי בהקדמה שמינית כי תשא את ראש בני ישראל

גלא יראה את פני הויה ריקם. איש כמתנת ידו כברכת הוי"ה אלהיך אשר נתן לך והנה
כבר כתבתי למעלה על פסוק זה והדיוקי מוסיף ויהיה פירוש כך ויראה כל זכרך את
פני האדון כלומר שיראה כל כל זכרך פני הוי"ה שישרה שם הוי"ה על פניך וכאמ'
אם יראה שם הוי"ה על פניך על הרחק אין, שום מסך בינך ובין.
שם הוי"ה ב"ה ומכל שכן שתזכה לראות את שם הוי"ה ב"ה וזה מה שדרשו
חכמנו ז"ל יראה יראה כדרך שבא לראותך כך תבא לראות כי זה תלוי בזה
ודוק בקיצו' וזכרך עולה אל מספר רמ"ז עם הכולל הרי רמ"ח וזה
כל זכרך כל הוא לשון כולל ומאיים הפסוק ולא יראה את פני הוי"ה אלהים ריקם
כלומר שלא תזכה שיהא נראה על פניך שם הוי"ה ב"ה. ריקם לשון
נהיכם אלא על ידי מעשים טובים ואומר איש כמתנת ידו כלומר אם יתן צדקה כנ"ל
ודוק והא דכתיב כמתנת בכף הדמיון, כי באמת הוא של הקב"ה כמבא אין אתה הנותן
וכמשך כברכת הוי"ה אלהיך כנ"ל כלומר על ידי צדקה שורה עליך הוי"ה אלהיך והורך
ינס המילה כזה ז"ן כ"ף וזו רג"ש כ"ף עולה מספרו תשנ"ט כנגד מספר כל אדם מלא כזה
כ"ף למ"ד אל"ף דל"ת מ"ם כלומר שתהיה אדם שלום וכבר כתבתי מ"ה מרמז אדם
מלא וכזה גמרתי הקדמה שמינית בעזה"שי :

הקדמה תשיעית הנקודות נקראו כסף כמו שנאמר תורי זהב נעשה לך עם
נקודות הכסף גם לא תוכל לדבר שום תיבה בלי נקודה: גם מבואר
ובגנת אגוז נקודה עם הכולל בגימ' כסף והנקודות המה נסתר ונטמן בתוך ובפנים של
אות וגם כתיב כסף יענה את הכל כלומר יענה לשון עניה את הוא לשון אות. כי באמת
בלי נקודות שמרומז בתוך כסף לא תוכל לענות אל שום דבר וכבר כתבתי בספר ושב
הכהן על פסוק זה אמרות הוי"ה אמרות טהורות כסף צרוף על ידי כסף שהם הנקודות
צרוף לשון צירוף ומשך אח"כ בעליל לארץ, מזוקק שבעתים כלומר לאותם הדרים בארץ
אין להם תיבה שיהא בת ג' אותיות ואינם מנוקדים רק ב' אותיות גם אין להם אלא ז'
נקודות אין להם אלא ז' פעמים ז' שהוא מ"ט מה שאין כן לאותם הדרים בשמים שיש להם
אלף צירופים שיש להם עשרה נקודות גם כל ג' אותיות מנוקדים יבא להם מזוקק אלף
צירופים וגם כתבתי השורש של המלאכים היאך הוא ובזה יפורש הפסוק פנים בפנים דבר
הוי"ה כלומר בכל מיני פנים שהוא אלף לאותם אשר דרים בשמים או מ"ט לאותם הדרים
בארץ כנ"ל דבר הוי"ה קאי על הנקודות שהם כסף בגימ' ק"ס וכמו שכתב השל"ה
על פסוק אם יש בה ע"ץ שמרמז על שם הוי"ה כזה יו"ד פעם ה' הוא כ' ה' פעם יו"ד גם
כ' ו' פעמים ה' הוא למד ה' פעם ו' הוא למד נדפס. כ"כ ל"ל המה ק"ם שמספרו ע"ן.
גם כסף מספרו הכי הוה ונמשך אחר כך כתר כ"ת ב"ה ראשונה מרמז על בינה ושם
נעשר נקודות ועולה אלף בינה ובאמת אין חקר לתבונתו ובאם תזכור מה שכתבתי לעיל

תבין

דרך שפרשתי גמ׳ שבת. הריני באתי בתכלית הקיצור גוי אחד בא לשמאי ילמדנו כל התורה כשאני עומד ברגל אחד. דחפו באמת הבנין שבידו בא לפני הילל גיירי אמר ליה מה דעלך סני לחברך לא תעביד וכו׳ ואידך זיל גמור יש תמיהות הרבה חדא מאי ס״א דכברי ללמוד כל התורה כלה ברגל אחד ועוד מאי איצטריך הגמ׳ לומר דחפו באמ׳ הבנין שבידו. ע״ר נחות אמרו זה הכברי בא ברגל והוא דחף ביד ועוד מאי היה תשובת הילל מאי דסני לך וכו׳ וכי בזו נכלל כל התורה כלה. לפירוש רש״י שפירש בלשון אחר. גם לפי פי׳ רש״י בלשון ראשון הוה ליה לומר ואהבת את ה׳ אלהיך עיין בפירוש רש״י ולמה לא היטיב שמאי מה שהשיב הילל יותר קשה בתשובת הילל ואידך זיל גמור הא זה הגוי בא שרוצה דווקא לעמוד. ולפי הנ״ל יתורץ שזה הגוי היה רוצה להתגייר ובא בחקירה אני רוצה להיות יהודי אבל למדני כל התורה ברגל אחד. רגל הוא לשון פעם והוא על דרך הכתוב מדוע הכיתני שלשה רגלים. ברג״ל את״ר בגימ׳ רמ״ח. כלומר שאוכל לקיים בפעם אחד. רמ״ח מצות עשות יוד מרמז על גלגל. וזה מבואר בגנת אגוז באריכות. וזה דחפו באמת הבנין שבידו ידו מרמז על יוד שהוא גלגל כלומר באמת לא תוכל לקיים בפעם א׳ אלא על ידי גלגל הרבה פעמים בא אבל הילל השיב לו מאי דסני לך לחברך לא תעביד שהוא ואהבת לרעך כמוך כלומר כל ישראל המה כאיש א׳ ותוכל לקיים רמ״ח. וזה השיב לו הילל דווקא שהיה עניו והיה לו שלום עם הכל לאפוקי שמאי שהיה קפדן. כדמוכח מאלו מעשיות שמביא בגמרא. ואידך א״ל בדרך הלכה זיל כלומר ילך וגמור לשון לימוד כלומר על ידי לימוד יוכל גם כן לקיים לפי כל הנ״ל :

נחזור. אל פסוק והיה מעשה הצדקה שלום. כי כל ישראל המה כאיש אחד בשלום יחדיו יוכלו לקיים תרי״ג מצות והמה כנגד אברי׳ וגידים של אדם הרוחניות והמה מרמזים על הנשמה. ובאם יחסר אבר אחד באדם אין השכינה שורה ואם כן היאך אמר הפסוק נתן תתן וכו׳ כי בגלל הדבר הזה יברכך הוי״ה אלהיך. שהשכינה שורה עליך. משמע שעל ידי צדקה לבד שם הוי״ה שורה עלך והיאך הוא ומתירוץ זה הפסוק והיה מעשה הצדקה שלום כלומר על ידי הצדקה נעשה שלום והמה כאיש אחד ובאמת הוא כך כי אם יש לאדם כאב באבר אחד רואה בכל האיברים האחרים לעזור לזה האבר הכואב לו אפילו זה האבר הכואב לו עכשיו עשה רעה גדולה לשאר אברים למשל אם היכה ביד ימין על יד שמאל ואח״כ איקרה לו מקרה רעה ביד ימין אף על פי כן עושה יד שמאל כל תחבולות כדי להתרפא יד ימין ככה אם נותן צדקה לעני מראה שהמה כאיש אחד ודוק למשוך בטוב :

ובזה: יפורש הפסוק בסוף הסדרה שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני הוי׳ אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות

ולא

דלית מ"ס בגימ' כך תרי"ג · לרמז שלא נקרא אדם שלם · אלא אם כן קיים תרי"ג מצות לכן אנחנו קרוים אדם ולא אומות העולם . כי אנחנו מקיימים תרי"ג מצות . גם ראיתי בספר מגלה עמוקות אופן רל"ט · שלא יש לגוים רק רמ"ג אברים ובתוכם יש שס"ה לא תעשה · שאדם יוכל לקיימם תמיד · אבל יש רמ"ח מצות עשות שאין אדם יוכל לקיימם . ויש לזה שלש תקנות . אחד על ידי תורה · והוא ע"ד שדרשו חכמנו ז"ל זאת תורת העולה היא העולה · ודרשו חכמנו ז"ל כל העוסק בתורת העולה כאלו הקריב עולה וכן כל המצות וכ"ל מי הכריחו לחכמנו ז"ל לדרוש כך משום דקשה להם היא לשון נקבה . הא עולה צריך להיות זכר · אלא על כרחך שקאי על תורה · והיא לשון נקבה והוא על דרך דכתיב יקרה היא מפנינים · והיא קאי על תורה · גם אלו ג' תיבות יקרה היא מפנינים · בגימ' תורה בקיצור פנים מרמז שנים כי אי אפשר להיות פנים בלתי און פנינים מרמז שלשה . מפנינים מרמז ארבעה לרמז על פרד"ס "פשט "רמז "דרוש "סוד . ובזה יפורש הקרא בטוב יקרה היא מפנינים ודוק הארכתי בזה במקום אחר · ובזה האופן פרשתי פנים בפנים דבר הוי"ה עמכם בהר מתוך האש · בקיצור פנים הרי כאן שנים בפנים הרי עוד שנים הרי שמים שהם הרבה בה"ל ר"ת כ"ה ראשונה מתוך הא"ש ר"ת ה' שניה גם א"ש מרמז על ארבע גוונין · כמבואר בזוהר הקדוש · קצרתי בתכלית הקיצור . ובמקומות אחרים שהארכתי מאד · כמנא יוכל לקיים על ידי תורה הוא על ידי גלגל פעמים שנתגלגל ככהן או כלוי · ובזה פרשתי זה שמי לעולם וזה זכרי לדור דור כתב הזוהר הקדוש כמה פעמים שמי עם י"ה המה שס"ה · וזכרי עם ו"ה המה רמ"ח . ועפ"ז המשכתי זה שמי כלומר מה שהוא מרמז שמי שהמה הלא תעשות לעולם כלומר תוכל לקיים תמיד בשב ואל תעשה . וזה זכרי מה שמרמז וזכרי שהמה המצו' עשה לדור דור כלומר לא תוכל לקיים אלא על ידי דורות כלומר על ידי גלגל · באופן אחר השם הוי"ה מפני גודל קדושתו לא נזכ' רק בהיכל קדשו שהוא אדני שמספרו היכל · וכמו שדרשו ז"ל על זה הפסוק זה שמי לעלם כתיב חסר לרמז שהוא נעלם וכבר הארכתי במקומות אחרים השם של הוי"ה יש לו י"ב צרופים הגם שמבואר במשנה ספר יצירה ארבעה אבנים בונות עשרים וארבעה בתים אבל זה דווקא כשהם אותיות שאינם דומים למשל אדני · אבל שם של הוי"ה שיש בה שני אותיות השוים שהם שני ההין לא יש בה רק שנים עשר צירופים · ובזה נמשך זה שמי כלומר שמי שיש בו י"ב צירופים כמספר ז"ה לעלם · כלומר הוא נעלם ואינו נזכר בשמו הטוב וכמשך אח"כ וז"ה כלומר עוד פעם י"ב שהוא שני פעם י"ב שהם כ"ד וזכרי כלומר מרמז על אדני שיש בה כ"ד צירופים · זה הוא לדור דור אבל לעתיד יהיה נקרא שם הוי"ה ככתבו ודוק בכל הנז"ל הטיב :

הרי כתבתי בשני אופנים שיוכל אדם לקיים תרי"ג מצות עוד בה שלשית על ידי כל ישראל במה כאיש אחד וזה מקיים מצוה זו וזה מקיים אחרת · והוא על

דרך

אחר כך ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה כלומר בעבור שלא תתן בעצב יברכך ומפרש הפסוק אחר כך בעצמו מה תהיה הברכה הוי"ה אלהיך כלומר שהוי"ה מיחד שמו עליך ושורה שכינה עליך וכמשך אחר כך כי בגלל הדבר הזה יברכך הוי"ה אלהיך. בקיצור כי במקום אחר הארכתי. לכן אבוא כדרך קצרה חכמנו ז"ל דרשו כי בגלל הדבר הזה הגלגל חוזר בעולם לכאורה הוא תמוה אדרבא הא כתיב יברכך הוי"ה אלהיך והיאך דרשו מהיפוך אל היפוך ונראה לי לתרץ על ידי הקדמה מן האר"י אותיות צדק' בלשון א"ת ב"ש הם גם כן אותיו' צדקה רק נתהפך האותיו' למשל אם תכתב צדקה מן למטה למעלה ותרצה לכתו' בא"ת ב"ש תהיה אותיו' צדקה למפרע למטה כזה

לרמז כאם אתה תתן צדקה מלמטה אזי הקב"ה יהפך צדקה מלמעלה למטה: לטובה לא כאופן זה שתהיה אתה או כבך או כן בכך אלא כזה האופן יהפך הקב"ה הגלגל שהוא יתן לך צדקה מלמעלה למטה גם אותיות נתן על ידי חזרת אותיות נתן המה גם כן אותיות נתן לרמז שאם תתן בהסתר גם הקב"ה יתן לך בהסתר. לזה מרמז ב' נונין של נת"ן כי נונין מרמזין על נעלם ונסתר. לכן המה נופלין מן התיבה כמבואר בספרי של המדקדקים. למשל נתן תוכל לומר תת והמה מחסרי הקצוות. לרמז שער הנון הוא נעלם. ובאמת דרשו חכמנו ז"ל ותחסרהו מעט מאלהים. חמשים שערי בינה נבראו בעולם. וכלם נתנו למשה חוץ אחד. הרי לדברי חכמנו ז"ל אפילו מן משה רבינו נעלם השער הנון. בעבור זה נבחר להיות נון יסוד נופל ודוק כטוב :

באופן אחר חכמנו ז"ל אמרו. הרשעים מהפכים מדת רחמים למדת הדין וכהיפוך הצדיקים מהפכים מדת הדין למדת רחמים. ידוע שם אלהיך מרמז אל מדת הדין שם הוי"ה הוא מדת רחמים כידוע. לפי הקדמה זו יהיה המשך כך. כי בגלל הדבר הזה כלומר בשביל שגלגל חוזר בעולם. או לך או לבנך או לבן בנך. כמשך אחר כך יברכך הוי"ה אלהיך. כלומר הברכה יהיה שיהפך ויגלגל מדת הדין. שהוא שם אלהים אל שם הוי"ה. ודוק מעצמך האיך למשוך כטוב ויהיה מתוק יותר מכל מתיקות :

ועל פי מה שכתבתי על ידי צדקה מלמטה יתהפך על ידי את בש צדקה מלמעלה ידוקדק זה הפסוק. והיה מעשה הצדקה שלום. הא דכתיב מעשה לשון הפעיל כי באמת על ידי צדקה שאנחנו עושים אנחנו מפעילים שיעשה צדקה מלמעלה והא והיה הם אותיות הוי"ה. לרמז על ידי צדקה גורם שהשכינה שורה עליו כנ"ל. והא דכתיב שלום במקומות האריך הכהן באלו הרבה מאד. התוכן דתוכן אם כל ישראל המה כאיש אחד. בשלום יחדיו יוכלו לקיים כל תרי"ג מצות. וכבר כתבו בעלי הקבלה אדם לא נקרא אדם עד שיקיים תרי"ג מצות. ונתתי סימן אדם עם המילה כזה אל"ף

דלית

פנים כלומר עם התפלה אלהיך והכל ככלל בפני ובמשך אחר כך ולא יראה את פני הוי"ה
אלהיך ריקם כלומר שתעשה ממנו לשוא הכל כנ"ל ובמשך אחר · כך איש כמתנת ידו
לרמוז על יו"ד ספירות · גם איש ר"ת יו"ד אלף שבטים. והמה מביאים כל אחד נדרים
ונדבות ובמשך גמר הפסוק כברכת הוי"ה אלהיך אשר נתן לך ודוק :

כתיב השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת
השמיטה · ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו וקרא אליך אל הוי"ה
והיה בך חטא · הקדמה אין השכינה שורה לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות · אלא
מתוך שמחה של מצוה · וצדקה מקרא מצוה · ובכה מצינו בדברי חכמינו ז"ל עשה [illegible]
מצוה וקאי על צדקה וכן מצינו בדוד המלך ע"ה כשהיה מתנדב לבית המקדש
היה מנדב בשמחה · וכתיב ויברך דוד את הוי"ה וכו' הכס. מבואר בשל"ה ובזה קרא
כתיב ורעה עינך באחיך האביון וכו' כלומר שאתה תהיה בעצב ולא תרצה ליתן לו
וקרא עליך אל הוי"ה · התוכן דתוכן באם לא תרצה ליתן לעני אזי דווקא אם קרא אל
הויה אזי והיה בך חטא · והוי"ה הם אותיות הוי"ה חטא לשון חסר הנה שורה עליך שם
הוי"ה · אזי יחסר וילך מעמך שם הוי"ה וקאי אלעיל העני קורא בעבורך אל הויה ובשביל
והיה שהוא שם הויה שקרא העני עליך אל הויה יחסר מעמך · גם כך שם מרמזים על
כ"ב אותיות המצויירים באדם על ידי צירופים כמבואר בספר יצירה · וזה והיה ב"ך
כלומר ב"ך אותיות יהיה חסרים · ושם של הויה נכב על כ"ב אותיות ולזה צריך שתראה
מה שכתבתי על פסוקי והנה סולם מצב ארצה וכו' ע"ד והנה הויה נצב עליו · התוכן
למעלה מן מספר ט' הוא יוד למעלה מן מספר דל"ת הוא ה'. למעלה מן ומספר ה'
הוא ו' · למעלה מן מספר ד' הוא ה' שניה נמצא תחת אותיות של שם הוי"ה המה אותיות
ט"ד ה"ד · והמה ביחד מספר כ"ב. נמצא שם של הוי"ה אותיותיו למעלה מן מספר כ"ך
אותיות נמצא זה תלוי בזה · באם חסר בך כ"ב אותיות. גם שם של הוי"ה לא ישרה
בך. ונעליך מתילא קאי חטא על שתיהם על שם הוי"ה ועל כך אותיות ששם הוי"ה שורה
עליהם ודוק למשוך בטוב הפסוק שלאחריו כתיב נתן תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו
כי בגלל הדבר הזה יברכך הוי"ה אלהיך וכו' בקיצור אין השכינה שורה מתוך עצבות
אלא מתוך שמחה של מצוה כנ"ל וכמו שכתוב עבדו את הוי"ה בשמחה ובזה יהיה פירוש
הפסוק ברכ' הוי"ה היא תעשיר ולא יוסיף כה עצבת בתנאי שלא יהיה עצבן. כאשר אפר'
הפסוק נתן תתן הכפול הוא להורות באם אתה תתן אזי נתון כלומר יותן לך מן השמים·
ולא ירע לבבך כלומר שלא תתן בעצבות והא דכתיב לבבך. עם ב' בתיך הם אותיות כל
ב"ב כלו' כל שני בתים שהם כל"ב ולא ירע והוא על דרך שכתבתי על פסוק ואהבת את
הוי"ה אלהיך בכל לבבך. כלומר בשני בתים וכתי' ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ודרשו חז"ל
בתוכם לא נאמר אלא בתוכם קאי על יש' שהם רבים שהשכינ' שורה בלבו' של ישרא' ובמשך
אחר

של י"א שבטים בגימ' תקנ"ז א' יותר א' כנורתה מרמז על שם הוי"ה יוד למעלה למט' ו' באמצע ובזה נמשך במתיקות אשר יבחר הוי"ה מכל שבטיכם כלומר הוי"ה שהוא אחד עומד על ירושלים שהוא מכל ר"ת של י"א שבטים וזה יותר טוב שבט ר"ת "שבטים ב"ט שהוא י"א · ובאמת ירושלים לא נתחלקו לשבטים ובכמה פסוקים מבואר שלא ניתן אל לוי נחלה כי הוי"ה הוא נחלתם ובזה יפורש הפסוק בפלאות כי אם אל המקום אשר יבחר ה' שקאי על ירושלים שנבחר לעיר קודש · גם אצל לוי כתיב כי בהם בחר הוי"ה והם היו שם לשרת ודוק הטיב בפלאי פלאות איך למתוק הפסוק שלו"ש פעמים בשנ"ה · ראה אותיות מנוקדים בגימ' אלף רנ"ל אחר גלגל **אֶלֶף לַאֲלֶף** עלה מספרם רל"ד ט' פעם הוי"ה כ"ה · נמצא מה שכתב אחר כך יראה כל זכורך השורש שהוא זכור בגימ' רנ"ל ועל דרך רמז שלש פעמי' בשנה עלה רגל וכך נקראו רגל ורנ"ל הוא מספר הקודש של הוי"ה כלומר קודש ט' הוי"ה וקודש רל"ד הוא רל"ג · בקימור את פני הוי"ה אלהיך אכתוב אחר כך ראה והבין מאד פלאות ר"ת של עשר ספירות בגימ' ישראל בכה מספר א"ת פנו' הריני כותב "כתר "חכמה "בינה "גדולה "גבורה "תפארת "נצח "הוד "יסוד "מלכות ר"ת שלהם בגימ' תקמ"א גם פנים של הוי"ה כלומר ראש אות של זהו הוא יוד ובכאן המספר הוא ט' ספירות שהוא ט' הוי"ה וראש של היוד ספירות הוא כתר שהוא יחידה לזה מרמז המספר של"ח שהיא י"ג פעם הוי"ה כלומר אח"ד פעם הוי"ה · ובכה יעולה שלש פעמים בשנה כפי דברי השל"ה הוא ע"ב · תוסף עליו מה שכתב אחר כך יראה כ"ל עולה מספרם של"ח ונמשך אחר כך את פני הוי"ה בפלאות גם זכור בגימ' רנ"ל בכה בגימ' ע"ב קס"א וזה ג"כ נקרא פני הוי"ה כהיום ראה מעצמך היאך למתוק בטוב ונמשך אחר כך הוי"ה אלהיך ריקם ··

הנה כבר הארכתי מאד בעשרת הדברים אנכי בגי' מרמז אחד כדברי השל"ה שהבאתי לעיל · הוי"ה אלהיך מלא כזה אל"ף למ"ד ה"י וו"ד כ"ף בגימ' שו"א אם תצרף הוי"ה הכתוב קודם אלהיך · הרי מספר שלו"ז ובאם תוסיף אחד של אנכי כדברי השל"ה הרי של"ח שהוא מספר י"ג פעם הוי"ה אח"ד פעם הוי"ה אבל בלא צירוף א' שהוא מספר שלו"ז בכה מספר לשו"א ובכה מספר **עֻגַד** מלא עם הנקודות עו"ן בימ"ל למ"ד בגימ' פור והנקודות שהם **סֶגוֹל** **שְׁבָא** חמשה הם נקודות בגימ' חמשי' כל נקוד' היא עשר · תצרף חמשים · ש רפ"ז הם מספר שלו"ז שהוא מספר לשוא ובזה נמשך באמת בפלאות לא תשא את שם הוי"ה אלהיך לשוא · כלומר שתעשה עגל כי אנכי הוי"ה אלהיך כלומר תצרף אח"ד אל הוי"ה אלהיך מלא · ובזה נעשה הוי"ה אח"ד שהוא י"ג פעם הוי"ה ריקם הוא לשון לשוא ובזה מי שיבין האמת יודה על האמת שנמשך בפלאו' יראה כל זכורך את פני הוי"ה אלהיך כלומר באחדותו כי הוי"ה אלהיך מלא בגימ' שלו"ז והקודם שלו"ז כלומר למעלה הוא של"ח פני הוא לשון קודש גם לשון

מנר פירושו שהוא לשון **שַׁבָּת** הן מנר שכל העולם! קורין אותו כך · הריני כותב
בתכלית הכיון ויש בו להאריך כזה. כי זה מופת חותך מה שכל האומות
קורין אותו שבת. ובלשון הקודש שבו ברא כל הברואים לא יש שום שם וזכירה לכל
ששת ימי השבוע רק ראשון בשבת או שני ושלישי וכו' או אחד בשבת וכו' כנ"ל. וכאלו
כל ששה ימים יוצאים מן שבת · ובאם תשכיל בענין זה ותיקח לך כל השכל לשכל תשכיל
שהוא מופת חותך מאד. ודוק באמת בדברים אמתיים :

זכור. את יום השבת לקדש"ו. ראה אותיות מנוקדים בגימ' תנ"ו ככה בגימט'
המילה של השבת כזה ה' שין בית תי"ו. ראה אותיות מנוקדים ככה עולה
מספר מלכו"ת זכור הוא לשון זכר שהוא מקדש נקבה · ובאם תדע מה מרמז יום של
שבת שהוא מרמז על זכר על דרך דכתיב שומר שבת מחללו לשון זכר. ושמרתם את
השבת כי קודש היא לכם מחלליה וכו' מחלליה לשון נקבה ובאמת כתיב הוא וקרי היא
לרמז על זכר ונקבה ומרמז על לילה של שבת ובאמת תוכל למשוך ושמרתם את השבת
את לשון אותיות כלומר המילה של השבת שמספרו מלכות. ובאמת הנקבה ממלא
הזכר· וכזה מתורץ למה כתי' השבת עם ה' כדי שיעלה המילא מספר מלכות· ונראה לי
גם כן מה שהכתיב הוא והקרי היא לפי שזכר הוא בגלוי והכתיבה אנחנו רואין משא"כ
הקרי שאין אנחנו רואין וגם אותיו' שבת שמרמז על זכר הם אותיו' הגלויי' משא"כ שמרמז
על מלכות שהם באים מן הנעלם של אותיות. ובאמת הוא פלא ונסתר בפנים וכל
כבודה בת מלך פנימה. גם כבר כתבתי בהקדמה א' כל האותיות שא"ב עד ת' בגי'
אחר גלגל **אֶלף** לאלף תנ"ו מספר מלכות. על זה מרמז דבר א"ת עמנו הת שתם
כחי כנקבה · אבל שב"ת בגימ' ז"ך פעם הוי"ה לרמז על ז"ך אותיות עם מנצפך
שבאים מן בינה אלף בינה כלומר **אֶלף** בינה על ידי ז"ך אותיות עולם זכר · כי
מלכות נקיבה ובאם תעיין היטב הדיק ותדע מה שמרמז על פי קבלה תהיה
פלאי פלאות. ובאמת בעזהשי"ת במקומות אחרים הארכתי יותר · ופה אל פה אפרש
בטוב מה שאין הזמן גורם לעת עתה :

ועל פי כל הנ"ל שמספר של י"ב שבטים המה תקנ"ו כזה המשכתי בי אם אל המקום
אשר יבחר הוי"ה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת
שמה ונראה לי ליתן טעם היאך מרמז פה ירושלים משום אם תצרף מספר יבחר אל שכנו
בגימ' ירושלים · ובזה יתמשך הפסוק בטוב גם מבואר בגנת אגוז כתוב ירושלם על
שם י"רו שלם. ואם תראה מה שכתבתי בתחילה בשם הקדמה ראשונה בשם השל"ה על
שלש פעמים בשנה עולה ע"ב שמות שהם י"רו אותיות וזה י"רו שלם ובזה נמשך לשום את
שמו את לשון אותיות שמו שם שהוא ירושלם גם לשום הם אותיות שלום כלומר ע"ב שמות
שהם י"רו אותיות ודוק היאך למשוך בפלאות ירושלים כפי הקרי בגימ' תקנ"ו ראשי תיבו'

בקיצור כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם הנה האותיות המנוקדים בגימ׳ ב׳ **אלף** תקו״א אחר ב׳ גלגולים **אלף** לאלף הרי מספר תקו״ג ככה. בכף הדמיון מספר ונתנו הכתוב אחר כך. כלומר היוצא מן סך הנ״ל והוא ונתנו. ואם תצרפם ביחד מספר שלן תקו״ג עם ונתנו שהוא עולה תקו״ב יהיה עולה מספרם אלף כ״ה. ואחר גלגל **אלף לאלף** הוא מספר שהוא מספר הוו״ה כ״ה. ובזה נמשך אחר כך איש כופר נפשו להוו״ה ודוק פלאות ובאם תצרף מה שכתב אחר כך איש כפ״ר נפש״ו להוו״ה שמספרם **אלף** ק״ב. ואחר חזרת גלגל **אלף** אל **אלף** עולה ק״ר שהוא מספר ד׳ פעם הוו״ה. ואם תצרף עם מספר הוו״ה הקודם המה ה׳ פעם הוו״ה. ובאמת אם תעיין היטב הדיק יהיה פלאות גדולות כפ״ר נפש״ו להוו״ה דווקא האותיות המנוקדים בגימ׳ תשס״ב ככה מספר ראש של אותיות ישראל. כלומר האותיות שהם יותר ממספר ישראל שהם שבתכם. וכבר כתבתי יותר מזה למעלה. רק חזרתי מעט כדי להמשיך הענין בפלאי פלאות בסדר ודוק היטב:

כי תשא את ראש בני ישראל ונתנו איש וכו׳ על כרחך צריך אתה לבוא אל פירושי הנ״ל. דאם לא כן קשה טובה מתחיל הפסוק בלשון יחיד ראש ואחר כך אמר הפסוק בלשון רבים ונתנו וגם איש הכתוב אחר כך הוא לשון יחיד. אבל לפי פירושי הנ״ל ראש ר״ת ראשי אותיות שבטים. איש ר״ת יו״ד **אלף** שבטים יתורץ הכל בטוב. ובזה יתורץ גם כן מי הכריחו למדרש לדרוש כנ״ל אלא היה קשה לו למה משנה מלשון יחיד אל לשון רבים וד״ל:

לפי שכתבתי כי תשא את ראש וכו׳ מרמז על שבת הריני באתי להטעים הענין כתיב זכור את יום השבת לקדשו מפורסם וזה מופת הוא שברא הש״י העולם. יען שבכל הלשונות קורין לשבת שבת. ובזה מדוקדק זכור את יום השבת. כלומר שבכל הלשונות זוכרין שם שבת. בזה מוכח שהוא קודש כלומר שהקב״ה ברא העולם שקדש את יום השבת. וגם מופת אחר אמרו חכמינו ז״ל שבכל השבוע עולה מת בזכורו משא״כ ביום השבת. זה גם כן מרומז בזכר. כלומר לשון זכורו ודוק. עיין בראשי׳ חכמה פ״ב משער הקדושה שבכל ששת ימי חול צריך להתנהג מקדושת שבת מזה הפסוק. זכור את יום השבת לקדשו. ובוכל לומר לקדשו׳ כי שבת הוא שורש לכל ומקור לכל ובזה מרמז זכור שהוא על פי הדקדוק מקור עיין מה שכתבתי לעיל שבת עולה ז״ך אותיות כל אחד מהם מקבל אור מן שם הוו״ה כ״ה. ובאותיות ברא הוו״ה כ״ה כל העולמות, כמנא שבת הוא מקור לכל הימים ולכל הברואים. גם מדוקדק לקדשו כלומר לקדש השבת ולא יום א׳ ולא יום ו׳ שבחרו להם ערלים והישמעאלים. וזה מוכח מן זכירת שם שבת בעצמו שהוא דווקא קדוש. ובו נח הבורא הן

מגיד

אחר כך לפקודיהם פירש ל׳ פקודיהם · כלומר ל׳ של לוי פקודיהם לשון חסר . כלומר המנין יהיה כמספר כל בני יעקב חוץ מן לוי . כי מחצית השקל בא לכפר על עון העגל ושבט לוי לא חטאו בעגל · וכמשך אחר כך בפלאות ונתנו איש כופר נפשו להו״ה כנ״ל · איש ר״ת י״א שבטים כי שבט לוי לא היה צריך ליתן · כי לא חטאו בעגל כנ״ל . הריני כותב בתכלית הקיצור . כי כבר הארכתי · קדש לי כל בכור בכור מלא כזה בו״ת כ״ף רי״ש בגימ׳ **אלף** כ״ב . ותוכל לומר כ״ב אלף · ובאמת כ״ב אלף בכורי ישראל נפדו על ידי כ״ב אלף לוים · וזה גם מרומז בקרא קח את הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור בקיצור התוך של ישראל כזה יו״ד שי״ן רי״ש אל״ף למ״ד הם אותיות לוים · וזה קח את לשון אותיות לוים התוך של בני כזה בי״ת נו״ן יו״ד הם י״ו׳ בגימ׳ כ״ב לרמז על כ״ב **אלף** · והם מן בני כי באמת לוים נמנים כשהם קטנים בגימ׳ למ״ד יום · ובזה נמשך באמת וכתוב קח את הלוים מתוך שהוא לשון אמצע בני ישראל ודוק פלא :

בקיצור בני ישראל בגימ׳ תר״ג · ככה הוה מספר בני ישראל בפ׳ במדבר ובזה נמשך באופן אחר כי תשא את ראש בני ישראל · שהם מספר שהיה י״א שבטים חוץ מן לוי כי הוא מתוך אותיות בני ישראל ולא מן ראש ודוק מאד למשוך כטוב . בקיצור ר״ת בני ישראל ב׳ ר״ת בנימין נ׳ נפתלי יו״ד ר״ת יוסף · עוד יו״ד ר״ת יהודה ש׳ ר״ת שמעון ר׳ ר״ת ראובן **אלף** ר״ת אשר למ״ד ר״ת לוי וחסר כאן אל ר״ת יששכר זבולון דן גד ר״ת שלהם בגימטריא כ״ד . גם נוסף ו׳ אלף אל תקנ״ז כנ״ל ונעשה תר״ג אלף · ואם תוסף ו׳ אל כ״ד נעשה ל׳ וזה מרמז למ״ד של לוי · ובזה נמשך כי תשא את ראש בני ישראל · כלומר ר״ת או ראש אותיות כנ״ל . ותראה חסר ר״ת של ד׳ שבטים גם ו׳ אלף כנ״ל התירוץ לפקודיהם כלומר ל׳ פקודיהם ל׳ הרומז אל לוי · פקודיהם נפקד כל מה שחסר מן ר״ת . כמנא יש כאן פירושים שונים על פקודיהם לשון מנין גם לשון חסר · והם שני הפכים · והכל לפי הענין · ולפי הנורך כי פנים בפנים דיבר ה׳ עמכם בהר מתוך האש . כלומר מ״ט פנים טהור גם בהיפוך ונמשך מתוך האש יש לו גם כן סגולות הפכיות · ודוק למשוך הכל בטוב :

בקיצור כי תש״א א״ת רא״ש וכו׳ אלו אותיות מנוקדים . בגימ׳ אלף תר״ג תוכל לומר תר״ג אלף כאשר כתבתי לעיל בכור מלא מרמז כ״ב אלף היה בכורים . גם כפי מה שכתב ספר מגלה עמוקות על שכינה מלא כזה שי״ן כ״ף יו״ד נו״ן ה״א בגימ׳ תר״א תוכל לומר ת״ר **אלף** · ועל פי זה נמשך כי תשא את ראש בני ישראל בגימ׳ תר״ג ומרמז על תר״ג **אלף** · וזה מרומז במספר הקודש הש״א א״ת רא״ש ודוק מעצמך . היאך למשוך כטוב

לפרש כך . בקיצור לפי הקדמות הנ"ל יהיה פירוש כל השומר שבת כהלכתו לפי שהלכתא רבתא לשבתא · כלומר שידע כל דיני שבת ובסן לא בא אל ידו שום שוגג וזה כהלכתו · אפילו עובד ע"ז כאנוש מוחלין לו · לפי שאם לא שכבר מחול לו לא היה יוכל לשמור שבת כהלכתו · לפי הנ"ל שאם שמר שבת לא בא חטא לידו ווה אל תקרי מחללו כלומר שלא תוכל לקרות מחללו שלא בא שום חילול שבת אלא אם כן מחל לו · ואם דאמר עבודה זרה כאנוש הוא על דרך ג"ש כתיב שם אנוש ואז הוחל והכא כתיב מחללו ודוק היטיב :

בקיצור שומ"ר שב"ת מח"ל לו ראה אותיות מנוקדים בנימ' כל אחד שמות הוי"ה והם ביחד כ"א פעם הוי"ה . שבת הם אותיות קודם לראש כמו שבת בתי פה · כלומר למעלה לראש · לפי זה יהיה המשך הפסוק כך כי תשא את בני ישראל ובתוך ישראל תמצא אותיות לי ראש . לפקודיהם תשא לשון תרם . כלומר שתרם אותיות ראש למעלה לפקודיהם · כי למעלה מן ר' הוא ש' למעלה מן א' הוא ב' למעלה מן ש' הוא ת' יהיה אותיות שבת . כלומר שתקיים שבת כהלכתו · ובזה יכופר עון עגל שהוא ע"ז ובמשך אח"כ ונתנו איש כופר נפשו להוי"ה כלומר בזה שמשמרים שבת נתנו כופר נפשם להוי"ה · כי שבת בנימ' ז"ך הוי"ה ולא יהיה בפקוד לשון מנוי בם לשון חסר לרמז לזה ודוק :

גם כתיב אבל שבת אות היא ביני וביניכם · ובאמת האותיות שהם למעלה מן אות ישראל כתשב"ם כמו שהראתי הם אותיות שבתכם · ובזה במשך כי תשא את ראש בני ישראל . כלומר שתקח האותיות שהם למעלה מן אותיות ישראל שהם שבתכם . ובמשך אחר כך ונתנו איש כופ"ר נפש"ו להוי"ה ראה אותיות מנוקדים בנימ' שבתכם ודוק היטיב פלאות :

עוד פירוש אחר עיין בשל"ה שהוא מביא באריכות מדרש שהיה משה מתמה היאך יוכל למנות הא כתיב אשר לא ימנה אמר לו הקב"ה למשה לא כשם שאתה סובר אלא קח ראשי אותיות של שבטים ר' מראובן ש"ן משמעון · עיין בשל"ה דף של"א ע"ב שהוא מביא מדרש ילקוט באריכות · וכאשר תראה שאביא ז"א שבטים חוץ מן לוי יעלה מספרם תקנ"ז מן ר"ת שלהם · מרמז תקנ"ז אלף חסר ג' אלף אל ת"ר אלף על זה אמר לו הקב"ה היכן הוא ג' אלף שהרגו בני לוי עיין מ"ש . אבל קשה לי היכן רמוז בקרא ר"ת של שבטים למנות אותם · גם תמוה דהא אם תמנה ל' של ר"ת של לוי יהיה תרכ"ז אלף . ונראה לי לתרץ שהכל מרומז בפסוק כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם וכו' ויהיה פירש הפסוק כך כי תשא את ראש בני ישראל . כלומר כי תפקוד הוא פירש על כי תשא את ראש לשון ר"ת בני ישראל שהם בני יעקב . כי יעקב הוא ישראל והם השבטים אבל זה יותר טוב רא"ש ר"ת "ראש "אותיות "שבטים ובמשך

הוי"ה · כשאר מ"ד בגימ' אל אחד ודוק פלאות · מ' מרמז בצורתו הוי"ה מ"ם מלא בגימ' פ"א · וכבר אמרנו פ"א מרמז אחד וככה מ"ם שניה ודוק · בקיצור שין ארבע אותיות בגימ' קא"ו . ככה בגימ' אלף אפשר אלו ארבע אותיות מרמז על ארבע. שמות · לרמז הכל בכלל באלף · גם אלף למד מם נום בגימ' השם השם בגימ' אל שדי אל שדי מלא כזה . אלף למד שין דלת יוד בגימ' תתקנ"ט · סיבת כל הסיבות וכבר כתבתי סיבת כל הסיבות בכלל בסיבת כל הסיבות עד אין סוף · והכל הוא בתוך **אלף** שהוא בחזרת הגלגל אלף · נמצא אחרי כל הגלגלים הכל בכלל בתוך אלף הנה השלמתי עד כאן הקדמה שביעית :

והריני מתחיל הקדמה שמינית · כתיב כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם ונתנו איש כפר נפשו להוי"ה . בקיצור גמ' אמר כל השומר שבת כהלכתו אפילו עובד ע"ז כאנוש מוחלין לו · שנא' שומר שבת מחללו . אל תקרי מחללו אלא מחול לו · קשה למה לי תיבת כהלכתו · גם למה נקט ע"ז כאנוש דוקא · גם מנלן א"ת מחללו · אלא מחל לו דלמא כפשוטו · ונראה לי לתרץ בהקדים · איתא במדרש כל השומר שבת הקב"ה יעזור לו שלא יעבור אחד מעשרת הדברים · אבל דור אנוש כתיב אז הוחל לקרא בשם הוי"ה · איתא ברמב"ם שהם עשו זאת לפי שמגדולת עבד ניכר גדולת רבו · לכאורה היא סברה נכונה ולמה קרא אותו אז הוחל לשון חילול · אך יש לומר אעפ"כ הם חיללו השם לפי שאר בני אדם לומדי' מהם לעבוד ע"ז ממש בקיצור ראש השנה נקרא ראש לפי שהיא ראש אל שנ"ה ימים שיש בשנה שנ"ה ימים · הגם שיש לפעמים שנ"ג או שנ"ד . ובשנת העיבור שפ"ג או שפ"ד או שפ"ה · התירוץ מי שיודע עבורנית הרוב מן י"ד שנים שיש בעבורנות הוא שנ"ה · לכן קרא אותו בשם שנ"ה ודוק · ראש חדש נקרא ראש שהוא ראש אל חודש ולמה לא נקרא שבת ראש התירוץ שבת הוא ראש אל ראש · כי אותיות שהם למעלה מן ראש כלומר יותר כי למעלה מן ר' הוא ש' למעלה מן א' הוא ב' למעלה מן ש' הוא ת' כזה שבת ראש הם אותיות שבת · גם הוא קודש להוי"ה כלומר הנגינ' שלו זך פעם הוי"ה לפי שכל זך אותיות יונקים משם הוי"ה כ"ה · שמספרו כ"ו · נמצא מי ששומר שבת דבוק בהוי"ה ב"ה · על פסוק מחלליה מות יומת . פירש הראשית חכמה בשער הקדושה . שעושה שבת חלל לפי שהיא מרכז · וכל ששה ימי חול יונקים ממנה וחיו מן שבת · וזה יהיה פירוש זכור את יום השבת לקדשו . לכאורה ו' של לקדשו מיותר אבל ידוע דרש גמ' על זכור את יום השבת שבכל ו' ימי השבוע צריך לזכור בשבת · ויהיה פירוש זכור את יום השבת לקדשו' כלומר שתקדש מכל ו' ימי השבוע יום השבת · ובזה נמשך ששת ימים תעבוד וכו' וביום השביעי שבת להוי"ה וכו' ו' של וביום השביעי הוא מיותר · אבל לפי הנז' יהיה פי' ו' של יום השבוע · וכן בכל המקומות שהו' מיותר אבל שבת תוכל

לפרש

ושניס · ובאס נכתב ג"כ יהיה כ' כפופה שהיא בראש התיבה · נוכל לומר ן' פשוטה היא שבע מאות כי אם באיס אחר ת' ן' פשוטה היא שבע מאות · אם כן אין מ' באמצע · וגם אין ת' בסוף אבל עכשיו שנקרא כ"ן על כרחן ן' פשוטה גם כן חמשים ואם כן ע"ג ן' פשוטה באמצע א"כ כי זה תלוי בזה אם היא באמצע א"כ היא חמשים · ובאם היא אחר ת' היא שבע מאות · ובזה נמשך מפני חותמו של הקב"ה אמת · ובעבור זה נכתב כן כדי לרמוז נו"ן פשוטה ג"כ באמצע אותיות וד' בא"ח ודוק פלא :

ועל פי הכו' אפרש משפטי הוי"ה אמת צדקו יחדיו · כלומר בכל אופן שתכפילם נשאר ט' · ובזה אני מפרש משנה בספר יצירה פרק א' עשר ספירות בלימה נעוץ סופן בתחילתן ותחילתן בסופן · כשלהבת קשורה בגחלת שאדון יחיד ואין לו שני ולפני אחד · מה אתה סובר בקיצור נעוץ תחילתן בסופן מרמז א"ט ב"ח ג"ז דו בא יוד או ין כף למ מס כל אחד ק' או קן רף שן תס כל אחד **אלף** או איק עס טכן בכר עס חפף גלש עס זען דמת עס וסס כל זוג אחד גלגל הוא אלף · כמבואר בהקדמה ראשונה תרלה מ"ה בגימ' במספר קטן ט' · הן לפני יוד הוא ט' הן לפני ק' שהוא צ"ט במ"ק הוא ט' · הן לפני **אלף** שהוא תתקצ"ט גם כן במ"ק הוא ט' · אם תכפלם על ידי ט' נשאר ט' ובזה נמשך המשנה ולפני אחד מה אחרי סופר כלומר שהוא ט' ודוק פלאות :

ובזה אפרש קושטא קאי קושטא בגימ' ת"ו שהוא סוף אותיות · גם מספרו י"ו פעם הוי"ה הי"ה והו"ה ויהי"ה גימ' ג' פעם הוי"ה · נשאר עוד י"ג פעם הוי"ה · כלומר אח"ד שהוא י"ג לרמוז אחד הוי"ה הי"ה והו"ה ויהי"ה · זה קושטא קאי. ובאמת אחד אמת אינו משתנה כמבואר בספר חובת הלבבות בשער היחוד · קאי בגמטריא אלף ואלף מרמז על הוי"ה יוד למעלה יוד למטה ו' באמצע גם מבואר בפרדס שו אותיות אלמס מרמז על הוי"ה א' יוד למעלה וכו' כנו' ל' הוא צורת כ' גם ו' למעלה הרי כ"ו · מ' פתוחה היא צורת כ' גם ו' כנה ס' סתומה גם המה חותם בתוך חותם · כי בתוך אלף מלא יש ל' ובתוך למד מלא יש מ' · ובתוך מם מלא יש עוד מם. הן בתוך מם פתוחה הן בתוך מם סתומה · עד כאן דברי הפרדס והקשתי לדעת לדברי הפרד"ס מרומז הלמד בתוך האלף · גם מ' בתוך למד · ולמה לא מרמז גם הף' שהוא בתוך האלף · גם ה' שהוא בתוך למד · ונראה לי לתרץ בהקדים השל"ה כתב אכי מרמז על אחד · בזה האופן א' פעם א' הוא א' ח' פעם ח' הוא ס"ד · ד' פעם ד' הוא י"ו · נרפס א' ס"ד י"ו בגימ' פ"א כמספר אכי · כמנא פ"א מרמז על אחד · גם פ"א ט' פעם ט' המרכז של ט' · וכבר כתבתי ט' מרמז על אחדות · לפי זה יהיה פירש של אלף א' שהוא מרמז בצורתו על הוי"ה · פירש אותיות שף **אל** מן שף פירש **אלף** מן אלף מרמז אחד · כלומר הוי"ה הוא אל אחד ככה למד ל' מרמז בצורתו

הוי"ה

חכמת אדם תאיר פניו כלומר כל הגלגלים ואופנים של אותיות אמת · והמה כל אחד מאותיותיו שוה במספרם · ואחר כך גם כן על ידי גלגולים ואופנים · מרמז על כ"ח פעם הוי"ה ב"ה כנ"ל . ועתה יגדל נא כ"ח שת כ"ח וגומר ועז פניו ישנא ועז ר"ת ועל זה פניו לשון אופן ישנא · ר"ת "ישכיל "כתיב "אמת · כלומר בזה האופן תשכיל באמת כתיב אמת. ·גם חותם של הקב"ה הוא אחד אמת בקיבור ו׳ מרמז על ת"ת · ונקרא הקב"ה כידוע לבעלי קבלה · והוא חותם יה"ו כי ה׳ שניה כפולה ואם תחשוב בחשבון מעוקב. והוא בזה האופן האורך והרוחב · גם הגובה בשוה לאו׳ א׳ פעם הוא א׳ . והוא שוה לכל הנדדים ב׳ פעם ב׳ הוא ד׳ שוה לאורך ולרוחב . אבל לא לגובה ובאם תהיה גבוה גם ב׳ הרי ב׳ פעם ד׳ הוא ח׳ ג׳ פעם ג׳ הוא ט׳ האורך והרוחב ג׳ פעם ט׳ לגובה הרי כ"ז ד׳ פעם ד׳ הוא ט"ז ד׳ פעם ט"ז הרי ס"ד ה׳ פעם ה׳ הוא כ"ה ה׳ פעם כ"ה הוא קכ"ה ו׳ פעם ו׳ הוא ל"ו ו׳ פעם ל"ו הוא רי"ו · צרפם ביחד א׳ ח׳ כ"ז ס"ד קכ"ה רי"ו יעלה מספרם אמת · וזה חותם של הקב"ה אחד אמת · גם אחד אמת בגימ׳ חות"ם ותוכל לומר חותמו · כלומד חותם ו׳ אחד אמת ובזה שמעתי בשם מקובל ר׳ שמשון אסטרפלי מדרש תפני מאי ג׳ רגין פשטין וחד מאפיך. מפני שחותם של הקב"ה אמת והוא פלאי · ואמר כך שיש ארבע שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ראה והבן אלו ג׳ שמות ע"ב ס"ג מ"ה המספר המרובה שהם עשריות קודם · אח"כ היחידיות דהיינו ע׳ ואח"כ ב׳ · ס׳ ואח"כ ג׳ מ׳ ואח"כ ה׳ משא"כ בשם ב"ן שמספר המועט שהוא ב׳ קודם ואח"כ ו׳ וזה הוא קושית המדרש · ותירץ מפני שחותם של הקב"ה הוא אמת בקיבור במספר קטן הוא ט׳ . וכבר הראתי בהקדמה ראשונה ט׳ בכל אופנים שתכפיל אותם נשאר ט׳ · ובזה אני אומר קושטא קאי כלומר נשאר תמיד ט׳ במקומה בקיבור ע"ב במ"ק הוא ט׳ ס"ג גם כן במ"ק ט׳ מ"ה ג"כ במ"ק ט׳ אבל ב"ן אינה במ"ק ט׳ כי היא ז׳ במ"ק · אבל ידוע מנצפ"ך בא אחר ת׳ ך׳ פשוטה היא ת"ק ם׳ סתומה היא ת"ר ן׳ פשוטה היא ת"ש במ"ק היא ז׳ . ובאם היא בראש התיבה היא כפופה . ואם היא בסוף התיבה היא ן׳ פשוטה והיא ז׳ ובזה נמשך המדרש בפלאות ודוק ושמעתי מאחי הגדול המופלג מו׳ שמואל כ"ץ ז"ל · הא באמת שם של ב"ן הוא בזה האופן יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה · אם באמת הוא חמשים ושנים · א"כ היאך מרמז על ן׳ פשוטה שהוא ת"ש מה שאינו אמת ותירץ הוא באופן אחר זה המדרש אמת א׳ מרמז היה · מ׳ מרמז הוה ת׳ מרמז יהיה לכאורה מ׳ אינו באמצע דהא בתוך כ"ב אותיות אינו אמצע ות׳ אינו בסוף דהא מנצפך בא אחר ת׳. אבל אם מנצפך בא באמצע א"כ בזה. כ"ך מ"ם נ"ן פ"ף צ"ץ באם תעיין תראה מ׳ הוא באמצע ות׳ הוא בסוף · ובזה הומשך משפטי אמת · והיאך הוא הא מ׳ אינו באמצע ת׳ אינו בסוף · ותירץ נדקו יחדיו כלומר כשאותיות מנצפך המה ביחד באמצע א"כ בקיבור. באמת השם של בן הוא חמשים

היה מחזיק ת"ר רבוא וכ"ז אלף רבוא רביעית וזה החשבון תוכל לידע אם תדע שמקוה היא ג' אמות מחזיק מ' סאה · כמנא מגיע אל אמה ז"ג סאה ושליש וכל סאה היא כ"ד לוגין כי הסאה היא ו' קבין וכל קב היא ד' לוגין · אם כן הסאה היא כ"ד לוגין שהם צ"ו רביעית הלוג · ואם כן ז"ג ושליש פעם צ"ו הם ז"ב מאות ושמונים ובתיבה היה מ"ה ריבוא אמות הא כיצד אם תכפיל האורך עם הרוחב שהם כ' פעם ש' · הרי ט"ו אלף ואם ואם תכפיל גם כן הגובה שהיא למ"ד אמות ל' פעם ט"ו אלף הרי מ"ה רבוא אמות ואם תכפיל י"ב מאות ושמונים פעם מ"ה ריבוא יעלה חשבון ת"ר ריבוא וכז' אף רבוא קודם כל דבר צריך שתדע מה שאמרו שיעור קומה לא קאי על אין סוף · כי אין סוף הלא כתיב לתבונתו אין חקר · כי אפילו משה רבינו לא השיג שער נו"ן מן מ"ן שצרי בינה מכ"ש חכמה וק"ו דק"ו כתר וק"ו עד אין סוף לאין סוף · כי לפי דברי מגלה עמוקות כאופן הכ"ל · היה זה שיעור קומה בעולם היצירה · דתמן משפיע אל הוי"ה · ואחר הקדמה זו אבוא אל הביאור :

כתיב משפטי הוי"ה אמת צדקו יחדיו · כבר הארכתי בכמה אופנים והריני מוסיף · הכה הראתי פלא · הן א' מן אמת המורה על העבר · הן מ' המורה על הוה · הן ת' המורה על העתיד · כל אחד מרמז על שיעור קומה בחשבון שהוא מדוקדק ומכוון · והוא באמת פלא גדול · וזה שאמר הכתוב משפטי ה' אמת ואמר הכתוב אח"כ הטעם · ולמה צדקו יחדיו · כלומר כל אחד מאלו האותיות מספרם שוה · · ואם תצרף שלשה פעמים ת"ר רבוא כז' אלף רבוא · יעלה חשבונם מדוקדק שבעה עשר מאות ועשרים ושמונה פעם אלף פעם אלף · צא וחשוב ותראה האמת · או תוכל לומר שבעה עשר מאות ועשרים ושמונה מלייא"ן כי מלייא"ן נקרא אלף פעם אלף · בפרד"ס מבואר כל הספירות כל אחד כלול מכלם הריני כותב בתכלית הקיצור · אם תחשוב מן א' עד יו"ד כזה א' י' ק' **אלף** עשרת אלף מאה אלף מלייא"ן עשרה מליא"ן מאה מלייא"ן אלף מלייא"ן תראה · אם תחשוב מן א' עד יוד על ידי עשיריות · יבא אלף מלייא"ן שהוא אלף לאורך אף לרוחב אלף לגובה ודוק היטב ותבין שהוא תכלית האחדות · ובמקום אחר הארכתי יותר · כמנא התכללות של כל הספירות הם אלף מלייא"ן ונשאר עוד משיעור קומה שבעה מאות ועשרים ושמונה מלייא"ן ואחר בגלגל **אלף לאלף** יהיה שבעה מאות עשרים ושמונה שהם כ"ח פעם הוי"ה כ"ה · כלומר שהוי"ה נותן כ"ח בעשר ספירות שהם אלף מלייא"ן שאין סוף משפיע בעשר ספירות כ"ח ודוק מאוד :

לפי זה יהיה פירש מי כהחכם ומי יודע פשר דבר · והוא על דרך נ"ש דבר דבר הוי"ה בפיך אמת כלומר מי יודע פשר דבר שחותם של הקב"ה הוא אמת

האזינו כתיב שח"ת לו וכו' וקאי על עגל וככה כתיב לך רד כי שחת עמך וקודם צור ילדך תשי · כתיב יקנאוהו בזרים וכו' ואח"כ כתיב צור ילדך תשי וכו' וראה בעצמך היאך למשוך הפסוקים הללו בפלאות :

ועל פי כל הנ"ל נוכל למשוך ועתה יגדל כ"ח יעל ידי כתר חכמה שהם הפנים וכהנ"ל בגימ' קמ"ץ פת"ח י' כ"ח פעם הוי"ה שהוא שת כח ולא תש"ח ולא תשי' באמת דוק פלאות · ועל פי הנ"ל וראית את אחרי הנאמר למשה אחר נעשה העגל ואחוריים של ע"ב הוא פק"ד . המילה של עגל בזה ענין בגימל למ"ד אותיות מוקדים בגימ' פקד · וזה שאמר הש"י למשה אחר חטא העגל וביום פקדי ופקדתי לרמז על אחוריים · וכהנ"ל אבא לפרש עוד הפנים הפסוק מי כהחכם ומי יודע פשר דבר וכו' הגם שכבר כתבתי שאני כותב כאן בעשרה אופנים ולמה אני מוסיף עוד אופן אחד התשובה אני כותב על חותם של הקב"ה שהוא אחד אמת ואלף איכה מן המנין כי הוא למעלה מן המנין וסיבת כל הסיבות עד אין סוף סיבת כל הסיבו' נכלל באלף בענין · וזה לא תוכל להאשימני באם אני כותב עוד רק באופן אחד · ואקדים מה שאיתא בס' מגלה עמוקות אופן קס"ז מי שיתבונן בו יהיה בעיניו פלא פלאי פלאים · מביא בשם סודי רזיא שהשיעור קומה הוא ת"ר ריבוא וכ"ז אלף ריבוא · וזה חותמו של הקב"ה שהוא אמת ראש תוך סוף של אותיות אלף ריבוע שלה א' פעם א' הוא א' ל' פעם ל' הוא תת"ק ף' פעמים ף' הוא ס"ד ריבוא · כך כתב שם סתם · ואני באתי לפרש דבריו הסתומים · שזה קאי על ף' פשוטה שהיא ח' מאות אם תרצה לידע חשוב כך ח' פעם ח' הוא ס"ד · וזה פשוט מאה פעמים מאה הוא ריבוא · ואם אתה אומר ח' מאות פעם ח' מאות ומאה פעם מאה הוא ריבוא כנ"ל · הוה כאלו אתה אומר ח' פעם ח' שהוא ס"ד . והכא נעשה מכל מאה ריבוא הוה ח' פעם ח' ריבוא שהוא ס"ד ריבוא א' פעם תת"ק הם תת"ק · תת"ק פעם ס"ד ריבוא הם ת"ר ריבוא וכ"ז אלף ריבוא · מם רבוע שלה היא מ' פעם מ' הוא י"ו מאות ס' פעם ס' הוא ל"ו רבוא י"ו מאות פעמים ל"ו ריבוא הם ת"ר ריבוא וכ"ז אלף ריבוא תיו רבוע שלה היא ת' פעם ת' הם י"ו ריבוא · י' פעם י' הם ק' ו' פעם ו' הוא ל"ו י"ו ריבוא פעמים ק' הם י"ו מאות ריבוא פעמים ל"ו הם ת"ר ריבוא · וכ"ז אלף ריבוא וזה קאי אלמעלה מה שכתב ס' פעם ס' הוא ל"ו ריבוא · קאי גם כן על ם' סתומה שהיא שש מאות · וצריך גם כן לחשוב כאשר הראתי למעלה על ף' פשוטה ודוק · ואחר כך כתב וכל כך אמות היתה מחזיק מחנה ישראל · שהיה ג' פרסאות שהם כ"ד אלף פעם כ"ד אלף · בא וחשוב תמצא החשבון מדוקדק ת"ר ריבוא וכ"ז אלף ריבוא גם מגילה עפה היה מהלך ת"ר ריבוא וכ"ז אלף ריבוא ע"ש . אבל לפי שצריך עיון גדול וליישב היאך יהיה החשבון מדוקדק · צריך לזה מגילה עפה לכן לא כתבתי פה · וגם תיבת נח שהיה ארוך שלש מאות אמה ורחב חמשים אמה וגובה שלשים אמה

מלכרו וזה קאי על עשרת הדברו״ם בקיבור הרא״ת גם כן בגימ׳ תר״ו וכמשך כמו הפסו׳ הקודם באמת מי שיעיין וידק היטב׳ יוכל למשוך בפלאו׳ ובמתיקות ובעז״הש״י במקומות אחרים הארכתי באלו הפסוקים ובכאן לקצר אני צריך :

כבר מפורסם שיש כת״ר אותיות בעשרת הדברים והם כנגד המצות לבאורה לא יש לנו שלא תרי״ג מצות אבל אמרו בעלי הקבלה יש שבע מצות דרבנן והם משלימי׳ אל כת״ר ובזה נמשך הפסוק הנ״ל מי כהחכם וכו׳ באופן עשירי מי יודע פש״ר דב״ר כתיב כאשר דבר״ת׳ והוא על דרך ב״ש דבר דבר ואיך הוא כת״ר ונמשך אח״כ חכמת אדם תאיר פניו׳ כלומר פנימיות של אדני שהוא בגימ׳ תר״ו כנ״ל׳ ועז״ ר״ת ועל ז״ין פניו ישנא׳ כלומר יש כאן כ׳ פעם ז׳ ז׳ מצות בני נח׳ וז״ין מצות שהוסיפו רבנן והכל ככלל בכת״ר אותיות של עשרת הדברים שדבר הקדוש ברוך הוא הכל בדיבור אחד ודוק:

כתיב זכור את אשר עשה לך עמלק וכו׳ וסוף לא תשכח׳ בקיבור שם של הוי״ה כזה יו״ד ה״י וי״ו ה״י בגימ׳ ע״ב שהוא הפנים כאשר באַרתי בהקדמה ראשונה בשם השל״ה. על פסוק שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני הוי״ה אהיה מלא כזה אל״ף ה״י יו״ד ה״י הוא הפנים של חכמה בגימ׳ קס״א. גם אהיה מרמז על כת״ר ע״ב קס״א עולה מספרו זכור והמה הפנים של חכמה בינה אחוריים של שם ע״ב כזה יו״ד יו״ד ה״י יו״ד ה״י וי״ו יו״ד ה״י וי״ו ה״י בגימ׳ פק״ד׳ אחוריים של אהיה כזה אלף הי׳ אלף ה״י יו״ד אל״ף ה״י יו״ד ה״י בגימ׳ קדמ״ת. תצרף פקד קדמת המה ביחד תשכ״ח נמצא מן הפנים נעשה זכור ומהאחוריים נעשה תשכ״ח. ובזה נמשך בפלאות זכור ול׳ תשכ״ח הנאמר בעמלק באמת חנני לי אלהים בזה׳ אבל אחר כך ששמעתי אומרים דבר זה בשם האר״י זכור ול׳ תשכח באתי להוסיף באמ׳ מה שחנני לי השם מה שמעתי יכלל בחיים ויזכב בך כל הנחשלים אחריך וכו׳. מרמז על אחוריים ובהנ״ל נמשך צור ילדך תשי ותשכח אל מחללך׳ זה הוא משלי צור מרמז גם כן על בינה יש צור ויש צור כמבואר בזוהר הקדוש אל מרמז על חסד׳ גם אל עליון מרמז על חכמה׳ וכבר כתבתי אחוריי׳ של ע״ב שהוא שם של חכמה ואחוריי׳ של קס״א שהוא ג״כ ק״ס של חכמ׳ של אה״יה בגימטריא תשכ״ח. כהיום חשוב השם של בינה שהוא ס״ג כזה יו״ד יו״ד ה״י יו״ד ה״י וא״ו יו״ד ה״י וא״ו ה״י שעולה מספר קס״ו השם של אהי״ה של בינה שהוא ג״כ קס״א כמו אהי״ה של חכמה׳ נמצא אחוריים שלו גם כן קדמת כידוע לבעלי הקבלה׳ תצרף קס״ו אל קדמ״ת יעלה מספרם תש״י. ובזה נמשך צור ילדך שמרמז לבינה תש״י נעשה מן אחוריים תש״י ותשכח אל מחוללך׳ ומן חכמה תעשה אחוריים תשכ״ח אני כותב בתכלית הקיצור כי בפ׳ האזינו הארכתי. משה אמר אחר חטא העגל הראני את כבודך והשיב הש״י וראית את אחורי ופני לא יראו נמצא ע״י עגל פנה לאחור ולא לפנים׳ ובשתראה בפ׳

כל תיבת של חמשה אותיות שיוכל להיות בו תמצא גם כן תש"ך · ועז"ו ועל זה כלומר על תש"ך ישנא כי יש ב׳ פעמים תש"ך מה שאין כן מן שאר צירופים כגון מן ד׳ אותיות או מן ג׳ אותיות או מן ב׳ אותיות שאינו כן כי כל הצירופים מן ד׳ אותיות שיוכל להיות מן ששה אותיות אינם אלא ש"ס · ובאמת הוא חצי מן תש"ך וכל הצירופים שיוכל להיות מן ג׳ אותיות בתיבה בת ו׳ אותיות הוא ק"ך שהוא שליש מן ש"ס וכל הצירופים שיוכל להיות מן ב׳ אותיות של תיבה בת ו׳ אותיות הוא שלשים · והוא חלק רביעי מן ק"ך גם ו׳ אותיות הוא חלק חמישית מן שלשים. ובאם תבין זה באמת תוכל לעשות כלל בצירופים · ועל פי זה תוכל ג"כ לפרש הפסוק הנ"ל מי כהחכם וכו׳ בפלאות ובאמת תוק היטב עוד הפעם דוק ודוק ובזה השלמתי הקדמה ששית גם תשובה אופנים בתוך פסוק מי כהחכם ומי יודע פשר דבר והריני מתחיל הקדמה שביעית :

כתיב ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר כתיב יו"ד גדול ותוכל לקרא יגדל יוד גדול יוד מרמז על חכמה קוצו של יוד מרמז על כתר ר"ת של "כתר "חכמה · ובזה נמשך ועתה יוד גדול כלומר על ידי יוד גדולה שמרמז על "כתר "חכמה נעשה כ"ח גם הנקודות של כתר המה קמ"ץ והנקודות של חכמה המה פת"ח המספר של קמץ הוא ר"ל תצרף אל תפ"ח יעלה תש"ח מרפס יו"ד שבה מרומז כתר חכמה יעלה אל מספר שקכ"ח · והכי בגימ׳ כ"ח פעם הוי"ה ובאמת נמשך בפלאות גדולות · ועתה יו"ד גדול שהם כתר חכמה ועל ידי נקודותיהם נעשה כ"ח פעם הוי"ה כמנא ר"ת של כ"ח הוא כתר חכמה שה יו"ד גם עי׳ נקודות נעשה כתר חכמה כ"ח פעם הוי"ה שהוא מספר ש"ת כ"ח ונמשך יגדל כח אדני בקיצור גדול כח בגימ׳ אדני כהיום ראה היאך נמשך על ידי יו"ד יהיה גדל כח כלומר אדנ"י יהיה גדו"ל כ"ח · ונמשך כאשר דברת לאמר בקיצור יש עשרה מאמרות נקרא לשון אמר ובראשית גם כן נקרא מאמר ויש בתוך פסוק בראשית כ"ח אותיות כ"ח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים : גם יש עשרת הדברות ונקרא לשון דיבור ויש גם כן בפסוק וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר כ"ח אותיות וגם סרא"ה כח"ו שלא יש אלהים אחרים על פני · ובזה יפורש הפסוק ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דבר"ת · קאי על עשרת הדברי"ם לאמ"ר קאי עשרה מאמרו"ת ודוק באמת או דברת לאמר קאי על עשרת הדברים דהכי כתיב וידבר אלהים וכו׳ לאמר · בקיצור יש לנו תרי"ג מצות ושבע מצות היה מצוה גם כן בני נח · נמצא הוסיף תר"ו ולנו דבר"ת בגימ׳ תר"ו המילה של אדני בזה אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד ראה אותיו׳ מנוקדים בגי׳ תר"ו וזכר מדע שבעשרת הדברים שדבר הקב"ה בעצמו בכלל כל המצו׳ והתוספת הי׳ תר"ו ובהיום ראה היאך נמשך יגדל נא כח אדני כלומ׳ אדני מלא כאשר דברת · ובאמת המילה של אדני בגימ׳ דבר"ת . גם כמנין דברת היה הוספה לנו בעשרת הדברים וכמו שפרשתי אתה הראת לדעת כי ה׳ הוא האלהים אין עוד

מלבדו

שהוא תש"ך ו' אבנים בונות ו' פעמים תש"ך שהם ה' אלפים וארבעים עד כאן פירוש
המשנה מספר יצירה הנ"ל :

נחזור לענין תיבה בת ששה אותיות יש בה תש"ך צירופים· ראה והבין חוץ ממה
שיש בה תש"ך צירופים תוכל למצא בה עוד תש"ך צירופים בקיצור דהא
תוכל למצא בה ששה פעמים ה' אותיות· דהא תוכל להשליך ממנה ששה פעמים אות
א' ובכל פעם נשאר בתוכה ה' אותיות הרי ששה פעמים ק"ך שהוא תש"ך הרי בתיבה
בת ששה אותיות שני פעמים תש"ך שהוא **אלף** תם· ובאם תעשה מן שף **אלף**
הרי אמת· וזה המשך הפסוק מי יודע פשר דבר שיהא ראש דבר
תורה אמת חכמת אדם תאיר פניו לשון אופן· והם הצירופים שמתגלגלים בכל
אופן שיוכל להיות· ועז"ר"ת וע"ל זה כלומר תיבה בת ששה אותיות שיש בה תש"ך
צירופים פניו נשתנה עוד הפעם תש"ך: הרי שני פעם תש"ך שהוא אחר גלגל
אלף לאלף· אמת אבל אחר כך אם תחשוב כל הצירוף שיוכל להיות בתיבה
בת ד' אותיות שתוכל למצוא בתוך תיבה בת ששה אותיות. לא
תמצא יותר רק ש"ם צירופים כי תוכל למצא חמשה עשר צירופים בת ארבע אותיות
ובכל ארבע אותיות יש כ"ד צירופים· הרי ט"ו פעם כ"ד שהוא ש"ם והריני מראה
אותך הא כיצד למשל אבגדהו תמצא ט"ו פעם בת ארבעה אותיות כזה אבגד אבגה
אבגו אבדה אבדו אבהו אגדה אגדו אגהו אדהו בגדה בגדו בגהו בדהו גדהו· נא
וחשוב תמצא ט"ו תיבות מן ד' אותיות ולא יוכל להיות יותר ט"ו פעם כ"ד הוא ש"ם·
ובאם תחשוב הצירופים כלם של ג' אותיות מן תיבה בתששה אותיות תמצא ק"ך
צירופים ולא יותר· למשל אבגדהו חשוב אבג אבד אבה אבו אגד אגה אגו אדה אדו
אהו בגד בגה בגו בדה בדו בהו גדה גדו גהו דהו חשוב כלם הם עשרים תיבות ובכל
תיבה בת ג' אותיות יש ו' צירופים· צרפם ביחד המה ק"ך צירופים ואם תחשוב כל
הצירופים של ב' אותיות מן תיבה שהיא בת ששה אותיו' לא תמצא אלא לשלשים צירופים
למשל אבגדהו כזה אב אג אד אה או בג בד בה בו גד גה גו דה דו הו הרי ט"ו תיבות
בת ב' אותיות ובכל תיבה בת ב' אותיות לא יש לה אלא ב' צירופים זה גם כן מבואר
בס"י· הרי שלשים תיבות ולפי זה יהיה המשך כך מי כהחכם ומי יודע פשר דבר·
כלומר ראש דבר דרך אמת היאך הוא חכמת אדם שהיה לו לאדם הראשון שהיה יודע לצרף
האותיו' תאיר פניו לשון גלגל ואופן וזה הוא ענין הצירופי' שמתהפך ומתגלגל בכל אופן
שיוכל להיות גם בחזרת הגלגל מן **אלף לאלף** סוא על חזרת הגלגל ואופן·
וזה הכל בכלל בתיבת תאיר פניו לשון גלגל וב' פעמים תש"ך
הוא אחר חזרת גלגל **אלף לאלף** אמת· ועז ר"ת ועל זה פניו ישנא כלומר
תש"ך שהוא ב' פעם תש"ך בתיבת בראשית כי גם אם תיקח
כל

כאן אמרו לצדיק כי טוב · מרמז שהוא טוב לשמים וגם לבריות · ובזה מובן על ידי רע מלא של רשע ועשה לצדיק טוב מלא :

הריני כותב באופן תשיעי מי כהחכם ומי יודע פשר דבר וכו׳ דבר דבר לג״ש כתי׳ ראש דברך אמת משמ׳ שראש התורה מתחיל באמת והילך הוא מתחיל באמת וכ״ל לתרץ התורה מתחיל בברא שי׳ ויש בה ששה אותיו׳ ובתיבה בת ששה אותיות יש בה תש״ך צירופים · ובתיבה בת חמשה אותיות יש בה ק״ך צירופים · ובתיבה בת ד׳ אותיות יש בה כ״ד צירופים · ובתיבה בת ג׳ אותיות יש בה ששה צירופים · וכדי להבין זה על בורי׳ הריני מביא לשון המשנה בספר יצירה פרק ד׳ · וז״ל ב׳ אבנים בונות שתי בתים ג׳ אבנים בונות ששה בתים · ד׳ אבנים בונות כ״ד בתים ה׳ אבנים בונות ק״ך בתים ו׳ אבנים בונות תש״ך בתים ז׳ אבנים בונות חמשת אלפים וארבעים בתים מכאן ואילך צא וחשוב מה שאין הפה יכולה לדבר והאוזן יכולה לשמוע עכ״ל המשנה . וביאור של הדברים מבואר בסוד חכמי הקבלה שכ״ב אותיות הם יסוד מכל העול׳ וכל הנבראים כלם דהיינו שעל ידי צירופיהם ברא הבורא יתב׳ ויתעלה הכל משל כמה בונין בית עם אבנים · והקב״ה יתרומם בנה וברא העולמות על ידי האותיות משום כך נקראו האותיות אבנים וכל אות ואות נקרא אבן וזה דרך משל . אבל האמת יורה דרכו שנהפך הוא שהשם אבן יוצא מן האותיות על שם מבנין שלהם נבנה העולם · ומה שנקרא אבנים לבנין הבית הוא שם מושאל · ואחר הקדמה הזאת כתוור לבאר פי׳ שמשנה הנזכרת למעלה · שעיקר כוונת המשנה הזאת לבאר כמה צירופים יוצאים מן האותיות ואמרה ב׳ אבנים בונות ב׳ בתים לומר ב׳ אותיות בונים ב׳ בתים על ידי צירוף · מדרך משל א״ב הוא תיבה אחת א״ב וכאשר תהפך האותיות יהיה תיבת בא ולא יותר וג׳ אבנים בונות ו׳ בתים למשל אבג אגב באג בגא גאב גבא · תוכן המנהגה כל אבן הנוסף תוכל להכפיל עם כל הבתים הקודמים . למשל ב׳ אבנים ב׳ בתים דהיינו אב בא אם תוסף אבן א׳ תוכל לומר ג׳ פעמים ב׳ בתים שהם ו׳ בתים לפי שכל אבן שתיקח בראש נשאר אחריו ב׳ אבנים · ותוכל להפוך על ידי צירוף ב׳ פעם הרי ג׳ פעם ב׳ שהוא ו׳ ד׳ אבנים בונים כ״ד בתים על דרך הנ״ל ד׳ פעמים ו׳ הוא כ״ד אבגד אבדג אגבד אגדב אדבג אדגב · נמצא כשתקח א׳ בראש בבנין תוכל לבנות ו׳ בתים ג׳ אחר א׳ יש לנו ג׳ אותיות שהם בגד ובבר אמרנו ג׳ אותיות בונים ו׳ בתים ובאם תיקח ב׳ בראש הבנין תוכל לבנות גם כן ו׳ בתים כי אחרי ב׳ נשאר ג׳ אותיות דהיינו באגד באדג בגאד בגדא בדאג בדגא וכן אם תיקח ג׳ בראש׳ בבנין כזה גאבד גאדב גבאד גבדא גדאב גדבא יהיה גם כן ו׳ בתים וכמו כן אם תיקח ד׳ בראש בבנין יהי׳ גם כן ו׳ בתים כזה דאבג דאגב דבאג ומעתה צא וחשוב תמצא מן ד׳ אבנים כ״ד בתים : וככה מן ה׳ אבנים ה׳ פעמים כ״ד כנזכר ודוק והבין · וזה ענין ק״ך צירופי אליהו וכן ו׳ אבנים בונות ו׳ פעם ק״ך

שהוא

אור ישר · וגם עשרה מלמטה למעלה והם אור חוזר דרכי בגימ׳ ט׳ פעם כ״ו וסימן כתר עד יסוד שהוא צדיק ומי יחד עם מלכות הרי עשרה פעם כ״ו וככה מספר דרכי׳ הוי״ה אבל כתיב ישרים משמע ב׳ פעם ישר · ודוק מעצמך לחשוב ישרי׳ עולה מספר ד׳ פעם הוי״ה אור ישר וחוזר· ובזה נמשך הפסוק מרישא לסיפא ודוק ובזה נמשך מי כהחכם וכו׳ בכמה פנים ודוק עד כאן אופן שביעי :

באופן שמיני כתיב פנים בפנים דבר הוי״ה עמכם בהר מתוך האש · המילה של האש כזה הז׳ אל״ף שין בגימ׳ ק״פ ככה עולה מספר פנים המילה של פנים כזה פ״א נו״ן יו״ד מ״ם ראה האותיות המנוקדים בגימ׳ קז׳ תוסף אל מספר ק״פ עולה אל מספר רפז׳ ככה עולה מספר טוב רע כמצא יש בתוך תוך של האש · כלומר פנים בפנים טוב רע גם. סגולת של האש ידוע שיש דברים שהם שחורים והאש מלבין אותם ויש דברים שהם לבנים והאש משחיר אותם · גם האש מתיך ומקפיא גם הוא תועלת ממנו שיוכל לחמם בו ולבשל בו · גם יש זולת זה הרבה דברים טובים · גם האש יוכל לשרוף ולכלות כמה דברים והכל מן צד המקבלים · ובזה תוכל לפרש במלואה וטובה פנים בפנים · כלומר בשני פנים דבר הוי״ה עמכם הם טוב גם מצד המקבלים יוכל להיות חם ושלום גם רע · ומפרש אחר כך הפסוק מתוך האש · כלומר מן המילה של האש ומן המילה של המילה שהוא טוב רע גם סגולות של האש הוא כך וממנה תוכל ללמוד דברי הוי״ה ובזה נמשך הפסוק הנ״ל מי כהחכם ומי יודע פשר דבר · כלומר פנים בפנים דבר הוי״ה דבר לנ״ש ככ״ל · ומתוך האש מרמז על טוב רע היאך הוא ומתירץ חכמת אדם תאיר פניו כלומר הפנימיות של האש שהוא מספר פנים ועז׳ ר״ת וע״ל ז״ב פניו כלומר עוד הפעם פנים שהוא פנים של פנים שעולים ביחד טוב רע וכתבתי כבר באריכות · הצדיק יוכל לעשות מן רע מלא טוב מלא · וזה פניו ישנא ופרשתי בכמה אופנים טובים ומשובים · זה פסוק כל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרני צדיק · ואחד מהם הוא מה שאני צריך פה המילה של צדיק כזה צדי״ק דל״ת יו״ד קו״ף בגימ׳ תר״ס הקרנות של אותיות רשע המה רע רע מלא כזה רי״ש עי״ן ב״כ בגימטריא תר״מ · ובזה נמשך בפלאות כל קרני הרש״ע כלומר רע מלא שהם מספר תר״ס נמשך אח״כ בפלאות תרוממנה אני עושה שני תיבות תר״מ מנה קרנות צדיק · כלומר אם תוסף רע מלא על צדיק נעשה צדיק מלא הקיבור צדיק עם המילה בגימ׳ תתמ״ר · ככה בגימטרייא טוב מלא כזה טו״ת וא״ו בי״ת ובזה באנות בפלאות גדולות אמרו לצדיק כי טוב אמרו הוא לשון שבח לצדיק כי טוב · כי באמת צדיק מלא בגימ׳ טוב מלא ונמשך אוי לרשע רע כי פרי מעלליהם יאכלו . כלומר הצדיק אוכל המעשים טובים של רשע וזכה נוטל חלקו וחלק רשע · ובאמת באם תראה מה שכתבתי בחל״ה אמר ר׳ יהושע בן לוי עתיד הקב״ה להנחיל לכל צדיק וצדיק ש״י עולמות · יומתק לך יותר מכל מתיקות מה שכתב

כאן

אוכל לכתוב יותר בקשה · ואנב שאני בזה הפסוק וכבר נתתי שבח לבורא יתברך שחנני לי בזה מי כהחכם וכו׳ בהרבה פנים שונים ומשונים הריני כותב עוד איזה אופנים וזה :

באופן השני הקדמת חכמינו ז״ל אמרו כל החלומות הלכו אחר הפה אף על פי כן צריך לפרש מעין החלום · ובזה נמשך מי כהחכם וכו׳ כלומר שיודע לפתור ומי יודע פשר דבר כלומר הפשר מה הוא ומפרש הפסוק מעצמו הפשר דבר דב״ר הוא לשון דיבור ואמירה זה הוא כפי הפה שפושר כך הוא · נמצא דבר תוכל לפתור ולפרש גם כן דיבור ותרתי משמע פשר דבר כפי הפשר של חלום וכפי הפה דיבור דהיינו דיבור ודוק :

באופן השביעי נתפרסם בעולם שהיה לרמב״ן תלמיד אחד והיה נקרא בשמו אבנר והיה כופר כדת תורת משה · והיה אומר לרבו הרמב״ן מה יהיה סופו וענשו ואם הוא מרומז בתורה והתענה רמב״ן כמה תעניות · והראה לו שהוא מרומז בפרשת האזינו כתיב אמרתי אפ״איהם אש״ביתה מא״נוש זכ״רם ראה אותיות שלישיות מן ארבע תיבות אלו אפ״איהם אש״ביתה מא״נוש זכ״רם הם אותיות אבנר כסדר · ובזה האופן תמצא בתוך התורה הקדושה שהיא כמעיין המתגבר ואין סוף לה ותמצא כל הסודות ומה שהיה קודם בריאות העולם ומה שיהיה כשיבוא משיח צדקינו ובפרט מי שיודע לדרוש על ידי צירופים ומאמר ומכלל כמבואר בספר מעיין החכמה המובא בפרד״ס יוכל לידע הכל · והנה כתיב פנים בפנים דבר ה׳ עמכם בהר מתוך האש וכבר מפורסם שיש בעשרת הדברים כל התורה כלה גם כתיב באר היטב ופירשו חכמינו ז״ל שהיא בעין לשון ופירשו היאך מרומז בבאר היטב ע׳ן לשון ואמרו אם תכתוב בזה האופן ה׳ ה״ו ה״ט ה״טב עולה אל מספר ע׳״ן · והיאך יוכל להיות אלא על כרחך על ידי צירוף ומאמר · ומכלל גם על ידי פנמיות של אותיות דהיינו המילואים על פי זה נמשך מי כהחכם ומי יודע פשר דבר והוא על דרך גזירה שוה דבר דבר·כלומר כתיב פנים בפנים דבר הו״ה ובתוכו נכלל כל התורה · גם כתיב באר היטב והיאך הוא כך ותירץ חכמת אדם תאיר פניו · כלומר הפנימיות של אותיות גם פניו הוא לשון גלגל והם הצירופים שנעשה על ידי גלגולים · גם על ידי ראשי תיבות וסופי תיבות ואמצעי תיבות תוכל לקרות בשם פנים וכבר פרשתי זה הפסוק בעצמו חכמת אדם תאיר פניו · כלומר מה פירש של פנים ועז״ר״ת ועל זה פניו ישנא כלומר נשתנה הפירוש של פניו · ועל ידי זה תוכל למצוא הכל בתורה למשל אבנר כנ״ל כי פנים בפנים דבר הו״ה עמכם · וכבר דרשו חכמנו ז״ל במ״ט פנים טהור ובמ״ט פנים טמא והוא על דרך דכתיב ישרים דרכי הו״ה צדיקים ילכו בם ורשעי׳ יכשלו בהם הריני כותב ברמז ובקצור מבואר בפרד״ס הקדוש יש אור ישר ואור חוזר והם עשרה מלמעלה למטה והוא על דרך

גלגל **אלף לאלף** מספר אברם. ובזה תוכל להמשיך פרישא לסיפא את לשון אותיות עם לבבו שהוא תם לבבו כלומר דווקא לבבו עם המילה אבל לא המילה של נאמן לפניך משורש ויהי׳ פירש ומצאת את לבבו נאמן לפניך ומצאת כבר קודם שהוספת לו ה׳ והיה נקרא אז אברם גם תתקיא בגימטריא ראשית ודו״ק:

והריני מוסיף להפליא פלאות אתה הו״א הוא האלהים אש״ר בחר״ת באבר״ם ראה אותיות מוקדים בגימ׳ אחר גלגל אברם ומי שיודע אלו הכנויים מרמז על בינה והריני מוסיף להפליא פלאי פלאות אשר בחר״ת ב׳ אברם ראה האותיו׳ ומוקדים שהם **אלף** קי״ג ככה מספר אברם מלא כזה אל״ף בי״ת רי״ש מ״ם ובאם תוסיף ה״ה מלא על אברם מלא יעלה מספרו אחר גלגל קכ״ד ובזה באמת נמשך בפלאו׳ והו״ה ברך את אברהם בכל כלו׳ כ׳ של בכל הוא שימוש כלו׳ המילה של כל כזה כ״ף למ״ד כי אברהם עם המילה בגימטריא קכ״ד אחר גלגל **אלף לאלף** ככה המספר המילה של כל כלו׳ מה שהוא בתוך כל וזה ואברהם זקן בא בימים והו״ה כלומר דווקא כשנקרא שמו אברהם עם ה׳ הוא ממלא כל מה שאין כן אברם הו״ה ברך בגימ׳ אברהם ב׳ פעם קכ״ד בגימ׳ הו״ה ברך או אברהם בכל תוכל לפרש ב׳ כל · כלומר ב׳ פעם כל · ומה שהוא בתוך ב׳ פעם כל הוא מספר אברהם ראה אתה המעיין היאך למשוך בטוב:

נחזור ליענין כתיב עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע וכו׳ התוכן הנה כבר באורתי מי שיש עז״ן פנים הוא משיג נו״ן שער בינה בזה שהוסף ה׳ ליוסף היה משיג עין לשון והיה יוכל לפרש התורה בעין פנים כלומר בעין לשון בקיצור יהוסף מלא כזה יו״ד ה״י ו״ו סמ״ך פ״א בגימ׳ אברהם וב׳ של ביהוסף הוא שימוש כלומר לשון תוך. ובזה יפורש הקרא עדות ביהוסף וכו׳ ודוק מעצמך ואברהם נקרא גם כן אדם גדול בענקים וזה חכמת אדם שהוא יוסף תאיר פניו כלומר מה שהוא בתוך היאור · ומה שהוא בתוך קנה אחד וגם הוא קודם ופנים הוא לשון קודם ומרמז על פרכם וע״ז ר״ת ועל ז״ן מרמז על ז״ן ימי השבע ישנא לשון שינוי כלומר ואחר כך נשתנה עולם הפירוד · ומשם באים גם כן ז״ן שני הרעב והנה כבר כתבתי והראתי היאך מן היאור עולות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר הריני כותב מה שהוא בעיני עוד פלא · ראה אלו תיבות אשר המה שבעה כמו שבע ספירות ובאמת המה פלאות כלומר נסתר בתוך היאור שהוא בינה ודוק פלאות · וגם שבע שבלים עולות בקנה אחד הן בראיות החלום הן בסיפור פרעה החלום הן בפתרון יוסף את החלום ומצא דווקא אצל הטובות אחדות מה שאין כן אצל הרעות כי הרעות אינם באחדות הנה כבר חליתי פני המעיין שיעיין הטיב הדיק ויבין האמת באמת ויבין פלאות התורה מה

אוכל

מן מזג ודוק היאך למשוך המדר׳ גם הגמ׳ הכל בטוב טעם ודעת וכזה כמשך מה שאמר שלמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני וכאשר אפרש ידוקדק בטוב אמרתי אחכם ה׳ כלומר שיש ה׳ ספרים בתורה ואני יוכל להיות כמשה כנ״ל והיא רחוקה ממני היא לשון ה׳ ובאמת ה׳ נתמלא עם היא רחוקה ממני כלומ׳ שאינה משיג ובעבור זה רחוקה ממני ממשה ודוק ועל פי זה אמשיך הכתוב ויהי בנסוע הארון ויהי לשון וי כמבואר בגמרא וכבר כתב האלשיך כשהמשיכו עליהם הזהר וחטאו וזה ויהי בנסוע אהור ן׳ ועי״ נעשה מן ג׳ ז׳ ספרים שהוא מ״ט כנ״ל:

ועל פי זה אמשיך הכתוב ויהי ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן ויאמר ה׳ אל אברם לך לך וכו׳ עד ואגדלה שמך והיה ברכה· עיין שם מ״ש רש״י דבור המתחיל וימת תרח בחרן עיין שם מה שהקשה רש״י ותרוצו הוא זה הלשון ולמה הקדים הכתוב מיתתו של תרח ליציאתו של אברם שלא יהא הדבר מפורסם לכל ויאמרו לא קיים אברם וכו׳ יש לי תמי׳ גדולה על פה קדוש רש״י הא כל אדם יוכל לחשוב שנשאר עוד לתרח ששים שנה. ובאם שלא מפורש בפירוש נקרא נסתר ונעלם אמר רש״י שפירש אותו בפירש ועשה הפירש שילמוד אותו אם כן הוא מפורסם בפירש. וכ״ל לתרץ רש״י פירוש בחרן נון הפוכה ע״ש אבל לפי גמרא הנ״ל נון הפוכה מרמז שאינה כאן מקומו כי באמת עוד נשאר חיים לתרח כי כתוב שלא כסדר גם לפי דברי רש״י עד כאן היה חרון אף לפי הנ״ל עד אברם לא היו משיגין נון שערי בינה כלומר נהפך אל מ״ט כי מ״ט הנדיק מפני רשעת אבל ויאמר הו״ה אל אברם לך לך בגימ׳ נ׳ לרמז על נון שערי בינה· וזה מה שאמר הפסוק אחר כך ואגדלה שמך קרי ואגדל ה׳ שמך כלומר אני מוסיף ה׳ על שמך· גם נוכל לפרש ואגדלה כלומר ה׳ גדולה והיא מרמז על בינה והיה ברכה· ובאמת בינה היא שורש של הברכות:

ועל פי זה אפרש הפסוק אתה הו״ה אלהים אשר בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם ומצאת את לבבו נאמן לפניך ראה פלא כשדים מלא כזה כ״ף שי״ן דל״ת יו״ד מ״ם בגימ׳ אלף גם ר׳ אחר גלגל **אֶלֶף** אל **אַלֶף** נעשה ה׳ ומה מתוק זה נאתו כלומר ה׳ נאתו על ידי כשדים מלא ונעשה אברהם גם הזוהר כתב בפ׳ זו דף ע״ח ע״ב וימנע מרשעים אורם אורם קאי על אברהם עיין שם ובאמת אברהם הוא יותר אחד מן אורם· נמצא הקב״ה הוציא לאברהם למעלה מן אורם על ידי כשדים מלא כהיום תראה היאך למשוך הפסוק יותר מן כל מתיקות ודוק:

והריני מוסיף להפליא ומצאת את לבבו נאמן לפניך בקיבור לבבו עם המילה כזה למ״ד בי״ת בי״ת וא״ו עולה מספרו תתקי״א וזה פי׳ ומצאת את לשון אותיות כלומר האותיות שהם עם לבבו ואם תוסיף נאמן לפניך יעלה מספרם אחר

כאשר תראה גם כן מה שכתבתי פה בהקדמה ראשונה ע״ש · התוכן דווקא בתוך נון שערי בינה נעלם הכל כמנא שאין מדה כי הכל נעלם ב״ה · ובזה נוכל לפרש מקום הארון אינה מדה קרי מקום האור ן׳ אינה מן מד״ה מד״ה בגימ׳ נ״ט לרמז על ו׳ ימי בנין שיש להם מדה מה שאין כן ב׳ ראשונות שבתוכם . נון שערי בינה אין לה מד״ה כי הם למעלה מן המקום ומן הזמן · והריני מראה באצבע ומי שיבין יהיה לו נחת המילה של מקום כזה מקום מ״ם קו״ף וי״ו מ״ם בגימ׳ ז׳ פעם כ״ו ככה מספר יעקב ובזה פרשתי באריכות ויפגע במקום הגומר מספר של יעקב פגע בתוך מקום ובכאן הכהן הארכתי הרבה בעזהשי״ בפלאות · המילה של זמן כזה זי״ן מ״ם נו״ן בגימטריא ו׳ פעם הוי״ה מספר יוסף וכתיב אלה תולדות יעקב יוסף · ובזה המשכתי והנה סל״ם מוצב ארצה קאי על יעקב שהוא יוצא מן מקום שהוא ארץ וראשו מגיע השמימה קאי על יוסף שהוא יוצא מן זמן שנעשה ע״י שמים והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו קאי על אותיות · כבר באתי באריכות ובטעם למה האותיות נקראו מלאכי אלהים והנה הוי״ה נצב עליו · באם תצרף ז׳ פעם הוי״ה היוצא מן מקום עם ו׳ פעם הוי״ה היוצא מן זמן יעלה י״ג פעם הוי״ה שהוא מספר אח״ד כלומר י״ג פעם הו״ה וזה הנה הוי״ה נצב עליו שבעה ימי הבנין השם מוכיח עליהם ימי נעשה ע״י זמן בנין נעשה ע״י מקום שהם תחת הזמן ותחת המקום משא״כ ב׳ ראשונות שהם יוצא נון הזמן ומן מקום שהוא הוי״ה אח״ד ובאמת כתר הוא מגד עצמו אחד חכמה ובינה המה שני ריעים דלא מתפרדין ת״ת ומלכות המה בזמן שמתייחדין הבין פלאות כפי הקבלה · והנה כתבתי בספר וחשב לו הכהן דף י״ד ע״כ ע״י עשר נקודות יבא בתוך אלף **אלף** נרופים שהם אלף בינה שהם נרמז עשר ספירות ועל ידי ז׳ נקודות שהם ז׳ ימי בנין לא יבא רק מ״ט צירופים ע״ש · ולפי זה פרשתי ותחסרהו מעט מאלהים חמשים שערי בינה נבראו בעולם · ובלם נתנו למשה חסר אחת שנא׳ ותחסרהו מעט מאלהים · בקיצור האות שהוא יותר מעט בתוך אלהים הוא **אלף** אבל היא כי היא בינה אלף : אבל לא נשאר לו רק מ״ט ודוק היטב באמת פלאות הריני כותב ברמז ובקיצור חש״ק דכתי׳ כי בך חש״ק הוי״ה אם נקודות הוי״ה ר״ת חול״ם שב״א קמ״ן והמה נרמז על ז״ין ימי הבנין ושם יש רק מ״ט שערי בינה חפץ ר״ת הל״ם כת״א צירי והמה נקודות חכמה ובינה חולם עולה עד כת״ר ודוק מה הוא המבוקש · וזה המשך ביקש קהלת למצוא דברי חפץ כלומר שהם מרמזים על ג׳ ראשונות ובאם מרמזים שם הם נון שערי בינה ואני אוכל לדמות למשה הכל ככ״ל ויצאה ב״ק ואמרה וכתוב יושר דברי אמת . יושר נרמז על ו׳ שהוא קו ישר גם אמת מרמז על ו׳ כמבואר בזוהר הקדוש שהוא תפארת כמנא הם ו׳ ימי הבנין הכל ככ״ל והוק · ומה מתוק יהיה דברי המדרש שאמר אגן הסהר אל יחסר המזג כלומר ס׳ מזג היא כמזג ע״י ה׳ והרי ה׳ פעם יו״ד שהוא

במקומה אזי הם ה׳ ספרים עיין הפרדס שער השערים פרק ז׳ · ששם מפורש באם הם ז׳ ספירות מן חסד דהיינו שיסוד ומלכות כל אחד נחשב בפני עצמו אזי כל אחד כלול מן שבעה. הרי ז׳ פעם ז׳ שהוא מ"ט ובאם הם ה׳ דהיינו תפארת יסוד מלכות כלול באחד אזי כל אחד כלול מן יו"ד והרי הם ה׳ פעם יו"ד שהם נ׳ הרי חמשים שערי בינה שלמה המלך אמר אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני וחז"ל דרשו שקאי על פרה אדומה כמבא שפלמה ע"ה לא השיג טעם פרה אדומה ובאם שמשה השיג או לאו תלוי בסברת הנ"ל אם המה ה׳ ספרים · כמבא כלול כתורה כל נון שערי בינה כמבואר למעלה בשם הפרדס ומשה לא השיג אלא מ"ט כנ"ל בגמ׳ אם כן נוכל לומר שמשה לא השיג גם כן טעם פרה אדומה אם כן יוכל שלמה לדמות למשה · אבל אם הם שבעה ספרים יוכל אחד כלול בשבעה כנ"ל הרי יש בתורה מ"ט שערי בינה ומשה שהשיג מ"ט שערי בינה · בוודאי השיג כל התורה אם כן השיג גם כן טעם פרה אדומה אם כן אין לדמות שלמה למשה למעלה כתבנו באם שנכתב התורה ביושר דהיינו כסדר אזי יש שבעה ספרים ואם כן הם מ"ט שערי בינה ומשה השיג כלם ואין לדמות שלמה למשה · וזהו מה שאמרו חכמינו ז"ל ותחסרהו מעט מאלהים שלא הבין משה כי אם מ"ט שערי בינה לפי זה ביקש קהלת להיות כמשה · ונוה מתוק יותר מדבש ביקש למצוא דברי חפץ וכאם המה כסדר אין צריך לחפש ולבקש · אלא על כרחך היה חושב שכתובים שלא כסדר והמה נון שערי בינה ממילא יוכל לדמות למשה יצאה בת קול ואמרה וכתוב יושר דברי אמת. כלומר התורה שנקראת אמת הוא כסדר ועל כרחך המה ז׳ ספרים וז׳ פעם ז׳ המה מ"ט ומשה השיג כל התורה גם טעם פרה אם כן לא קם כמשה ולא תוכל לדמות למשה ודוק :

עיין בגמ׳ שבת דף קט"ו ע"ב ויהי בנסוע הארון ויאמר משה וכו׳ פרשה זו עשה לה הקב"ה סימניות מלמטה ולמעלה לומר שאין זה מקומה רבי אומר לא מן השם הוא זה אלא מפני שספר חשוב בפני עצמו · דקדקתי למה ליה לרבי לומר דברי מותר לא מן השם הוא זה · וכאשר אפרש בעזרתו יתברך כמשך אחר כך הגמ׳ כמאן אזלא וכו׳ ומאי נפקא מיני׳ תכלית הקיצור לתכא קמא · קשה למה דווקא נ׳ הפוכה הא עד כ׳ יש הרבה אותיות הקודמים אבל לרבי יתודן זו · כלומר הנון מהפכת פניה שאין כאן נון שערי אלא מ"ט · וזה שדקדק רבי בלשון הזך שלו אין זה מן השם זה כלומר דלטעמיך הוה ליה להפוך אותיות הקודמים · ודוק למשוך הגמרא אחר כך כמאן אזלא חכמה עמודיה שבעה כמאן כרבי ע"ש ·

הנה הארכתי בספר וחשב לו הכהן אלף בינה בתכלית הקיצור והתוכן על ידי אותיות מתהפך נעשה אחר גלגל **אלף לאלף אלף** ומתהפך בא מן בינה כמו שמבואר בפרד"ס שבל הא"ב. עולים במספרו סיבת כל הסיבות · ובסיבת כל הסיבות נעלם סיבת כל הסיבות עד אין סוף

כאשר

באופן תמשי חכמת אדם תאיר פניו· כלומר מראה השבע בראש ועז׳ ר״ת ועל זה פניו ישנא מרמז על הרעב· והנה על מי יודע. פשר דבר כבר כתבתי פש״ר הוא ראשי תיבות ״פרנס״שבע״רעב מי כהחכם קאי על יוסף שהוא היה חכם בחכמת הצירוף כאדם הראשון או כאברהם רמז לזה יוסף מלא כזה יו״ד וי״ו סמ״ך פ״א בגימ׳ אברם. אבל באמת זה הוא יותר טוב כתיב עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע וכו׳ · כמנא הוסיף ה׳ אל יוסף. כמו שהוסיף ה׳ אל אברם גם משמעות הפסוק על ידי שנקרא יהוסף עם ה׳ על ידי זה יצא על ארץ מצרים בקיצור אותיות שהם קודם אותיות מצרים המה לפקט״ל מספרם רמ״ט ככה מספר יהוסף מלא כזה יו״ד ה״ו וא״ו סמ״ך פ״א ב׳ של ביהוסף הוא לשון שימוש כלומר בתוך יהוסף שהוא יהוסף מלא וראה האיך למשוך כפלאות עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים באמת יהוסף מלא הוא למעלה מן מצרים ודוק היטב·· וכדי להמשיך סיפא דקרא שפת לא ידעתי אשמע וכו׳ אקדים איתא בראש השנה דף כ״א ע״ב מזוקק שבעתים רב ושמואל חד אמר חמשים שערי בינה נבראו בעולם וכלם נתנו למשה חסר אחת שנא׳ ותחסרהו מעט מאלהים ביקש קהלת למצוא דברי חפץ ביקש קהלת להיות כמשה ויצאה בת קול ואמרה וכתוב יושר דברי אמת ולא קם נביא עוד וכו׳ מה שיש לדקדק בגמ׳ הלז לא נצרכה לכתוב· ונקדים מה ששמעתי מכבוד אחי הגדול הרבני מ״ו שמואל ק״ן זצ״ל בשם כבוד אבי מורי זצ״ל:

איתא במדרש וידבר ה׳ אל משה במדבר סיני בחדש השני הדא הוא דכתיב שררך אגן הסהר מה הסהר באמצע הגוף· כך ספר ויקרא באמצע התור׳ והמדרש הזה אומר דלשוני היאך תלוי זה בזה והיאך מוכח שספר ויקרא הוא באמצע ותירץ הוא ז״ל שיש פלוגתא בגמ׳ דשבת דף קט״ו אי בנסוע הארון הוא ספר בפני עצמו או לאו ועיין שם אם הוא ספר ב״ע אזי הם ז׳ ספרים ואם כן אזי יהיה ספר במדבר באמצע ובאם לאו אזי הם ה׳ ספרים אזי א״כ ספר ויקרא באמצע וזה תלוי אם מתחיל תורה בגנות ישראל כגון ויהי העם כמתאוננים אזי המה ז׳ ספרים ובאם לאו אזי המה ה׳ ספרים ע״ש בגמ׳. רש״י פי׳ בפרשת בהעלתך על פרשת הפסח ויהי בחודש הראשון וכו׳ פרשה שבראש הספר לא נאמרו עד אייר ומפני מאי לא פתח בזו מפני שהוא גנות של ישראל ע״ש השתא נבא אל הביאור המדרש הנ״ל וידבר ה׳ וכו׳ במדבר סיני בחודש השני קשה מפני מאי לא פתח בזו על כרחך צריך לומר מפני שהוא גנות ואין רוצה להתחיל בגנות לפ״ז לא יש אלא ה׳ ספרים· ושפיר קאמר המדרש הה״ר שררך אגן הסהר מה הסהר באמצע הגוף כך ספר ויקרא באמצע תורה ולא ספר במדבר עד כאן מכבוד אבי ז״ל ודברי פי חכם חן. היוצא לנו מזה באם שנכתב התורה כסדר אזי הם שבעה ספרים ובאם שנכתב שלא כסדר׳ רוצה לומר שנכתב פרשת ויהי בנסוע הארון שלא במקומה

במקומה

ספירות כל ספירה כלול משבעה הרי ז׳ פעמים ז׳ שהוא מ"ט ובבינה הם נון שערי בינה כמנין מ"ט הם כלול בתוך נון ובנון שערי בינה. הם אלף. אבל זה האלף הוא כלול באלף אלפי אלפים עד אין חקר לתבונתו אבל לזה תדע מה שכתבתי בהקדמה ראשונה בענין שמ"ו והראיתי הנך אחד בכל אופנים וסיבת כל הסיבות כלול בסיבת כל הסיבת ימר אין סוף א"ז ויומתק לך מה שהזכירן של או נכנסין באלף׳ נחזור לדברי השל"ה הקדוש׳ ונודע כי הבינה מיותרת בסוד ג׳ ראשונות החשובות כאחד וזהו קנה אחד בסוד קנה וחכמה קנה בינה אחרי חכמה ובינה המה מיוחדים על ידי הדעת כנודע. וזה חכמה בינה ודעת וגל קנה אחד וזה המתייחדים בו כל שבעה רמז לו פרעה. אחרי הודיע אלהים אותך הוא סוד הדעת אין נבון וחכם הם קנה חכמה קנה בינה׳ ואע"ג דפרעה איהו לא ידע בסודות אלו מכל מקום נפק מפומיה דברים או מצד החו של מעלה הרואה מדריגות אלו דרך מסכים ממדריגה למדריגה׳ והנה הבנין של מעלה הוא ששה בסוד ששה קנות הפועלים במלכות והם שבעה עם המלכות ואלו המדריגות המה בדין וברחמים כמו כנ"ר הפר"ת שהוא מקבל דנש ורפא כמבואר בספר יצירה הרי בהתלבש שם בשם הם י"ב׳ ונשתאמר שבעה כשבעה הם י"ד וכן השבטים הם י"ב והם י"ד וצולים בקנה אחד וא׳ הוא יעקב ואחד הוא יוסף ויעקב מעין שופריה דאדם ויוסף זיו איקונין שלו כמו אביו ונכנסו באלף לתקן כתנות אור ויונמר התיקון לעתיד והוא אחר כך מאריך בדברים המתוקים מדבש׳ : אבל איכו נזורך אל ענייננו הריני ממתיק דברי השל"ה הקדוש מה שאמר ויוגדר התיקון לעתיד כודע אותיות מנצפך מרמזים על גאולה אברהם על לך׳ לך לך יצחק ס׳ עצמת ממנו יעקב כ׳ הצילני נא כתיב מעות לא יוכל לתקון מעות בגימטריא תיקו וחסר ן׳ אל תיקון ובאמת המילה של יעקב כזה יו"ד עי"ן קו"ף בי"ת בגימ׳ תיקון בכה בגימ׳ משיח בן יוסף׳ כמנא עי׳ ן׳ כעשה תיקון מן תיק"ו שהוא מעו"ת עי׳ משיח בן יוסף ודוק פלאות :

נחזור לענין הנה מבואר לפי דברי הזוהר הקדוש והנה עומד על היאור וכו׳ קאי על בינה גם מן דברי השל"ה מבואר שבעה שבלים עולות בקנה אחד קאי על בינה׳ ובאמת מי שיעיין היטיב בדברי הזוהר הקדוש ובדברי השל"ה הקדוש ואחר כך יעיין היטיב הדק היטיב כל החשבונו׳ שכתבתי והמה הכל אמת יבושם לו מאד מאד ולא יעלה ספק בלבו שהמה דברים הנאמרים באמת והריני מוסיף בינה שהיא למעלה מן שבעה ימי בנין מרמז על פרנס והוא קודם כי שבעת ימי בנין יונאין מן בינה כמבואר בספרי הקבלה׳ ואח"כ שבעה ימי בנין מרמז על שבע שני שבע שהם מסטרא דטוב כמבואר בזוהר והם באחדות ואחר כך הוא עולה הפירוד והם ימי הרע מרומז שבע שני הרעב. ויוסף הבין הכל מה שמרומז בקנה א׳ ומה שמרמז בתוך היאור ובזה יפורש הפסוק במלואה וטובים מי כהחכם ומי יודע פשר דבר וכו׳ :

המילה של יוסף כזה יוד וא"ו סמ"ך פ"א האותיות מנוקדים בגימטריא חלום לחם ח"ל ג' פעמים כ"ו כנגד ג' ראשונות ויוסף בגימ' ו' פעמים כ"ו ככ"ל ודו"ק המבוקש וכדי לבמתיק דבר הנ"ל אביא לשון הזוהר ולשון השל"ה וביא הקדמה שנית והוא בזוהר פרשת מקץ דף קנ"ד ע"א:

והריני מעתיק לשון השל"ה דף רכ"ח ע"א עיין שם ביותר והוא מביא גם כן לשון הזוהר הקדוש המוכך לי · וזה לשון השל"ה והנה החלום היה שבע שבלים עולות בקנה אחד וכן החלום שבע פרות הוי מתייחדים עולות מנהר אחד · ואז יובן גם כן אין נבון וחכם כמוך ונבין אחרי הודיע אלהים אותך · הרי נכלל בזה הפסוק חכמה ותבונה ודעת הודיע הוא הדעת ונבון וחכם הוא חכמה ותבונה · דע כי חלומות פרעה רומזים לענייכים גדולים. והנה אקדים לך מה שכתב הזוהר בזה הסדר בפ' מקץ דף קנ"ד ע"א וזה לשונו והנה מן היאור עולות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו בחבורה באחוותא דלא אישתכח בהון פרודא וכולהו לשבחא קמיה דהא כל דרגין שבע דקאמרן רזא איהו כמה דאת אמר ואת שבע נערות הראויות לתת לה מבית המלך וגומר ואל רא שבע פרות יפות מראה ולקבל דא כתיב שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך וגומר ר' יצחק אמר שבע פרות הטובות דרגין איכון עלאין על אחרנין ושבע פרות הרעות דרגין אחראין דלתתא אילין מסטרא דקדושה אילין מסטרא דמסאבא שבע השבלים ר' יהודה אמר אילין טבין בגין דאיכון מסטרא דימינא דכתיב ביה כי טוב ואילין איכון כישן לתתא מנייהו שבע השבלים איכון מסטרא דדכיו ואילין מסטרא דמסאבא וכולהו דרגין קיימין אילין על אילין ואילין לקבל אילין וכולהו חמא פרעה בחלמיה · אמר ר' ייסא וכי להוא חייבא דפרעה אחוין ליה כל הכי · אמר ליה ר' יהודה כגווכ' דלהון חמא דכמה דרגין על דרגין אילין לקבל אילין ואילן על אילין ואיהו חמא באימן דרגין דלתתא · והא תכינן דהא כמה דאיהו בר נש הכי אחזי ליה בחלמיה הכי חמא ונשמתא הכי סלקת לאשתמודעא כל חד וחד לפום דרגא כדקא חזי ליה · ובגין כך פרעה חמא כדקא חזי ליה ולא יתיר עד כאן לשון הזוהר הקדוש · ואחר כך כתב השל"ה הרי השבע הם נגד שבעה ימי הבנין ולעניינינו כאמ' כי הנה יעקב שמדתו תפארת כולל כל הבנין כמדע וכן יוסף הוא משך התפארת. על כן שני פעמים היו שבע פרות ושבע השבלים ושניהם ביחד המה י"ד והם י"ד שבטים עם אפרים ומנשה · והם עולים בקנה אחד רומז לבנין שבעה של מעלה שעולה בקנה אחד · דהיינו שרשם בבינה כמודע והוא סוד כל אז שבתורה שאות זין נכנסין באלף כי הבינה שורש להם · בקיצור הריני ממתיק לפי קט שכלי דברי הקדוש של של"ה כי כבר בארתי באר היטב בספרי הנדפסים אלף בינה כלומר בינה שהיא **אלף** היא **אלף** כנודע היא **אלף** גם איתא בשל"ה שבתוך זין ימי הבנין שהם ז'

יען בגימ׳ קכ"ו כמספר יוסף · לפי זה מה שהוספתי הן יען הן יוסף הן פרעה לאמ"ר · כלומר הכל המה פתרון החלום · ולולא זאת היה קשה מאוד כשבא יוסף אל פרעה · תיכף ומיד מגד דרך ארץ היה לו לשאול בשלום מלכות · ולמה המתין עד שסיפר לו פרעה את החלום · גם לפי זה הלשון מדוקדק ויען יוסף גם הנקודות הם פתרון התיבות · וזה ויען יוסף כלומר תיבת יוסף היה עניה ומה מתוק אחר כך בקנה אחד מרמז על יוסף ראה האותיות אשר המה מנוקדים שהם מספר יוסף וזה הוא פתרון חלום דאשון כאשר פירש הרב האלשיך בדברים מתוקים מאד מאד . ועל השנות החלום פעמים מרמז על החלום השני שהוא קכ"ה אחד הבין מה מרמז הנקודות כי נכו"ן וזכור כל מה שכתבתי בזה ויהיה באמ׳ דברי תורה ורמזיה מתוק מכל מתיקות כתיב ויפקד פקדים בקיבוץ פקדים בגימ׳ רל"ד מספר ט׳ פעם כ"ו ככה בגימט׳ יוסף מלא כזה יו"ד וא"ו סמ"ך פ"א על דרך רמז מן כתר עד יסוד היא ספירה תשיעי ודוק · המבוקש יוסף בלא מלואו בגימ׳ ו׳ פעם כ"ו מן חסד עד יסוד · נמצא מלואו שלו שהוא מספר ג׳ פעם כ"ו מספר חלום מרמז על ג׳ ראשונות מלא החכמ"ה ובזה יתורץ יוסף אמר פקדים לשון רבים ולא מצינו לפרעה שהפקיד רבים רק ליוסף אבל לפי הנ"ל מרומז יוסף יפקיד פקדים רבים. כתיב אחר כך וחמש את ארץ מצרים הריני כותב מה שהוא פלא גדול בעיני · א"ת אר"ץ מצרי"ם אם תוסיף עליו על הכתוב קודם לזה ויפקד פקדים ע"ל אלו ארבעה תיבות ע"ל א"ת אר"ץ מצרי"ם בגימ׳ אל"ף קע"ב חמש פעם מספר פקדים בגימ׳ אלף ק"ע · נמצא כל מה שיוכל לבוא לידי חלוקה בא לידי חלוקה כי ב׳ הנשארים לא תוכל לחלק לחלקים שלמים · גם יוסף אמר הא לכם זרע פה הוא לשון חמש וכתב אחר כך והיה בתבואה ונתתם חמשית לפרעה וארבע ידות לכם וכו׳ · וגם כתיב אח"כ וישם אותם יוסף לחוק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לחומש · ובזה יומתק ויפקד פרעה פקדים וחמש את ארץ מצרים פקדים הוא יוסף כנ"ל וחמש את ארץ מצרים · ובאמת על ידי יוסף יותן לפרעה חלק חמשית ויוסף בתוקף חכמתו שהיה יודע לצרף כל הצירופים היה מבין דבר זה · שפתרונו שיוסף מלא יעשה אל חמשה חלקים את ארץ מצרים · ובאמת פרעה היה חכם גדול והבין הכל מלשון יוסף או אפשר יוסף היה מראה לפרעה הכל כחוש מה שמרמז הכל ויותר ממה שכתבתי מה שהיה מבין בתוקף חכמתו ואני איני מבין אפילו טיפה מן הים רק התורה מקצר וכתב הכל ברמז ודוק היטב ואחר כך אמר לו פרעה אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך · בקיבוץ אי"ן נבו"ן וחכ"ם וכו׳ ראה האותיות אשר המה מנוקדים בגימ׳ רמ"ב ככה מספר יוסף מלא כזה יו"ד וא"ו סמ"ך פ"א והוא מספר אברם · וכבר הראתי אברם היה יודע צירופי אותיות אין נבון וחכם · אלו שלשה תיבות בקיבוץ אין נמרמז על כתר כידוע · והחכמה מאין תמצא נבון מרמז על בינה וחכם מרמז על חכמה

אותיות מנוקדים בגימ׳ יראת הוי״ה. גם כתיב ראשית חכמה יראת הוי״ה כמנא הראש של חכמה הוא יראת הוי״ה · ובאמת הראש של תיבת חכמה הוא ח׳ שהוא שמונה ככה עולה במספר קטן ירא״ת · גם הוי״ה גם שב״ל גם טו״ב גם עוש״הם הכל עולה בקנה אחד · ובמקומות אחרים הארכתי יותר · גם ירא״ת הוי״ה הוא הרואה את נולד בקיבוץ הנקודות של הוי״ה המה חש״ק ר״ת חול״ם שב״א קמ״ץ מספר יראת כמבואר בתיקוני בזהר · ובזה מוכל לפרש את הוי״ה אלהיך תירא כי באמת הנקודות של שם הוי״ה בגימט׳ תירא ולא תוכל לקרות התיבה בלי נקודה. ואת הוא לשון עם כלומר עם הוי״ה הוא תירא וזה איזהו חכם הרואה את הנולד · כלומר ת״ח רואה את הנולד כלומר נולד מלא שהוא הוי״ה תירא. ובזה נמשך והוא רועה את אחיו בצאן כלומר מה שנדרש על ידי צירופי אותיות ונקודות · בקיבוץ באחו מלא כזה בי״ת אל״ף חי״ת וי״ו בגימ׳ תתקס״ג · ככה עולה אחד מלא כזה אל״ף חי״ת דל״ת וזה כתיב אבל שבע פרות הטובות היוצאות מן היאור · שהיה הכל באחדות מה שאין כן בשבע פרות אחרות עולות אחריהן מן היאור רעות מראה וכו׳ שלא מצינו בהן אחדות גם בחלום השני שבע שבלים עולות בקנה אחד תמצא גם כן לשון אחד מה שאין כן בשבלים שבע שבלים דקות ושדופות וכו׳ שלא מצינו גם כן בהם לשון אחדות. ובזה נמשך גם כן כשפתר יוסף תמצא גם כן אבל הטובות לשון אחד מה שאין כן אבל שאינו טובת וזה לשון יוסף ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עושה הגיד לפרעה שבע פרות הטובות שבע שנים הנה ושבע השבלים הטובות שבע שנים הנה חלום אחד הוא · כמנא מזכיר לשון אחד וכולל שני הטובות באחד. ואח״כ אמר וזה הוא לשון הפסוק ושבע הפרות הרקות והרעות העולות אחריהן שבע שנים הנה · ושבע שבלים הרקות שדופות קדים יהיה שני הרעב וכו׳ הוא הדבר וכו׳ ע״ש בפסוקים · ותראה היאך דקדק יוסף דווקא אבל הטובות אחדות · מה שאין כן אבל הרעות. הזוהר הקדוש כותב ומאריך מי שרוצה לידע אחדותו יראה באור שיש בו ארבעה גוונין ע״ש בזוהר מה שמרמז כל גוון וגוון כמנא אור מרמז על אחד ואור נקרא טוב וככה כתיב וירא אלהים את האור כי טוב הארכתי הרבה בזה במקומות אחרים · ובכאן הריני כותב הנוגע א״ת האו״ר בגימ׳ תרי״ג בתור״ה וירא אלהים את האור כי טוב אלו שש תיבות בגימ׳ תתקס״ג · ככה בגימ׳ אחד מלא כזה אל״ף חי״ת דל״ת גם כי טוב מלא כזה כ״ף יו״ד טי״ת ו״ו בי״ת עולה מספרו הכי · גם תורה מלא כזה תי״ו וי״ו רי״ש ה״י מספרו הכי הוא. ותורה נקראת אחד כמו שכתב תורה אחד וכו׳ כהיום תראה מעצמך היאך למשוך זה הפסוק וירא אלהים את האור כי טוב בטוב ובפלאות. התוכן מזה טוב נקראת אחד ועל פי מה שכתבתי בעזרתו יתברך יתורץ הכל בטוב · בקיבוץ ויען יוסף ו׳ של ויען שמוש הוא נשאר יען ראה יען עם הנקודות כזה

יעלה תתקנ"ג בכלה מספר תורה מלא כזה ת"ו וו"ו רא"ש הו' גם אחד מלא כזה אל"ף א"ת דל"ת בקיבור קל"י על פסוק הנ"ל אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך · בקיבור הודיע אלהים בגימ' קפ"א נבון וחכם בגימ' קפ"ב כמנא אחר מספר הודיע אלהים הוא נבון וחכם ובזה באמת נמשך הפסוק במתיקות מאד · אחרי הודיע אלהים אותך אין נבון וחכם ·: ודוק בעצמך למשוך בקיבור הסוף של הודיע הוא ע' ואם תוסיף ע' אל אלהים מספרו עולה אל יוסף גם הנקודות של אלהים בגימ' ע' כמבואר לעיל · ככן תראה אתה המעיין היאך יהיה נמשך זה הפסוק בכמה פנים טובים ובאמנת באם אלהים הודיע אותו הוא נבון וחכם כי אלהים עם הנקודות מרמז על בינה וחכמה · ולפי כל הנ"ל הן באותיות פרעה מרומז פשר "פרנס "שבע "רעב הן באותיות אלהים מרומז פש"ר · ובזה נמשך הפסוק בפלאות ובחכמה ובתבונה וברוח הקודש שהוא נכונה:

ובזה אבוא לפרש פירוש אחר בפסוק הנ"ל מי כהחכם ומי יודע פשר דבר והוא אופן רביעי חכמת פרדס שהוא יוסף זהוא על דרך שפרשתי והוא רעה את אחיו בצאן · ר"ת "צירופי "אותיות "נקודות הן נרו"ק של צאן ר"ת נורת אותיות תאיר פניו · כלומר תחילת דבריו שהשיב ויען יוסף את פרעה לאמר · כלומר הן מכח יוסף הן מכח פרעה הן מכח אלהים לאמר · כלומר זה מראה כל פתרון חלום וזה על פי רוח הקודש הכל מפורש לעיל באריכות באר היטב · רק אני חוזר בכאן בתכלית הקיבור למשוך זה הפסוק מי כהחכם ומי יודע פשר דבר וכו' · ועז פניו · ישנא ר"ת על ז' את פניו לשון התחלה ישנא · ולפי כל הנ"ל מה שאמר יוסף אנכי ירא **אֱלֹהִים** עם הנקודות בגימ' קנ"ו כמספר יוסף ירא הוא לשון מורא גם לשון ראיה כלומר אני רואה תמיד באותיות אלהים · ובעבור זה אני ירא אותו ודוק למשוך · ועל פי הנ"ל נוכל לפרש והוא רעה את אחיו בצאן על דרך שאמרו חכמינו ז"ל ר' שמעון העמסוני היה דורש כל אתין שבתורה · ועל ידי צירופי אותיות ונקודות נוכל לדרוש אתין שבתורה · על דרך שאמרו חכמינו ז"ל עד שבא רבי עקיבא ודרש את ה' אלהיך תירא לרבות תלמידי חכמים · ובאם תראה מ"ש למעלה ויפוזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב · הם אותיות רבי עקיבא ונקרא עקיבא בן יוסף שהוא גלגל יוסף · ימתק לך מ"ש ופה ודוק. בקיבור איזהו חכם הרואה את הנולד חכמה עם המילה אות כ"ף מ"ס הו' בגימ' ותרי"ג באמת כבר הארכתי בזה מאד בהקדמות אל"ה · ובהקדמת ושב הכהן ולבית ובאתי בקיבור · בעבור דברים שנתחדשו · הרוא"ה א"ת בגימ' תרי"ג המילה של אותיות נקראו נולד וזה איזהו חכם הרואה את הנולד · כלומר הרואה את שהוא נולד מן אחד נמה גם נולד בגימ' נדיק לרמז צדיק הוא רואה אתהנולד · גם איזה חכם בגימטריא א' יותר. מן נולד לרמז שהוא למעלה מן נולד · גם נולד מלא כזה נו"ן וא"ו למ"ד דלי"ת ראה

אלהים ראה אותיות מנוקדים והבין את כל זאת ואתה המעיין תירק היטב אריך עד כאן הקדמה רביעית:

הקדמה חמישית הריני כותב מה שהוא כקט שבלי פלאי פלאות ואתה המעיין תעיין בעין שכלך ותראה האמת כתיב והנה שב"ע שבלים עול"ת ראה האותיות אשר המה מנוקדים בגימ' **אֶלֶף** ר"ס ככה מדוקדק בלי חסר ובלי יתיר עולם בקנה אחד מלא כזה קו"ף נו"ן הא" אל"ף ח"ת דל"ת · ומה מתוק ב' של בקנה בקנה אחד כלומר בתוך קנה אחד כי קנה אחד נתמלאו ז"ן שבע שבלים עולת ולזה צריך ליקח קנה אחד מלא עיין מה שכתב השל"ה הקדוש קנה אחד מרמז על בינה שבע מרמז על שבע ימי הבנין כפי המבואר בזוהר הקדוש · גם ר"ס המרומז בשב"ע שבלים עול"ת אחר גלגל **אֶלֶף** אל **אֲלֶף** גם מלואה של קנה אחד מרומזים על עשר ספירת לפי שמספר ס"ר בגימטרי' עש"ר פעמים כ"ו · ובזה יומתק לך מה שכתבתי למעלה אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך · אבל באמת ראה בעיניך יותר פלאות התורה מה שלא תוכל להרחיש הי תראה בעיניך הגופניות ותשכיל יותר ויותר בעיניך השכל והרוחניות · כתיב קודם לזה והנה מן היאור וכו' המיל' כזה ה"ה ש"ף יוד וא"ו ראש ראה האותיו' אשר המה מנוקדים בגימ' תש"כ באמת המה טו"ב פעמים כ"ו כי טו"ב הויה ודוק המכוון ככה מספר שכתב אחר כך עולו"ת שב"ע פרות יפות מרא"ה ובריאות בש"ר · ראה וחשוב בעיון האותיות אשר המה מנוקדים יעלה אל מספר ג' אלף תל"ט ובחזרת הגלגל ג' **אֶלֶף** הוא אל ג' **אֲלֶף** ותוסיף אל תל"ט יהי' עולים גם כן אל מספר תמ"ב · וראה בעיניך הן מן היאור עולות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר וככה מספ' מלואו של היאור הן בקנה אחד מלא הוא שבע שבלים עולות ובאמת הוא פלאי פלאות בתורה ואם תעיין היטיב מה שכ' הזוהר הקדוש מה שהוא מרמז היאו' בקנה אחד שהוא יוסף וזה בלי שום ספק כל מה שכתב הזוהר הקדוש הבין יוסף הצדיק החכם ונבון לא יעלה שום ספק מה שכתבתי על פי רמזים המה אמת · אבל לא הגעתי להבין אפילו לערך טיפה מן הים מה שמרמז יותר ויותר · אתה כעיס הקורא ידע להוי לך התורה נדרשת כפי הקרי וכפי הכתיב ובזה לא יהיה לך קשה כי לפעמים אני כותב מלא ו' או י' או חסר כפי הצורך כי התורה נדרשת בכל אופנים:

נחזור לענין ובאם שבע פרות יפות וכו' נרמז על זין ימי הבנין כפי המבואר בספרי המקובלים אזי היאור מרמז על שלשה ראשונות והם ביחד עשר ספירת ומה נותוק במשך אחר כך ותרעינה באחו ב' של באחו הוא שימוש כאלו אמר בתוך אחו בקיבור אחו מלא כזה אל"ף הית ווו בגימ' ישראל תקמ"א ככה מספר ר"ת של עשר ספירת כמבואר בספרי המקובלים · ובאם תוסיף בית של באחו שהיא תוב אל תקמ"א

תוי"ה וזהו כפלאות ופלא פי' כל הנ"ל מי כהחכם ומי יודע פשר דבר :

באופן פניו והוא על דרך הנ"ל ומשך וע"ז ר"ת וע"ל זיו, כלומר מה שמרמז ז' פעם את פניו ישנא כל אחד בשתנה ותרמז על ענין אחר :

באופן שלשי ידוע שבמדרים מי שהוא מלך צריך לידע עי"ן לשון · וזה מי יודע פשר דבר לשון דבור וכמשך חכמת אדם תאיר פניו. כלומר הפנימיות של האותיות אדם ראה אותיות אמונתו של אדם מלא כזה אל"ף דל"ת מ"ם אין לו אמצע ראה האותיות המוקדים שהם ללו"ב בגימטריא עי"ן · וזה המשך ועז פניו ועז ר"ת ועי"ן ומכין פניו ישנא ודוק עד כאן הקדמה שלישית מכאן ואילך הקדמה רביעית :

והקדמות רביעית הריני כותב מה שהוא לפי קט שכלי פלאות התורה · כתיב ופרעה חולם והנה עומד על היאר ראה אותיות שהם למעלה מן היאר וכלומר האותיות שהם יותר מן אותיות היאר כי למעלה מן ה' הוא ו' ולמעלה מן יו"ד הוא כ' למעלה מן א' הוא ב' למעלה מן ר' הוא ש' צרפם ביחד היאר וככה יהיה עולה מספרם ית"קמ"ד · ראה והבין פתרון החלום אמר פרעה אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת וכו' בקיבוץ את כל ג' את אם תחשב ד' פעם כל את כלומר את עם המילה כזה אל"ף ית"ו שהוא מספר תקי"ו ד' פעמים תקי"ו עולה אל מספר ב' אלף תרס"ד. אחר גלגל ב' **אלפים** אל ב' **אלף** הוא מספר תרכ"ב. לרמוז מ"ש וירכב אותו וכו' והו"ק :
ככה מספר מה שכתב אח"כ אתה תהיה על ביתי שהוא לשון ובית שהוא **שנים**. ואם תצרף שנים אל המספר הכתוב אח"כ ועל פיך ישק מספרו גם כן תרכב · ודוק בחשבון הליך למשוך הפסוקים אבל אם תיקח האותיות שהם למעלה מן ביתי דהיינו מעלה מן ב' הוא ג' למעלה מן יו"ד הוא כ' למעלה ומן ת' הוא ת"ק שהוא ך' פשוטה · ויותר מן יוד שניה של ביתי הוא גם כן כ' צרפם יעלה ומספרם תקנ"ג כמנה היחוד עם למעלה המנה הוא וככה הוא אחד יותר מן מה שהוא על ביתי · כי כל את הוא של פרעה שפירושו בית שלי רק שממנה את יוסף על ביתו ודוק · ומה מתוק אח"כ מה שאמר פרעה רק הכסא אגדל ודוק היטב כי באמת לפי דעתו היחוד שלו כמ"ש לי יאורי והוא למעלה מן היאר אבל ביתי לפי דעתו של פרעה ממנה יוסף ודוק :

ולפי הנ"ל בהקדמה שלישית המשכנו ז' את מרמז על אלהים הריכי מוסיף המילה של הוי"ה שמספרו כ"ו המילה של כ"ף ו"ו הוא פ"ו שמספר אלהים · ועפ"ז ומשך אבן מאסו הבונים כמשך כנ"ל מאת מכל לומר מ' של מא"ת היא שימם כלומר ומן את הוא לשון עם ועם הוי"ה הוא אלהים · וזה מאת הוי"ה שהוא אלהים היתה ז' את והיא נפלאת בעינינו שהוא עי"ן כו"ן וכאמת על ידי עי"ן פנים שהוא משיב מסיב כו"ן יאופנים והנקודות של אלהים הוא עי"ן ע' אלהים בגימ' קנ"ו מספר יוסף וזה אחרי הודיע אלהים.

ז' את כנ"ל · גם מספר של ראש פנה גם"ו והוא ו' פעם הוי"ה **היא** מלא עם הנקודה
חירק בגימ' יוסף ציון והיא נקודה אמצעית וזה סיח נפלאות בעינינו · באמת
שייך לכאן מ"ש באופן בתוך אופן גם שייך לכאן עת צרה היא ליעקב וממנה יושע
המילה של צרה משיח בן דוד המילה של יעקב משיח בן יוסף **היא** מלא בגימ' יוסף
כנ"ל כהיום ראה האיך למשוך זה הפסוק בפלאות ובמקומו' אחרים האלכתי
זכאן הבאתי רק אגב :

נמצא כל הגדולה בא לנו לפי שהוי"ה היה אתו ומצינו הרבה פעמים כתב אבל יוסף והיה הוי"ה הוי"ה מצליח בידו המלאך היה מלמד ע' יוסף שבעים לשונות· הנקודת של אלהים המה עין כמו שבארתי בפ' בראשית אופן בתוך אופן · וזה נפלאות בעינינו לשון עין כו"ן כי כבה תמלא בעינינו והוא על דרך שכתבתי ג"ל עיני ואביטה נפלאות מתורתך · האופן הקדמה מן מגלה עמוקות והוא בתוך אופן · גם מצינו חמשים שערי בינה נבראו בעולם ומשה לא השיג אלא מ"ט . גם מצינו עין פנים לתורה והשורש מדבריו מן מ"ם עד עין הוא כ"א ואמר השער הנון היה כלול בו כ"א אופנים · ועפ"ז מפורש הפסוק ואהיה אצלו אמון ודרשו במדרש רבה אמון מוצנע אמון מכוסה כלומר אהיה בגימ' כ"א שהוא מכוסה שאין אדם יוכל להשיגו ואפילו מן משה דע"ה היה נעלם ועל פי זה פרשתי גל עיני כלומר תגלה לי עין פנים לתורה כי עני הוא לשון עין שהוא שבעים ואביטה נפלאות לשון כו"ן פלאות כלומר אותו שער הנו"ן שהוא נעלם ואביט"ה באם אהי"ה מבין ע' פנים לתורה ואביטה בגימ' גל וזה הנמשך מאת הוי"ה הי' ז' את והיא נ' פלאות בעינינו כלומר עין כו"ן אבל בעד יוסף לא היה פלא ז' את מרמז זין ימי בינה שהם מ"ט ז' פעם ז' בעינינו מראה נון שערי בינה כנ"ל . במצא ז' נפלאות בתוך כון ודוק הטיב כי הוא נעלם בתוכו יתב' והוא יודע אותם · גם מה שאמר יוסף ירא פדעה איש נבון וחכם אפשר היה כוונתו על אביו שעולה מספרו נבון וחכם כנ"ל או על עצמו וזה יותר פשוט ומוכח ממה שכתב עתה כלומר תיכף ומיד ואביו לא היה פה · ומה שאמר פרעה אין נבון וחכם וכו' ולא אמר מבין אלא נבון מרמז על ר"ת כו"ן כו"ן ומה שאמר אחר כך זה היום עשה הוי"ה נגילה ונשמחה בו הנה מצינו אצל יוסף גם כן לשון יום ויהי כהיום הזה ויבא הביתה : וידוע כי לולא הוי"ה היה בעזר יוסף לא היה יוכל לכוף את היצה"ר אלא על ידי דמות דיוקנו של אביו שהיה מראה אותו · ועיין מה שכתב הזוהר הקדוש ואין איש מאנשי ביתו שם בבית אבל איש אחר היה בבית ודוק וזה שאמר הפסוק זה היום כלומר שקאי על יוסף שנאמר אצלו ויהי כהיום היום הוא עשה הוי"ה שאלו לא שהוי"ה היה בעזרו לא היה יכול להתאפק ולגבור את היצה"ר נגילה ונשמחה בו קאי על הוי"ה גם תיבת בו נוכל לפרש שקאי על יוסף שמספרו ו' פעם הוי"ה ועל ידי האלה היה נרכב וה · וזה בו ר"ת בו' כלומר ו' פעמים הוי"ה שנזכר לעיל הוי"ה ·

פרנס וזה לעת עתה אין כאן וזה חילוק בין אין אל לא כי פירש של לא אין הדבר כן כלל וכלל. אבל פירש של תיבת אין פירושו איכו כאן והוא על דרך מאין באת. וזה שאמר פרעה בדקדק לשונו אין נבון וחכם גם מה שאמר פרעה איש אשר רוח אלהים בו כי מבואר בספרי הקבלה הנקודות המה מנהיגים האותיות כמו המלך המנהיג את העם וזה מבואר באר היטב בספר גנת אגוז · וגם כתיב כאשר ילך הרוח כמנא הרוח הולך ומנהיג אלהים מרמז על בינה גם אותיות המה באים מן בינה הנקודות המנהגים את האותיות המה באים מן ספירת חכמה. גם באמת חכמה היא ספירה למעלה מן ספירת בינה **אֱלֹהִים** עם הנקודות כנימ׳ יוסף · הנה כבר כתבתי כמה פעמים ויוסף היה רועה את אחיו בצאן ר״ת של צאן המה ״צירופי ״אותיות ״נקודת · גם רעה מרמז שהוא הי׳ אביר הרועים גם רעה ר״ת ״רב ״עליהם ״היה · כמנא יוסף הי׳ בקי בצירופי אותיות גם נקודת כמנא יוסף שהי׳ פותר חלום פרעה היה מכיר באותיות אלהים ובאותיות של פרעה והיה יודע בחכמה גדולה כל הצירופים וכל מה שמרמז ע״ל הצירוף בפני עצמו והוא על דרך אדם שאדם הראשון היה קורא שמות לכל דבר ומפליגם בחכמתו יותר ממלאכי השרת · וכבר כתבתי שהיה מכיר השורש מן אותיות ובהם ברא הקב״ה כל העולמות על ידי צירוף ואדם קודם חטאו היה יודע האיך ע״י צירופים נבראו הכל. ובזה הצירוף קרא אותו בשמו וזה היה גם כן חכמת של יוסף הצדיק · וזה באמת לא יוכל להיות אלא אם כן רוח אלהים בו ודו״ק האיך תסדר אותם בסדר והאיך בעה״ז כל הקושיות מתורצים:

ובזה אבוא לפרש בקיצור כתיב בתהילים אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה מאת הוי״ה היתה זאת היא נפלאת בעינינו זה היום עשה הוי״ה נגילה ונשמחה בו כתיב שנים עשר אבנים כמספר בני ישראל כמנא השבטים מכונים בשם אבנים ובאבנים בונים בניינים · גם מצינו אצל יוסף שאמר עליו יעקב משם רועה אבן ישראל וכתיב שבטי יה עדות לישראל · וכתיב כי ביה הוי״ה צור עולמים הקב״ה ברא כל העולמות באותיות יה והשבטים נקראו יה כנ״ל שבטי יה והוא על דרך הכתוב המה היוצרים ולפי אלו הקדמות יהיה המשך זה הפסוק כך אבן מאסו הבונים אבן קאי על יוסף הצדיק שמכונה על שם אבן משם רועה אבן ישראל וגם כתיב והוא רועה את אחיו מאסו הבונים קאי על השבטים שבהם נבנה העולם כנ״ל · היתה לראש פנה · קח אותיות ראש אל פנה כלומר הקודמים של אותיות פנה והקודם אל פ׳ כלומר המספר שהוא למעלה הוא נ׳ והקודם כ׳ של פנה הרי הוא ס׳ והקודם ה׳ של פנה הוא ו׳ והמה אותיות נס״ו שמספרם עולה קנ״ו · ככה עולה מספר יוסף כמנא יוסף היה ראש לשל פנה ומה מתוק מה שכתב אחר כך מאת הוי״ה היתה זאת היא נפלאת בעינינו זאת ר״ת

אלהים לרבות **האלהים** אם השין של האלהי׳ השין כתלאו׳ עם השין כמו שכתבתי למעלה באר הטיב עם הנקודת כמו שמנוקדים פה גם כן מבואר באר הטיב למעלה בגימ׳ פרנס עם הכולל · וככה בגימ׳ פעמים מלא הכל כארתי למעלה · הרי שלשה פעמים את האמור אכל אהים וממהר בגימ׳ רנ״א ככה בגימטריא אלהים · בתנאי באם תמלא ה׳ של אלהים עם א׳ כזה ה״א הרי ארבעה פעמים את אכל אלהים · ובזה תוכל למשוך ויפקד פקדים על ארץ וממהר פרנסני ויפקד פקדים קאי על פרנס ׃ והוא צריך להיות קודם כל דבר כמבואר למעלה וקנת באריכות **אלהים** פשוט עם הנקודת בגימ׳ כי נכון · גם מספר יוסף כלם עולים בקנ״ה אח״ד ומספרם קנ״ו וגם קנ״ה אח״ד שאמר פרעה שבולים בקנה אחד לאה האותיות אשר המה מנוקדים . בגימ׳ גם כן קנ״ו כי אחד הוא מספר א׳ תצרף אל מספר קנ״ה הרי מספר קנ״ו · כמנא בקנה אחד מרמז על יוסף גם הזוהר הקדוש לפי ענינו מרמז קנה אחד על יוסף ובעזהש״ו אביא את לשונו בהקדמה אחרת ומה מתוק יותר מן כל מתיקות ויען יוסף כלומר על ידי יוסף כי נכון בגימ׳ יוסף אלהים עם הנקודת בגימ׳ יוסף · ובזה כמשך ועל השנות החלום אל פרעה פעמים שני פעמים אלם כנז׳ קנ״ו וזה מה שאמר אח״כ כי נכון גם כן מספרו הכי כלומר יוסף מוכן · גם נוה שכתב מעם אלהים מספרו הכי גם פעמים בגימ׳ פרנס ככה האלהים עם המילא וגם הנקודת ובזה גם כן נמשך פעמים עם האלהים ותוכל למשוך באיזה אופנים שימהר דווקא פרנס . ובאמת אחלה פניך אתה המעיין שתעיין בפסוק הזה ועל השנות החלום פעמים כי נכון הדבר מעם אלהים וממהר אלהים לעשותו שתזכר כל אלו הקדמות ותמשך בעצמך כציון גדול ותהיה באמת את פלאות התורה כי לא אוכל להכפיל כל ענין כפני עצמו לעת הצורך וסמכתי על עין הקורא נעים · ויותר ממה שכתבתי פה אכתוב בעזהש״ו כאשר אסדר תירוצים על הקושית כנ״ל שמרמז בכמה רמזים שונים׳ ומשונים דווקא על יוסף שיהיה פרנס · וסוף הפסוק וממהר אלהים כבר כתבתי אלהים עם המילה ה׳ עם א׳ בגימ׳ וממהר הרי חמשה פעם את מה שמרמז על אלהים ומה מתוק יותר מן דבש מה שאמר פרעה אל יוסף הנדיק אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת זאת ר״ת ז׳ את כלומר מה שמרמז ז׳ את אין נבון וחכם כמוך · לפי שאמר יוסף אל פרעה ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם אפשר שהיה מרמז על יעקב כי מכינו בו לשון איש ויעקב איש תם גם נבון וחכם בגימ׳ יעקב ובוודאי יעקב אבינו ע״ה היה איש מפורסם ונודע לכל העולם כלו · ובפרט בארץ מצרים שאינו כל כך רחוק מן ארץ כנען כי מי לנו גדול מיעקב בעושר ובחכמה ובירוז אף על פי כן פרעה השיב אין נבון וחכם כמוך או לפי דעת פרעה אוכך אמר פרעה אין נבון · וחכם אין כאן במדינה זו לאיש כמותך · אתה יוכל להיות במדינת אחרת כמוך אבל כפי׳ אשר פתרת צריך תכף ומיד

פרנס

כתיבת פרעה מרומז פרנס שבע רעב וזה קודם ששמע יוסף הצדיק החלום כתיב ויען יוסף את פרעה לאמר את לשון אות · וזה מבואר בזוהר הקדוש כמה פעמים כלומר האותיות אשר המה עם פרעה לאמר כאלו אמר זה פתרון החלום ונומר הא"כ בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה · כלומר זולת מה שמורה אותיות פרעה על פרנס שבע רעב שהוא פתרון החלום . גם אותיות אלהים גם כן מראין פתרון החלום לפי זה מתורץ שני פעמים את את הכתוב אל פרעה · וגם לאמר המיותרת ואת הכתב אל אלהים בפסוק אחר ראה והבין פלאות גם המילה של פרעה כזה פ"א ריש עי"ן ה"ה בגימטריא שלום · ראה האיך למשוך בפסוק ויען יוסף את פרעה לאמר כלומר האותיות שהם עם פרעה מראין החלום כלו שהוא פרנס שבע רעב בלעדי אלהים יענה את שלום · כלומר זולת מה שמורה המילה של פרעה על שבע שהוא פתרון החלום גם כן מראה המילה של פרעה שלום · והבן זה יותר פלא בלעד"י אלהי"ם יענ"ה א"ת ראה אותיות מנוקדים דחוקא בגימ' תשל"ו · כלי ב' של בלעדי כי ב' הוא שימוש כאשר כתוב לקמן ככה מספר פרעה שלום · כלומר פרעה עם המילה כזה פ"א ריש עי"ן ה"י כי גם מספרם תשל"ו אבל ב' של בלעדי אינו מן השורש כאלו היה כתוב לעדי · כלומר אלהים יענה לשון לעולם כמו לעדי עד ימלוך כך היה מברך יוסף לפרעה כמו שמברכים למלכים · באמת מי שיתבונן בזה יראה כיצד שכלו פלאו' בקיצור לפי פרושי באמת פירשתי ב' פעם את האמור אל פרעה · אחד המילה של פרעה בגימט' שבע דהיינו אם ה' של פרעה נתמלא עם א' כזה ה"א · וזה את פרעה כלומר האותיות שהם עם פרעה גם המילה של פרעה בגימ' שלום · והחילוק באם ה' של פרעה נתמלא עם א' מספר מלואו שבע ובאם ה' של פרעה נתמלא עם ה' כזה ה"ה אזי יעלה מספר מלואו של פרעה שלום וזה אמר לו יוסף קודם ששמע ממנו החלום · ועל כרחך הוא ענין נבואה והנה כתבתי מה שמרמז שני פעם את · והריני כותב בסדר בעזרת השם יתברך מה שמרמז עוד ה' פעם את :

אגב הריני כותב מה שהוא בקט שכלי פלא ביניני כתיב ויעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ בקיצור המילה של ארץ כזה אל"ף רי"ש צד"י ראה אותיות אשר המה מנוקדים תל"ד גם תרע בגמ' דשבת דף ק"ד כתבו נרז"ל בליק' בסופו גם בזוהר הקדוש תמצא הרבה פעמים נדי בליק' בסופו ככה עולה המספר · ויפקד פקידים · נמצא ויפקד פקדים ממלא את ארץ הריני כותב עוד האת המרמז אל אלהים · אלהים עם המילה ה' עם יוד, אם תצרף אל הוי"ה מלא שהוא ע"ב כנ"ל בשם השל"ה הקדוש בגימ' שבע וזה את אלהים אחוריים של הוי"ה ואחוריים אלהים בדברי השל"ה שהבאתי בגימ' רעב · וזה גם כן את אלהים הרי שנים פעם את אל

שום תועלת מזה החלום כעבור זה. היה צריך פרנס קודם והוא חכם ונבון ויודע צריך
לשמור את התבואה. ואח"כ שבע ואח"כ רעב. קודם כל דבר צריך אני להקדים איזה
הקדמות. ובזה ההקדמה אתחיל בעז"ה הקדוש הצריך אלוף הצריך האותיות הקדושים
הם מרמזים על שורשם למעלה הן מצד צורתם הן מצד מספרם. וכתב כרף נ"ג ע"ב
בהגהה וזה. לשון רבינו אבי"א משל מהסודות לנו מצד תיבות מעניין מספרן מלבד מה
שנרמזין בתמונתן הנעלם ממנו הנה בלשונינו הקודש אומרים זה שבע וזה רעב
ענין מי שמלא ברכת הוי"ה במזונו נקרא שבע. והנפוך נקרא רעב כי אותיות הוי"ה
במילוי עולים שם ע"ב פנים. יו"ד ה"א וא"ו ה"א. נקרא פנים. עוד תמנה בתיבה ע"ב
כן אחוריים כזה י' יה יהו יהוה ואחוריים הם דין נגדו וכלומר כערך פנים וכן תמצא ב'
בחינות בשם אלהים אף שהוא דין. מכל מקום מהאה פנים שלו שהוא כלול ברחמים
והפנים הוא המילוי כזה. אל"ף למ"ד ה"א יו"ד מ"ם עולה ג' כמנין מצפץ שהוא הוי"ה
בא"ת ב"ש וכמנין ברחמים. והאחוריים הם דין והם עולין פ' כזה א אל אלה אלהי אלהים
תחבר ש' מן אלהים שהוא הפנים. וגם ע"ב מן הוי"ה שהוא הפנים הן אותיות שבע.
כי באור פני המלך ברכה. אבל כשתחבר האחוריים ואחוריים מורים מיעוט השפעה
ונקרא רעב כי אחוריים הם רעב דהיינו אחוריים של אלהים הוא ר' קח ע"ב אחוריים של
הוי"ה אז בחינת הם רעב. וביותר כזה גם בכל תיבה ותיבה בלשונינו זולת מה שאמרה
סוד התמונה של אות עכ"ל. נמצא בתוך אותיות אלהים מרומז שבע גם רעב

האלהים עם המילה והנקודות בגימ' פרנס. כזה ה"ה אל"ף למ"ד ה"ה יו"ד מ"ם
ראה אותיות הנגנוקדים בגימ' ש"ה הנקודות בגימ' פ"ו וכי תחת ה'
הוא קמץ שהוא ז"ג כי קמץ הוא פתח וחירק פתח הוא ו' וחירק הוא יו"ד כך מבואר בספרי
מקובלים. ותחת אלף הוא שבא וסגול שהם ה' נקודות שהם חמשים. ועוד יש נקודה חולם
על למד שהוא גם כן יו"ד. ועוד יש נקודה תחת ה' שהוא יוד נרפס. יעלה מספרם פ"ו
צרף פ"ו אל ש"ה יעלה אל מספר שצ"א. ככה מספר פרנס עם הכולל. **אלהים**
פשוט עם הנקודות עולים קנ"ו כי הנקודות שהם שבא סגל חירק עולה ע'
צרף ע' אל פ"ו הרי קנ"ו. ככה מספר יוסף כי נכון גם כן מספרו יוסף. אלהים עם המילה
כזה אלף למד הא יוד מם מספרו רנ"א ככה עולה וממהר ה' פעמים. אלם בגימ' קנ"ו
פעמים. מלא פה עין מם יוד מם בגימ' שאלהים מלא עם הנקודות. היכל אחד נהם
מספרם שנ"א. גם מספרם פרנס עם הכולל נכון וחכם בגימ' יעקב:

הקדמה. מבואר בספר"ס יבשערי האותיות. האותיות באים מספירת בינה
והנקודות המה באים מספירת חכמה והטעמים באים מן כתר ראה
זה והוא פירוש ר"ת של פרעה הוא פרנס רעב המילה של פרעה כזה פ"א רי"ש עי"ן
ה"א בגימ' שבע לפי הקדמות אלו מרומזין בתיבת אלהים פרנס שבע רעב גם
בתיבת

להיות כשאר הרבות יהנה כמוהו ובאמת היה יעקב אבינו שהיה באמת חכם ונבון ואפשר יותר הלא כל חכמתו למד מן אביו יצחק גם למה כינה פרעה בשם נבון וחכם :

קודם כל דבר לא אמנע מלכתוב ומליתן שבח לבורא יתברך שמו לעד ולעולמי עולמים · שחנני לי אלהים בזה בק"ק פיורדא ביום ב' ז"ך כסליו שנת תקמ"ד לפ"ק כשהייתי בבית הכנסת עלה ואת ברעיוני אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך · כך עלה ברעיוני וא"ת הוא ר"ת ז' את ואמרתי בלבי יוכל להיות שאינו אמת כי רבות מחשבות בלב איש ואין כל המחשבות אמת · וכבר כתבתי ביוהש"ז בכמה פנים שונים ואחד מהם דבו"ת מחשבו"ת מספרו אלף שס"ד ואחר גלגל **אלף לאלף** הוא שס"ה כלב איש מלא · והא שאני לוקח כלב איש מלא לפי שכלב איש מל"א עם נחשבות דהיה בו"ת למ"ד בו"ת אל"ף יו"ד שי"ן מספרם **אלף** שפ"ט אחר גלגל **אלף לאלף** הוא ש"ן · חכמינו ז"ל אמרו השטן בגימ' שס"ד ובאם תיקח שס"ד מן שס"ה · נשאר א' בלב איש מלא בגימ' ש"ן ובאם תיקח שס"ד נשאר כ"ו לרמז על שם הוי"ה שנשאר נגד א' גם א' יו"ד למעלה יו"ד למטה ו' באמצע לרמז מה שהוא מעשה שטן לא ישאר רק נגד הוי"ה הבין ש"ן מספרו י"ה פעם הוי"ה · וכוה נמשך בפלאי פלאות ונצנת ה' היא ה"ז מן שיא מרמז על ה' פעם הוי"ה אלף מן היא מרמז האיך נעשה ה' פעם הוי"ה אחר גלגל **אלף לאלף** היא עם נקודה בגימ' הוי"ה היא מלא כזה ה"א יו"ד אל"ף מספרו קמ"ו נרף נקודה של היא שהיא י' הרי קנ"ו עם ש"ן הרי תקמ"ו עם ש"ן הנ"ל הרי מספר תקוס וכוה נמשך הפסוק מרישא לסיפא בפלאות ודו"ק :

נחזור לענין וא"ת ר"ת ז' את ונ"ל ידי חיפוש אחר חיפוש כי זכיתי לאהר הצומד קמאי להפש ויחפש וימצא · אבל הוא דרש כל אתין אף מה שלא אמר יוסף הצדיק · ואמרתי בלבי זה המקרא הקרה ה' לפני אני חושב שהוא בוודאי אמת שיש ז' את מה שאמר יוסף הצדיק לפרעה · וחפשתי אני בעצמי עד שמצאתי אמת באמת שהשיב יוסף לפרעה ז' פעם את וכבר הבאתים וחשבתי וצרפתי אחד אל אחד עד ז' פעמים · וכאשר נפרש בעזרתו ית' מה היה כוונת יוסף עם ז' פעמים את יהיה מוכח שלא יוכל להיות כמותו ולא יש לפרעה שום ברירה רק למנות אותו ולהיות פקיד על ביתו ועל אוצרותיו ועל כרחך הוא על פי נבואה ויהיה מדוקדק ובודק כל דברי יוסף הצדיק :

הנה כתבתי כבר למעלה פסר ר"ת "פרנס "שבע "רעב וכוה הסדר היה צריך להיות קודם כל דבר פרנס ואחר כך שבע ואחר כך רעב כי כל מה שאמרו הנזכרים הכל נרקב · ממילא לולא היה פרנס חכם ונבון לא היה שום תועלת מזה החלום · גם אם לא הי' השבע קודם הלא הרעב היו כולם מתים ברעב · ממילא גם כן לא היה:

וחכם כמוך חרטומי מצרים ג"כ היו פותרים · אבל עושים מהם שני חלומות ויוסף פותר אותם אל חלום אחד וזה מבואר באלשיך באריכות ובדברים מתוקים ופלאות ע"ש · ועל פי זה פרשתי מי כהחכם ומי יודע פשר דבר והוא על דרך ג"ש דבר דבר כתיב דבר הוי"ה הוא ובאמת אלו הדברים הקב"ה בעצמו מכריז פש"ר ר"ת "פרנס "שבע "רעב חכמת אדם שהי' לו ליוסף ג"כ חכמה של אדם הראשון · וככר בארתי הטיב אדה"ר הי' יודע כל הצירופים שברא בהם הקב"ה כל העולמות ובהם היה יודע לקרות שמות לכל דבר וככה יוסף היה רעה בצא"ן "בצרופי "אותיות "נקודות כנ"ל · וזה חכמת אדם תאיר פניו התוכן מ"ש הרב אלשיך החלום השני הי' פתרון של חלום הראשון וזה תאיר פניו כלומר מפורש הקודם וגומר הפסוק ועז פניו ישנא ועז' ר"ת "ועל "זה פניו ישנא כלומר חלם לו שני פעמים הרי פי' א' בפסוק מי כהחכם וכו':

עיין בזאת הפרשה בעיון כשבא יוסף אל פרעה כתיב ויען יוסף את פרעה לאמר זה את הוא מיותר גם תיבת לאמר מלבד שהוא מיותר אין לו שחר וגומר אות ו פסוק בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה ג"כ את מיותר הרי שני פעמים את שהוא מיותר גם תיבת פרעה הוא מיותר והוה ליה לומר יענה את שלומו · כי ככר נזכר פרעה בזה הפסוק ואח"כ מספר פרעה את חלומותיו ליוסף והשיב יוסף לפרעה חלום אחד הוא את אשר אלהים עושה הגיד לפרעה ג"כ את מיותר הרי ג"פ את מיותר · והאריך יוסף בתשובתו והשיב הוא הדבר אשר דברתי אשר אלהים עושה הראה את פרעה ג"כ את מיותר הלי ד"פ את מיותר · ואח"כ כתיב וקמו שבע שני הרעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים ובלה הרעב את הארץ ג"כ זה את מיותר · הרי ה' פעמי' את מיותר ואח"כ כתיב ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר אלהים לעשותו קשה כיון דכתיב ועל השנות לא צריך עוד לכתוב פעמים · גם כפול כי נכון וממהר ואם להראות המהירות אף על פי כן למה לי ב' פעמים האלהים הוה ליה לומר כי נכון וממהר אלהים · ואח"כ כתיב ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם דקדקתי ועתה ג"כ מיותר כבר אמר ממה שיש בו די כי ממהר אלהים ממילא יהיה לפרעה.ג"כ שכל להקדים בכל האפשר · ואח"כ כתיב יעשה פרעה ויפקד פקדים על ארץ וחמש את ארץ וכו' ג"כ את מיותר · הרי ששה פעם את מיותר ואח"כ כתיב ויקבצו את כל אוכל ג"כ את מיותר הרי שבעה פעם את אשר המה מיותרים מה שאמר יוסף שמכונה בשם נבון וחכם בוודאי אינם בלי טעם · ואח"כ כתיב ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו אמת זה הפתרון היה חכמה גדולה · אבל רוח אלהים משמע שהוא עי' נבואה כפי' התרגום לכאורה מזה הפתרון עדיין אינו מוכח שהוא נביא . ואח"כ כתיב ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך לכאורה יהוא תמוה מאוד מכין היה ידע שאין נבון · וחכם כמורו דלמא בכאן אין כאן אבל יוכל

להיות

יוסף שגם ירד מצרים הכל גם זאת יסוד בנית׳ מיוז שמשם יוסד העולם וגומר הפסוק
גיבת יוסף את רבתם ריצה כנשים מן **ראה ראה** וגומר הפסוק וישראל אהב
את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לוי הא דכתיב למעלה יעקב
וגה ישראל לרמוז יש רל״ה כי על ידי זה י״ח שערים נבראו עולם יס״ף ר״ת למפרע "פירש
"ספר "יצירה״ שם יוסף הוא מקודש חלם כמספר כמו זה יסף. לרמוז על ר״ת הנ״ל וג״כ פיר׳
של בן זקנים הוא בר חכים כפי התרגום. והוי לאו קשה מאוד הסא כפימוץ היה יותר כעיר
ממנו גמן הרלוי לקרא אותו בן זקנים· הלא כבנימין היה צעיר מן יוסף לערך י׳ שנים
ויוסף לא היה צעיר מן זבולון רק לערך שנה אחד. גם בן לשון בין כלומר היה מבין
ספר יצירה גם יוסף בן בנית׳ יצחק· גם זקנים ע״ה. ומספרו הכי הוא גם כתיב אצל
אברהם ואברהם זקן ואצל יצחק ויהי כי זקן יצחק גם אצל וציני ישראל כבדו מזקן ודרשו
חכמינו ז״ל מעולם לא פסקה ישיבה מאבותינו ואח״כ כתיב ועשה לו כתונ״ת פסי״ם אלו
כ׳ מספרם אלף ס״ו אחר בלבל. **אלף לאלף** הסי״ם ככה מספר כוונה וכאשר
תראה מה שאכתוב אחר כך בעזרתו יתברך על פסוק אחרי
הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך ויומתק לך. מה שר״ת פסי״ם "פירש
"ספר "יצירה "מבין אות׳ של פסים ר״ת מסר ובאמת כאשר תעיין הטיב באלו ענינים
ימשך במתיקות כי בן זקנים הוא לו הפירוש של כי הוא נתינת טעם· ולפי הנ״ל הוא
באמת נתינת טעם למה מסר לו ספר יצירה מאחר כל אחיו כי הוא היה בן חכים עד כאן

הקדמה שנית:

הקדמה שלישית שייך לפרשת מקץ קודם שאתחיל בזו הספר׳ הריני נותן שבח
לבורא שחנני בזה הפסוק מי כהחכם ומי יודע פשר הבר וגו׳ מה שכבר
באמה בכתובים אבל לערך שבע מאות אופנים חוץ ממה שלא כתבתי· וזה היה הראשון
שגילה במנורתי· ואעתיק מה שכתב בקונטריסי האר״י בזה׳· וז״ל את אשר אלהים
עושה הגיד לפרעה ראוי להבין שהיה לו לומר את אשר אלהים יעשה כי עדיין לא עשה
אותו כי השפע והשבע לא בא עדיין· גם ראוי לידע כי עליון למלך כתכונתו · אבל
הענין כמו שאמרו חכמינו ז״ל כי ג׳ דברים אין הקב״ה מכריז עליהן אותו רק הקב״ה
בעצמו ובכבודו· הוא הכריז עליהם והם השבע והרעב והפרנס טוב על הנכון· וזה
הוא הענין את אשר אלהים עושה כי הדברים אשר הוא בעצמו ובכבודו תמיד מכריז
עליהם ואינו מניח לאחרים זה הוא. מה שהגיד לפרעה וזה עושה ולא יעשה כי תמיד השם
עושה את הדבר הזה לאחרים והוא בעצמו על הרעב ועל השבע ועפין הרעב והשבע הוא
אשר הגיד לפרעה וז״ש ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וגו׳ פי׳ כי כיון שב׳ דברים תקוי מן
עתה א״כ תקיים עתה ג״כ את השלישי שהוא פרנס טוב התוכן כאם אתה תמונה פרנס
טוב יתעורר להציל טוב פרעה אמה ליוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון

בית יעקב

ובחיבור שחברתי בעזרתו יתברך כל הצירופים מן ארבע אותיות שם ביארתי באר היטב באיזה דרך שתוכל לידע הצירופים של כל הא"ב ודע שהצירופים שיש בא"ב המה יותר מחול שיש בכל הארץ וממה שיש טיפות מים בכל הימים · ואם אמר יאמר איזה אדם שדבר זה יצא בגוזמא גם אני אומר אמת אתו שהוא בגוזמא כי אם הי' במציאות האדם לידע מספר החול וטיפות המים ויכפלם וירבעם אפילו הכי יהי' יותר ויותר פה אל פה אני מוכן להראות הדבר במופת חותך בעזרת השם ית' · וזהו שאמרו במשנה בס' יצירה המתחלת שני אבנים בונות ב' בתים ג' אבנים בונות ו' בתים וכו' וכבר בארתי בשב הכהן שקאי על אותיות וגומר המשנה מכאן ואילך צא וחשוב מה שאין הפה יוכל לדבר והאוזן לשמוע ע"כ הקדמה ראשונה:

הריני מתחיל הקדמה שניה כתיב אלה תולדות יעקב יוסף ובאמת המילא של אותיות בקרא תולדה והמילה של יעקב כזה יו"ד עי"ן קו"ף בי"ת ראה אותיו' מנוקדים בגימ' משיח בן יוסף ובזה נמשך הפסוק כלומר עיקר תולדות של צדיקים המה מעשים טובים ע"ד פי' רש"י על אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים · ועל דרך שהארכתי בפסוק כי ביצחק יקרא לך זרע והקשיתי לדעת האיך אמר הקב"ה לאברהם ושעלהו לעולה ואמרתי לפי סברה שיעלהו לעולה · יסיה פי' כי ביצחק יקרא לך זרע אותו מעשה שתעשה ביצחק יהי' חשוב אלו יקרא כאלו הי' לך זרע · ובאמת הלשון יקרא מדוקדק ובפרט עקידה דהארכתי מאוד ותדנתי בכמה פנים בקיצור אברהם היה מחבר ספר יצירה גם כתיב אלה תולדות שמים וארץ בהבראם באברהם בראם ואברהם מסר ספר יצירה ליצחק ויצחק מסר אותו אל יעקב וגם כתיב ברוך יעקב יברך ישראל ויעקב מסרו ליוסף · וז"ש הפסוק ויוסף היה רועה את אחיו בצאן רע"ה ר"ת רבי עליהם היה ע"ד למשה עד היה רעה · גם משה נקרא מרע"ה ר"ת "משה "רבינו "עליו "השלום או ר"ת רב עליהם היה את אחיו בצאן ד"ת של צא"ן "כגופי "אותיות "נקודות או "צורת "אותיות "נקודות אבל זה הוא פלא גדול המילה של צאן כזה צד"י אל"ף נו"ן בגימטריא ר"פ כנה מספר עם טעמים · עם הכולל ב' של בצאן יהיה בעולה כאלו אמר בתוך אותיות צאן · והם טנ"א ר"ת "טעמים "נקודות "אותיות · והוא ע"ד שכתבתי ולקחת מראשית פרי האדמה ושמת בטנא · בקיצור ראשית בגימ' תתקי"א כי גימ' של מראשית לשון מן פרי האדמ' בגימ' שמ"ה ואם תיקח שמ"ה מן תתקי"א נשאר מספר תקס"ו שהוא מספר נקודות האמצע של טנא ר"ת נקודות ובזה נמשך ושמת בטנא כלומר בתוך שהוא אמצע גם המילה של טנא כזה ט"ת נו"ן אל"ף מספרו נקודות וזה ושמת בטנא בתוך אותיות טנא זכפ' כי יתבאר שהארכתי מאוד כזה גם יוסף מלא כזה יו"ד וי"ו סמ"ך פ"א בגימ' אברם יהוסף עם ה' אלא בזה ה' בגימ' אברהם עם ה' לרמוז שהי' בו מעין החכמ"ה כמספר אברהם אינטגנכת גדולה · וזה המשך אלה תולדות כלומר תולדות שמים וארץ

יוסף

במשמעות וק"ל :

מחזור לעניינינו מה שכתבנו בדבר נרופי ב׳ גם ד׳ אותיות ומדבריגו גם יתבאר דבר פלא במאמר חוה שאמרה כי שת לי אלהים זרע אחר וגומר ונקדים ידוע לכל שגם הוי״ה ב״ה איגו נקרא ככתבו והטעם מפני גודל קדושתו אין אויר עולם הגם ראוי לכך ונקרא בשם אדני שמספרו היכל כי הוא היכל של שם הוי״ה ב״ה גם מספר של אדני ה״ס ועיז״ תבין הפסוק והוי״ה בהיכל קדשו הם מפניו כל הארץ שהשם הוי״ה ב״ה הוא בהיכל שהוא שם אדני שמספרו שלו היכל קדשו מפני קדושתו הם מפניו כל הארץ כלומר אותם הדרים בארץ אינם ראוי לקרותו בשם הוי״ה ב״ה אלא בשם שמספרו שלו הוא הם שהוא אדני ועפ״ז פרשתי הלא כה דברי כאש כאם הוי״ה כשם שאש אין באפשרו׳ ליקח ביד אדם כי אם ע״י כלי · כך לא תוכל לומר ולזכר שם הוי״ה ב״ה כי אם בהיכלו שהוא אדני · גם היכל אותיות הכלי וזה שאמר כה דברי כאש גם כאם בגימטריא הוי״ה אדני והבין זה · ומטעם הנ״ל שאין באויר עולם הגם · ראוי להזכיר את השם בכתיבתו · אבל כהן במקדש היה קורא השם כבתיבה ששם הוא אויר זך ונקי וקדוש :

ידוע הוא שכל המעכר את אויר ארץ הוא החטא נמצא קודם שחטא אדה״ר היה נקרא שם הוי״ה ב״ה ככתיבה · ועל פי הדברים האלה יתבאר דברי רש״י בחומש שפי׳ על פסוק והאדם ידע את חוה וכו׳ ותהר וכו׳ ותאמר קניתי איש את הוי״ה שזה היה קודם חטא לבאורה מאי כיוי רש״י בפי׳ זה אבל לפי מה שכתבתי דברי רש״י ברורים שאמרה קניתי איש את ה׳ ואמרה שם הוי״ה ע״כ היה קודם החטא ודו״ק :

והמשכיל יבין שמזה הטעם כהולידה את שת שהולידה זאת הי׳ אחר החטא אמרה בנחות לשונה כי שת לי אלהים זרע אחר ולא הזכירה שם הוי״ה ב״ה אלא בשם אלהים שגימ׳ שלו פ״ו והוא ג״כ היכל של שם הוי״ה ב״ה · ודע שאם תחשוב כל צירופים שהם במספר פ״ו בתיבת בת ארבע אותיות תמצא ת״ש צירופים לא יותר · ומעתה נבוא אל הביאור בפסוק שהתחלנו בו שאמרה חוה כי שת לי אלהים · רצה לומר כי שם הוי״ה ב״ה הוא בהיכל אלהים שגימ׳ שלו פ״ו ושם אלהים שהוא היכל הוי״ה נחשב בתבת בת ארבעה אותיות · וכבר אמרנו שבתבת בת ארבע במספר פ״ו יש ש״ת צירופים · וזה שאמרה כי שת לי אלהים עכשיו לאחר החטא ואסור לקרות את שם הוי״ה כ״א בשם אלהים שמספרו פ״ו · והוא בתבת ארבע אותיות יש לו כמנין ש״ת צירופים · ולבעבור זה אמרה ג״כ הטעם כי הרגו קין ר״ל כי חטא אדם וחטא קין זה וזה גורם · כי עו״ חטאים עכר אויר ארץ ואינו ראוי להזכיר שם הוי״ה אלא בשם אלהים שגימ׳ שלו פ״ו שהוא היכלו · גם הנעלם מן שם הוי״ה ב״ה הוא ג״כ פ״ו כי שם הוי״ה ב״ה מספרו כ״ו והנעלם מן כ״ף הוא פ׳ · והנעלם מן ו״ו הוא ו׳ עיין מה שכתב בזה בספר גנת אגוז באריכות :

שלפנינו ופירושו כך אם תגלגל א׳ עם כל אותיות למשל א׳ עם ב׳ עם ג׳ עם ד׳ שהוא אב אג אד וכן עם כל אותיות עד ת׳ המה כ״א צירופי׳ וככה תצרף ב׳ עם כל האותיו׳ עד ת׳ דהיינו בג בד בה עד ת׳ המה כ׳ צירופים· ואם תצרף ג׳ עם כל האותיות עד ת׳ יהי׳ י״ט צירופים ואם תצרף ד׳ עם כל האותיות עד ת׳ יהי׳ י״ח צירופים מן ה׳ עד ת׳ יהי׳ י״ז צירופים ואם תצרף ו׳ עם כל האותיות עד ת׳ יהי׳ י״ו צירופים· וכהצרף ז׳ עם כל אותיות עד ת׳ יהי׳ ט״ו צירופים ומן ח׳ עד ת׳ ע״ד הנ״ל יהי׳ י״ד צירופים. ומן ט׳ ע״ד הנ״ל יהיה י״ג צירופים ומן יו״ד ע״ד הנ״ל י״ב צירופים· ומן כ׳ ע״ד הנ״ל יהי׳ י״א צירופים ומן למ״ד ע״ד הנ״ל יהי׳ יו״ד צירופים· ומן מ׳ ע״ד הנ״ל יהי׳ ט׳ צירופים· ומן נ׳ ע״ד הנ״ל יהי׳ ח׳ צירופים· ומן ס׳ ע״ד הנ״ל יהי׳ ז׳ צירופים· ומן ע׳ ע״ד הנ״ל יהיה ו׳ צירופים· ומן פ׳ ע״ד הנ״ל יהי׳ ה׳ צירופים· ומן צ׳ ע״ד הנ״ל יהי׳ ד׳ צירופים· ומן ק׳ ע״ד הנ״ל יהיה ג׳ צירופים· ומן ר׳ על דרך הנ״ל יהיה ב׳ צירופים ומן ש׳ נעשה צירוף אחד והוא שת:

וכדי שתבין את הדבר היטב אכתוב הקדמה כוללת להבין את מה שלפנינו ובינג׳ כזה שהרי בנידון שלנו מן אלף עד ת׳ יש לנו כ״א מיני צירופים· שכל א׳ פוחת והולך א׳ דהיינו מן כ״א עד א׳ עשה כך· קח בידך עשרה אותיות ראשונות שהוא מן א׳ עד יו״ד ואו״ר בכלל ועשרה אותיות אחרונו׳ שהם מן י״ב עד כ״א וכ״א בכלל. ותזווגם ביחד כל פעם ופעם אות אחת מראשונות עם אות אחת מאחרונו׳ ואמור כך א׳ עם כ״א הרי כ״ב ב׳ עם כ׳ הרי כ״ב ג׳ עם י״ט הרי כ״ב ד׳ עם י״ח הרי כ״ב ה׳ עם י״ז הרי כ״ב ו׳ עם י״ו הרי כ״ב ז׳ עם ט״ו הרי כ״ב ח׳ עם י״ד הרי כ״ב ט׳ עם י״ג הרי כ״ב י׳ עם י״ב הרי כ״ב הרי כאן עשרה זווג שבכל אחד הוא כ״ב שהם מספר ר״ך נצרף לזה י״א שנשארת באמצע שאין לה זוג הרי רל״א· ומה שכתב וחוזר הגלגל פנים ואחור. כבר באתי תיבת בת ב׳ אותיות יש לה ב׳ צירופים כמו שבארנו משנה מס׳ יצירה ב׳ אבנים בונה ב׳ בתים כגון א״ב ב״א והרואה יבין כי רל״א שערים שבארנו המה כסדר הזה א״ב א״ג א״ד א״ה וכן כלם· ובסדר הזה עולה המספר רל״א. אבל נוכל ג״כ להפך הסדר כזה ב״א ג״א ג״ב ד״א ד״ב ד״ג וכן כל אותיות עד ת״א ת״ב ת״ג עד גמירא יעלה ג״כ המספר עד רל״א שערים אלא שרל״א שערים הראשונים המה כסדר מרישא לסיפא והאחרונים בהיפוך מסיפא לרישא· ועי״כ נקראו ראשונים פנים ואחרונים אחור ועיני הרואה יתן לבו להבין שבשני פעמים רל״א עולה למספר תס״ב שהם אותיות סבת כי המה סיבה לבוראים שעל ידם נבראו כל העולמות· וממה שכתב וחוזר הגלגל פנים ואחור יבואר כמי שהמספר מהשערים הוא דווקא רל״א ולא יותר· ולולא זה נוכל להמציא עוד כ״ב שערים דהיינו באותיות הדומות כגון א״א ב״ב וכן עד ת׳ שהוא ת״ת משום הכי דייק בלשונו פנים ואחור. ובאותיות השוות אי אפשר להתהפך שיהיה אחור בשינוי

המשמעות

ה' עד ט' כעיגול כאשר ציירתי לעיל שתפא א' כנגד ט' ב' כנגד ח' ג' כנגד ז' ד' כנגד ו' הרי ארבע פעמים יוד והוא מ' ועם ה' שהוא מוקף באותיות אלו הרי מ"ה כמנא ה' מרכז ושורש של אותיו' כי העגול שורשו הוא מרכזו ואח"כ ה' מכה"ג ומגלגל כל האותיו' כאשר אבאר עד ש"ת ולא עד בכלל שהוא ש"ת ובכל אותיות עד ש"ת יש ה' הא כיצד אם תוסיף על מ"ה י' יהיה מספרו כ"ה ואם תוסיף כ' יהי' ע"ה ואם תוסיף ל' יהי' מספר ק"ה עם מ' יהי' קמ"ה עם נ' יהי' קנ"ה עם ס' רכ"ה עם ע' שכ"ה עם פ' יהי' ת"ה עם צ' יהי' תנ"ה עם ק' יהי' תקנ"ה עם ר' יהי' תשנ"ה עם ש' יהי' **אלף** נ"ה כמנא כל מה שהוספת על האותיות עד ש' נשארת ה' עומדת כי היא ... האופן שמכה"ג ומגלגל כל האותיות וכאשר תגיע עד ש' שהיא עם הקודם אלף נ"ה ונע' חוזרת הגלגל **אלף לאלף** נעשה מן **אלף** נ"ה **אלף** נ"ה שהוא נ"ו כמנא אין היא נ"ו ואח"כ ת' י' אם תוסיף יהי' תנ"ו. וזה מה שאמר הכתוב כי שת לי אלהים זרע אחר כלומר עד ש"ת הי' בגלגל אותיות על ה'. וכשהגיע עד שת נתגלגלו האותיות על ו' וזה כי שת לי זרע אחר' סיימו שת ש' זרע אחר אות אחר שהוא ו' עד כאן דברי פי חכם חן ונכת אגון עם מעט תוספת משלי:

ועפ"ז תבין מ"ש הפסוק ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל ידוע הוא ליודעי חן ועל פי סוד הקבלה שנשמת הבל היא מן ה' ראשונ' של שם הוי"ה ב"ה שהוא בינה: ורמז לזה הבל בגימ' לו' ככה מספר מילה של ס"ג שהיא בינה ונשמת שת שהיא נשמת משה הוא מן ו' מהשם הוי"ה ב"ה. וידוע שנשמת הבל נתגלגל בשת ומשת אל משה ר"ת משה "הבל "שת "משה. וזה שאמרה חוה בדקדק לשונה הנה ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל שנשמתו הי' מן ה' מהשם הוי"ה. ועכשיו נתגלגל בשת שהוא מן ו' מהשם הוי"ה ב"ה והטעם כי שת לי זרע אחר כנ"ל כי עד ש' נתגלגל האותיות על ה' וכשהגיע לשת מן ה' נעשה ו' ע"י גלגל מן **אלף לאלף** נעשה הגלגל עי' ו' לפי זה נ"כ הטעם שמילה של ה' הוא עם א' כזה ה"א לפי שאחר גלגל נעשה מן ה' ו' שמספרו ה"א כלומר נעשה מן **אלף אלף** על ה' ודו"ק:

גם מניעו מ"ת בלשון תרגום הוא ו' ובחיבורי המכונה וסעריך הכהן שם חברתי ובארתי באר היטב בעזרתו כל הצרופים מן ג' אותיות גם לרבות מן ד' אותיו' ותמצא נחת למה שבארתי למעלה על דרך שיש בידינו בס' יצירה הצירוף של תבת מן ב' אותיות שהמה רל"א שערים. ואנכי אפרש המשנה בס' יצירה בפ"ב וז"ל כ"ב אותיות יסוד קבען בגלגל כמין חומה ברל"א שערים וחוזר הגלגלים פנים ואחור ע"כ הצורך

שלבי בה"פ מי שלום מבין דברי שלא יועיל כל המאמר כ"ת שהארוך הכה"ן שהם אותיות הנך ומי שהוא מבין יבין מדעתו הוך הכל ויבין ג"כ איך מתנהג נגד טכן בכר כנגד תפף גלש מנד ועץ דמת כנה וסס ואח"כ אמי מבאר יותר ויותר אחר כל הגלגלים יבא מספר שכן שהוא מספר סיבת כל הסובות ובסובת כל הסיבות סכלל סיבת כל הסיבות עד אין סוף :

ועוד ראיתי טעם לשבח ולומר שאותיות הנך אין להם זיווג כהקדים מה שכתב בס' חובת הלבבות בשער הייחוד שדבר הממלא תמיד אינו זוג ואינו מורכב מרב שאות הא הוא לשון וזה שמראה באלפב"א ג"כ הוא הממלא וגם הן הוא לשון אחד בלשון יוני כמו שמבואר בגמ' ואם הן הוא לשון אחד ואחד אמת הוא הבורא ית' והוא הממלא תמיד ואין לו זוג. גם הא היא אות הנסתרת שאינה מורגשת במבטא. והיא גם הוא נסתרת באמצע אותיות יחידיות כנ"ל כמו כן הנון נסתרת שהוא יסוד הנופל כמבואר בספרי המדקדקים. וגם הוא נסתרת באמצע אותיות עשיריות כנ"ל ומדברינו אלו יתבאר לך הטעם היטב מה שאין זוג לה"ם גם לנ"כ ונשאר לך לידע גם הטעם על כ"ך שהיא אותו נסתרת ולמה היא נסתרת אני אומר לך שידוע שאותיות מנצפך באים מספירת בינה שהיא מרמזת על עה"ב ואין כונה להשיג הבורא ית' עין בעין ולזה אם תתבונן לאותיות הן תרומזים על הנ"ל ובצירוף הך' הפה אותיו' הנך שמורת שע"י שהיא מן אותיות מנצפ"ך והיא מן ספירת בינה נוכח לראות עין בעין בנוכח ולא בנסתר וזה לשון **הִנֵּךְ** כמדבר לנוכח ומעתה תבין ותשכיל מה שאין להם זוג לאותיות הנך והלך יתבאר למה שבבחרו אותיות אלו באמצע אותיות לבאר ולפרש שבכל אופנים שיש לנו כנ"ל מוכח ומוכרח שהוא אחד יחיד ומיוחד ומעולה מכח שהוא הבורא ומשגיח וזה לשון הנך שאתה הוא הבורא היה הוה ויהיה ותשים לבך להבין ולראות אם תכפיל אותיות הנ"ך ישארו ויהי אותה כתוב שהיו להראות על מציאותו הא כיצד אם תאמר ה' פעמים נ' הרי ר"ן, כ' פעמים ר"ן הרי ה' אלף ונאשר מבואר כי אלף חוזר ע"י גלגל לאלף מגלגל לגמור מן ה' **אלף ה' אלף** שר"ת של הא מלא כ"א ה' ה' אלף גם אם תחשוב ך' של הנך שהיא מאותיות מנצפך שהוא ת"ק. חשוב ת"ק פעם ר"ן יעלה מספרו קכ"ה אלף וע"י חוזר גלגל **אלף לאלף** הוא קכ"ה אלף כנ"ל וזה המספר הוא מעוקב של ה' ודע מעוקב מקרא כשתרבע הדבר המספר עם אותו מספר בעצמו הארך עם הרוחב ואח"כ הגובה על דרך ה' היא ה' בארך שברוחב הרי ה' פעם ה' והוא כ"ה ואם כאת אח"כ בגובה ה' פעם כ"ה הרי קכ"ה הרי אותיות הנך ע"י התכפלו' חוזר לה' וה' נשאר תמיד על מקומה כמו שביאר התבונן בדרכי ה' נראה שאות ה' מגלגל ומנהיג כל האותיות וזה מבואר בספר בנית חנוך ז"ל מן א' עד ט' והיא בכלל ע"י גלגל. כלומר כשמגלגל ומעמיד האותיות מן

א'

תכלית המבוקש מזה הקדמה להראות אחדותו כנ"ל קודם זה הציור הש"י בעצמו אמר כל מה שבראתי לכבודי בראתי לולא הראה רצונו יתברך לא היה שכל הברואים משיג זה כי הוא מרומם על כל ברכה ותהילה כעת שהוא בעצמו הראה שרצונו הטוב שהברואים יכבדו אותו נוכל לדמות להבדיל אין חקר אומן שהמציא כלי ע"י המצאה גדולה מראה אומנתו בתוך הכלי שהמציא שיהא ניכר שהוא ממנו כך הכמשל להבדיל הוא ברא העולמות בחכמה וע"י אותיות מראה אחדותו כמספר האותיו' שמספרם ד' **אלף** תתקנ"ה וע"י גלגולים המה תתקנ"ט כמספר סיבת כל הסיבת וכבר הראתי בדף הקודם שרמזו הנך אלף שהוא אחד בכל אופנים גם בזה הציור תראה להדיק הדק היטב והריני מפרש זה הציור ובאם תעיין הידק היטב ותתחיל בזה הציור ותראה בקרן מזרחית דרומית שאותיות קט"ו ואח"כ תראה כנגדו שהוא קרן מערבית צפונית שאותיותיו הכ"ן ותצרף ביחד יעלה מספרם **אלף** קי"ו ובחוזרת הגלגל הוא קי"א שמספרו אלף שהוא אחד ובאם תסבב מן קרן מזרחית דרומית אל צד צפון ותראה אותיות הסמוכים של קט"ו שהמה אותיות וס"ס וככה תסבב מן קרן מערבית צפונית שהמה אותיות הכ"ן ותראה הסמוך להם שהמה אותיות דמ"ת שהוא מכוין כנגד אותיות וס"ס ותצרפם יחד יהי' גם כן מספרם אלף ק"י ואחר חזרת גלגל הוא אל"ף וככה כל השורה מזרחית אם תסבב עד קרן מזרחית צפונית ותזווג כל המתנגד של מערבית עד קרן מערבית דרומית: תמצא ע"י גלגל **אלף** ק"י ובקרן מזרחית צפונית תמצא אותיות אכך ובקרן מערבית דרומי' תמצא אותיות טנך וע"י זיווג הוא אלף ק"י הכל כנ"ל כעת תראה סמוך לקרן מזרחית צפונית בצד צפון תמצא אותיו' קי"ו ככה אם תראה של המתנגד שהוא סמוך של קרן מערבי' דרומי' תראה אותיות דכן אם נדפס של קי"ו ותזווגם יעלה מספרם ג"כ **אלף** קי' שהוא אחר גלגל כנ"ל וככה אם תסבב כל השורה של צפון ותקח המתנגד כנגדו בדרום ותזווגם יעלה מספרם כנ"ל הנה סבבנו כל ד' שורת החיצונות וע"י זיווגם המה כנ"ל:

נחזור לראשונות האותיות של קרן מזרחית דרומית עם אותיות של קרן המתנגד שהוא צפונית מערבית המה ביחד תתש"י כנ"ל כהיום ראה באלכסון ותמצא סמוך אל קרן מזרחית דרומית באלכסון אותיות רכ"ו וראה המתנגד שהוא סמוך של קרן מערבית צפונית באלכסון אותיות דפף וע"י זיווגם אל רכ"ו יעלה ג"כ מספרם תתש"י ואח"כ אם תסבב כל השורות ותזווגם עם המתנגדות תמצא תתש"י הכל כנ"ל וככה אם תראה באלכסון הסמוך אל רכ"ו שהוא שלז' והמתנגד הוא נע"ן וע"י זיווגם יעלה ג"כ מספרם תתש"י וכן כל השורות הללו כנ"ל ככה ובאלכסון הסמוך אל שלו שהוא תמ"ח והמתנגד הוא כס"ס וע"י זיווג יהי' כנ"ל וכן כל השורות הכל כנ"ל ותשאר הנקודה אמצעי' שהוא הנך שמספרם חמש מאות וחמשים וחמשה באמת קראתי מאור אבל אמרתי

צריך לזכור אותיות מנצפך. ך׳ פשוטה היא ת״ק׳ ם׳ סתומה ת״ר: ן׳ פשוטה ת״ש ף׳ ת״ת׳ ץ׳ תת״ק

דרום

מזרח

קטו	וסם	רכה	וען	שלה	ופף	תמה	וצץ	אנך
חגם	רכו	זען	שלו	זפף	תמו	זצץ	בנך	קיו
רכז	טסן	שלז	חפף	תמז	הצץ	גנך	קיז	טנם
ען	שלח	פף	תמח	טצץ	דנך	קיח	סם	רכח
שלט	אפף	תמט	אצץ	הנך	קיט	אסם	רכט	אען
בפף	תנ	בצץ	ונך	איק	בסם	רל	בען	שמ
תנא	גצץ	זנך	קיב	גסם	בכר	גען	שמא	גפף
רצץ	חנך	קיג	דסם	רכג	דען	גלש	דפף	תנב
טנך	קיד	הסם	רכד	הען	שלד	הפף	רמת	הצץ

מערב

צפון

פי׳ כל אופנים אם תעשה מן אֶלֶף אַלֶף יעלה למספר קי״א שהוא אלף
ככתבה ואין שני ולבעבור זה המה מצורפים כד׳ אופנים לרמז
שבורא יתברך ויתעלה משפיע בד׳ עולמות שהם אבי״ע ודוק היטב ולזה הוא בהכרח
שאין זווג לאותיות הכ״ד ולמה שהמה באמצע וגם לזה מרמז שיש ד׳ אופנים על ד׳ שמות
ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן והמבין יבין ואיהם אמת הדיני כותב כרמז והמבין יבין פלאות
הכ״ד מרמז לאין סוף הוא מצד עצמו א׳ בלי חיבור רק בשלילה ושאר ד׳ זוגות ע״י זיוג המה
אחד ואין סוף משפיע בהם והמה דברים אמתים וטובים מאוד למי שיש לו יד בקבלה
ודוק:

מתוך הכ״ל מן האותיות שבהם ברא כל העולמות מראה אחדותו שמרמז הכ״ד
אלף בכל מה שברא על ידו יתברך הריני מצייר ציור של ט׳ שורות
לאורך נגד ט׳ שורות לרוחב ותמצא הכ״ד באמצע ובכל צדי צדדים שתפנה תמצא מספר
ד׳ אלף תתקנ״ט הן לאורך הן לרוחב הן באלכסנות וזה הוא הציור:

ת׳ עם ס׳ שהמה הרי אלף הרי לך ד׳ אלפים ד׳ פשוטה שאין לה זווג היא ת״ק כנגד השלישי הנ״ל והמה ד׳ אלף ת״ק היוצא לנו מזה שאותיות הנ״ך המה בלי זווג והמה נקודת האמצעית בשלשה ציורים הנ״ל :

הביטה נא וראה את דרכי ה׳ כי בסתרם א׳ הוא אחד ואם תכתוב א׳ במלואה כזה אל״ף היא בגימ׳ קי״א שהם אותיות אי״ק אשר בו תחילה מיחידיות ומעשיריות וממאיות **ואלף** הוא ג״כ אותיות **אלף** נמצא בתוך אלף מרומז אחד עשר מאה אלף . וזה קץ ותכלית מכל המספר כי בהכרח חוזר המספר בגלגל על עשיריות ממאיות כדרך שאנחנו אומרים מאלף עד עשרת אלפים וממנה חוזר הגלגל עד מאה אלפים . וממנה עד אלף אלפים וכן חוזר בכל המספרים עד אין סוף ודוק וזה מה שאמרנו לעיל שהכל בא מן **האלף** וחוזר אל האלף וממנה נשתלשל עד אלף כנ״ל וכן הוא דבר נפלא שאלף ככתבה מרמז במספר קי״א על אחד אמת קי״א הם אותיות קאי על דרך שמצינו קושטא קאי ר״ל אם תרצה לומר דבר אמת אין לך בידך אלא דבר אחד כמו שהיא והיפוך מדבר שקר תרחק שבשקר תוכל להוסיף ולדבר עד אין מספר :

ראה ותן לבך להבין שיש בלשון איק בכר וכו׳ ד׳ אופנים שמרמזים על תוכיות ופנימיות שבהם שהוא אלף וראשון כאשר תצרף תחילת הלשון שהוא איק עם סוף הלשון שהוא נכן על דרך אחרת נעוץ סופו בתחילתו כמבואר בס׳ יצירה יעלה אל מספר תתש״ג כנזכר לעיל שהראשונות בתיבה המה יחידיות ושניות עשיריות ושלישיות מאיות דוק בחשבון ותמצא שהוא אמת ואם תעשה מן **אלף אלף** תמצא שנשאר בידך מן מספר תתש״ג קי״א כי אחרי שתקח מן ז״א מאות ועשרה **האלף** ותקח במחירו נשאר המספר קי״א שהוא בגימטריא אלף ככתבה כמו שנזכר למעלה וכן אם תצרף בכר עם חפף הוא בגימ׳ תתש״ג וכן גלש עם זען וכן דמת עם וסס ואם נעשה מן **אלף אלף** נשארים בכל אחת מהם קי״א כנ״ל שהוא כמספר אל״ף ככתבה הרי שנשאר אותיות הנ״ך באמצע שהוא המרכז מכל אותיות שאין להם זוג לרמז בהקדים שהנעלם מן הנ״ך המה אותיות אופן שכן הה׳ הנעלם ממנה הוא א׳ והנעלם מן נו״ן הוא ו״ן והנעלם מן כ״ף הוא פ׳ נרפס ביחד המה אותיות אופן ולזה בא הרמז שאותיות הנ״ך אין לו זווג שלא אפשר להם להתחבר עם אחד מן ג׳ אותיות שבל׳ איק בכר וכו׳ להיותו מספרו תתש״ג בצירוף חבירו כי הנ״ך הוא חצי מספר תתש״י דוק בעצמך ותמצא דברי באר היטיב וזה הודעת דברי הנ״ך שאין להם זוג מרמז שבכל אופנים מן ד׳ אופנים שתוכל לצרף אחד עם חבירו יש לנו להתבונן ולהבין שהקב״ה יתברך הוא אחד ואין שני

כי

מן וו״ד הוא א׳ גם ח׳ הרי ט׳ וכן ג׳ פעם ט׳ הוא כז׳ מ״ק מן כ׳ הוא ב׳ גם ז׳ הרי ט׳ וכן לעולם אל יחסר המזג ט׳ גם י׳ פעם ט׳ הוא צ׳ מ״ק הוא ט׳ גם ז״א פעם ט׳ הוא נ״ט ג׳ במ״ק הוא ט׳ הרי ב׳ פעם ט׳ שהוא י״ח וכבר כתבתי שהוא ט׳ במ״ק ז״ב פעם ט׳ הוא ק״ח ג״כ במ״ק הוא ט׳ וכן תמיד ותבין מן הלאה מעצמך האיך לחשוב ותראה שהוא בתכלית האמת :

ראה בעיניך והצרף א׳ עם ט׳ הרי י׳ ב׳ עם ח׳ הרי י׳ ג׳ עם ז׳ הרי י׳ ד׳ עם ו׳ הרי י׳ הרי ד׳ פעם י׳ הרי מ׳ וה׳ באמצע שאין לה זיווג הרי מ״ה ותמצא ביחידיות ה׳ נשארה בלתי זוג וסריכי מנייר ותמצא באמת ה׳ היא נקודה אמצעית ביחידיות נ׳ נקודה אמצעית בעשריות ך׳ פשוטה נקודה אמצעית במאיות ואלו הם הציורים :

מאיות	בעשיריות	ביחידיות
ק ר ש ת ך ם ן ף ץ	י כ ל מ נ ס ע פ צ	א ב ג ד ה ו ז ח ט

ב	ט	ד
ז	ה	ג
ו	א	ח

כ	צ	מ
ע	נ	ל
ס	י	פ

ר	ץ	ת
ן	ך	ש
ם	ק	ף

נחזור לענין ונבוא תמצא בעשיריות י׳ עם צ׳ הרי ק׳ כ׳ עם פ׳ הרי ק׳ ל׳ עם ע׳ הרי ק׳ מ׳ עם ס׳ הרי ק׳ שהם ביחד ת׳ גם נ׳ שאין לו זיווג הרי מספרים ת״נ הרי לך שנשארו נ׳ באמצע עשריות שאין לו זיווג בציור האמצע הנ״ל וכן אתה מוצא במאיות ק׳ עם ץ׳ פשוטה הרו אלף ר׳ עם ף׳ פשוטה הרו אלף ש׳ עם ן׳ פשוטה הרי שף

הדברים האלה תראה שכל הא״ב לא יגיע למספר **אלף** בשלימות וחסר א׳ ובאם
תשלים עם **אלף** או נעשה אלף כמכה שהיה כהכרח לגלגל הד׳
אלפין **לאלפין** ונכרך **האלפין** למספרו כדי להלאות
שאלף כעיניך וראה המספר אלף
הוא **אלף ואלף** הוא **אלף** וזה הרמז **שאלף** הוא **אלף**
מן אחד שהוא שהכל נברא
אלף וא׳ מרמז על שם הוי״ה ב״ה י׳ למעלה י׳ למטה ו׳ באמצע ואחר כל הגלגלים חוזרים
למקום ראשון שהוא אלף תוכיות דבריכו קודם שברא הש״י את העולמות שנבראו על ידי
גלגלים וצירופי אותיות ובאמת צירופי אותיות המה ע״ג גלגל אותיות כמבואר בספר
יצירה הי׳ הוי״ה ב״ה וב״ש בתכלית האחדות שהוא א׳ ואם יהי׳ רצונו הטוב לחזור העולמות
למקורם כי יש בידו לעשות כחפצו כל יהי׳ כמו שהיה בתכלית האחדות ובריאת עולמות
ע״ג גלגל אותיות כנ״ל מראין ג״כ אחדותו שהוא כנ״ל · ואריך בעזרתו יותר שמראין
אחדות יתברך בכל אופנים ובאופן בתוך אופן בכמה אופנים הכל על אחדות ותראה
נפלאות :

ולפי דרכי הנ״ל עיני הרואה יראה דברי נסתרים שאלו המלות סיבת כל הסיבת
בגימ׳ תתקנ״ט וסיבת הוא לשון גלגל לרמז שע״ג אותיות בגלגולים נברא
הכל שמספרם תתקנ״ט כנזכר וזה סיבת כל הסיבת בקיצור תן הסגנה והבין כסיבת
כל הסיבת נכלל סיבת כל הסיבת עד אין סוף סיבת כל הסיבת בגימ׳ תתקנ״ט · ובאם
תוסיף עוד סיבת כל הסיבת שהם עוד הפעם תתקנ״ט נרף ב׳ פעם תתקנ״ט מספר
אלף תתקנ״ח ובחזרת הגלגל **אלף** הוא אלף נעשה תתקנ״ט וכן חוזר חלילה הגלגל
ודוק בעצמך ותשכיל ותבין ותראה בעיניך פלא הוא אותיות אלף והוא כל
דבר פלא נעשה באלף וזה תבת פלא בעצמו הוא בחזרת הגלגל כלומר שנהפך אותיות
אלף ונעשה אותיות פלא לרמז בחזרת הגלגל הוא פל״א באלף ודוק כי הכל בא מן אלף
וחוזר אל אלף ראה זה וחידוש הוא שיש לנו א״ב על זה הדרך איק בכר גלש דמת הנך וסם
זען חפף טצץ ובהם ט׳ יחידיות ט׳ עשיריות ט׳ מאיות שאותיות ראשונות שהם א׳ ב׳ ג׳
ד׳ ה׳ ו׳ ז׳ ח׳ ט׳ המה יחידיות ואותיות השניות י׳ כ׳ ל׳ מ׳ נ׳ ס׳ ע׳ פ׳ צ׳ המה עשריות
ואותיות השלישיות המה מאיות ק׳ ר׳ ש׳ ת׳ ך׳ ם׳ ן׳ ף׳ ץ׳ ובפרטות אתה מוצא שאות
התשיעית מן אותיות ראשונות שהוא ט׳ מספר ט׳ יחידיות ואות תשיעית מן אותיות
שניות שהוא צ׳ תשעים · ואות תשיעית מן אותיות שלשית שהוא ץ׳ מספרו תשעה מאות
וכשתצרף אלו ג׳ אותיות מספרם תשעה מאות ותשעה ותשעים ואי אתה מוצא אלף שלא
בהשלמת אלף. הקדמה מס׳ שפע טל כי ט׳ מורה על אחדותו ית׳ באם שתכפיל ב׳ או ג׳
פעם ט׳ · וכן לעולם אתה מוצא ט׳ והוא באם שתאמר ב׳ פעם ט׳ הוא י״ח מספר קטן

הרוגי מלכות גם ר׳ עקיבא בן יוסף אמרו כ״ק שהי׳ כיון יוסף ויפזו זרעי תוכל לקרות זרע י׳ מידי אביר יעקב בקיצור אביר יעקב״ הם אותיות רבי׳ עקיבא כהיום תראה מעכמך האיך למשוך ויפזו זרע י׳ ידיו מידי אב״ר יעקב ודוק פלאות · ובאם תוסיף יו״ד על עז״ יעלה מספרם פז״ וכנגד היוד שהיא חכמה אפרש יו״ד פירושים מי כהחכם ומי יודע פשר דבר והו׳ גם המילה של יוסף אם תתן א׳ בתוך וא״ו יעלה מספרה החכמה ככה מספר הל״ס בגימטריא ב׳ פעם כי מדמו ג׳ ראשונות ווזה יוסף היה מלא החכמה :

וכדי לתרץ אלו עז״ קושיות כסדר הריכי בא להקדים איזה הקדמות ויהי׳ מסודרים בסדר א״ב כי לולי אלו הקדמות לא אוכל להמשיך ולתרץ הקושית כסדר וגם יבלה הקורא ויבולבל ולא יבוא לתכלית המבוקש ובזה אני אתחיל כי בלתי הקדמה הזאת לא אוכל להרים ראשי וכבר הבאתי הן בחל״ה הן בשב הכהן הן בבא הכהן גם בעוהש״ כשאנמר עד אלף אופנים על פסוק מי כהחכם ומי יודע פשר דבר וכ״ה כבר חנני לערך כשבע מאות אופנים יהי׳ זאת הקדמה יסוד היסודות :

וזאת היא הקדמה ראשונה מבואר בגבת אגוז מספר אותיות מן א׳ עד ת׳ בימ׳ אלף תנ״ה ואם תעשה מן **אלף אלף** נעשה מהם תנ״ו וזה לשון השל״ה דף כ״ז ע״א וזה סוד שלש פעמים בשנ״ה ירחם עולה ע״ב כיצד חשוב ג׳ פעם בשנה עולה אלף ע״א ובחזרת הגלגל **אלף** הוא **אלף** כמנא הוא ע״ב עכ״ל השל״ה אבל טעם לחזרת הגלגל אלף לאלף ואיך הגלגל חוזר לא מצאתי וב״ה שחנני לי בזה ומצאתי טעם לדבר ואיך הגלגל חוזר ותוכן הדבר הקב״ה ברא כל העולמות עז׳ אותיות בדבר ה׳ נעשה הכל וקודם שברא העולמות היה אחד שהוא אחד ומספר כל האותיות אחר כל גלגלים יעלה תשעה מאות ותשעים ותשעה חסר א׳ **לאלף** ואם תוסיף א׳ יהיה אלף לרמז כל האותיות הם בלא באלף וא׳ הוציא אותם וברא בהם מה שרצה וכשרצה להמשיך אליו האותיות נשאר א״כ א׳ ובמה שאני אבאר אותם יבואר יותר ויותר בטוב טעם ודעת רק כתבתי הסימנון :

נחזור לענין גבת אגוז מן א׳ עד ת׳ מספרם אחר גלגל תנ״ו נשאר אותיות מנצפך אחר ת׳ מספר ך׳ פשוטה ת״ק ם׳ סתומה ת״ר ן׳ פשוטה ת״ש ף׳ פשוטה ת״ת ץ׳ פשוטה תת״ק נרפס להדדי מספרם ל״ה מאות ובהצטרף הסך הזה עם חשבון אותיות מן א׳ עד ת׳ שמספרם אלף תנ״ה יהי׳ סך כל החשבון ד׳ אלף תתקנ״א ובאם נעשה מן ד׳ **אלף** ד׳ **אלף** כאשר כתבתי לעיל יעלה כל הסך של א״ב עם אותיות מנצפך תתקנ״ט כי מכל **אלף** נעשה **אלף** ותמצא ד׳ יותר במכינא על תתקנ״ה שתהיה תתקנ״ט :

סה ויפקד פקידים למה אמר לשון פקידים ולא אמר ממנה ממונים :

סו אמר פקידים לשון רבים ולא מצינו רק את יוסף לבדו ופרעה שמע לעצת יוסף בכל מה שאמר יוסף והפליג אותו בהפלגה גדולה :

סז אמר על הארץ וחמש את ארץ מצרים פירושו כתרגומו ויזרזון אבל למה אמר לשון וחמש שהוא לשון חמשה הלא דבר הוא :

סח את ארץ מצרים את הוא מיותר :

סט למה משנה בזה הפסוק בתחילה אמר פקידים על הארץ ולא אמר מצרים ואחר כך כתיב את ארץ מצרים :

ע ויקבצו את כל אוכל וכו' גם כן את מיותר :

עא כתי' וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו זה הוא בעיני תמי' גדולה מאוד מאוד שלא ימצא בתוך כל עבדיו שיקנאו בו כפי הנראה כמנהג שבעולם ומי לנו גדול ממרדכי ואעפ"כ ויקנאו בו :

עב ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו ופירש התרגום רוח נבואה לכאורה מי שיוכל לפתור החלום עדין אינו מוכח אלא שהוא באמת חכם יתקרי אבל נבואה אינו מוכח :

עג למה אמר רוח אלהים ולא אמר נביא ובעזרת השם יתברך אפרש לשון בו :

עד ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת וכו' הוא ליה לכתוב כל זה ולמה כתב זאת :

עה גם תיבת את מיותר :

עו אין נבון וחכם כמוך לכאורה היא תמיהא גדולה על פרעה אמת לא היה במצרים חכם ונבון כמותו אבל מי יודע בכל העולם אפשר יש חכמים ונבונים כמותו ויש להם גם כן רוח נבואה . ובאמת היה יעקב שהיה חכם כמותו ואפשר יותר הלא כל חכמתו למד מיעקב אביו :

עז מה זה לשון אין הנה כתבתי עז' קושית ככה המילה של יוסף כזה יו"ד וי"ו סמ"ך פ"א אבל תוכל ליתן בתוך וו"ו של יוסף יו"ד ויהי' עולה מלואה של יוסף פז' והוא ע"ד שפירשתי ויפוזו זרועי ידיו בפרשת ויחי באריכות ועכשיו באתי בדרך קצרה ויפוזו הם אותיות פז' ווו עם יו"ד גם ידוע שהוציא ורעו עי' יו"ד אצבעות ומשם באו בדרות עשרה הרוגי

נא מאחר שאמר יוסף לפרעה חלום פרעה אחד הוא למה חזר לומר עוד הפעם שבע פרות הטובות וכו׳ שבע השבלים הטובות וכו׳ חלום אחד הוא:

נב הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר אלהים עושה הראה את פרעה גם כן את מיותר:

נג וקמו שבע שני רעב אחריהן וכו׳ אחריהן הוא מיותר:

נד כתיב אח״כ ונשכח כל השבע וכו׳ למה כתב לשון ונשכח:

נה כתיב אח״כ וכלה הרעב את הארץ גם כן את מיותר:

נו למה כתיב שכילה הרעב את הארץ ע״כ פי׳ אנשי ארץ א״כ למה כתיב ארץ :

נז כתיב על השנות החלום אל פרעה פעמים למה לי פעמים והא כתיב ועל השנות הרי ב׳ פעמים:

נח כתיב כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשותו למה לי כפול כי נכון וגם וממהר לעשותו:

נט למה לי שני פעמים האלהים הגם שנוכל לומר כמה שכפל המהירות כדי לזרזו יותר אעפ״כ למה לי ב׳ פעמים אלהים:

ס כתיב אח״כ ועתה ירא פרעה איש נבון וכו׳ הנה כבר הבאתי בקושי׳ מ״ד בשם הארי״ו והאלשיך מי שמו אותו ליועץ אל המלך לא כח דעתי להוסיף ולהקשות מה זה ועתה ואם להוסיף זריזות הרי כבר בפסוק הקודם הזהיר אותו בכפלים כמו שהקשתי לדעת בקושיא הקודם שהיא קושיא נ״ט:

סא כתיב ירא פרעה איש נבון וחכם קשה במה כפשך אם צריך לזה איש נבון וחכם יהי׳ לפרעה מעצמו שכל לבררו ואם לא צריך לזה איש נבון וחכם יהי׳ בעיני פרעה ללעג וקלס מי שיעמיק בזה יהי׳ חקירה גדולה ותמי׳ על יוסף שהי׳ באמת חכם ונבון גדול כאשר העידו עליו אחר כך:

סב וישיתיהו על ארץ מצרים למה צריך לזה שיהי׳ ממונה על ארץ מצרים:

סג דקדקתי למה כתיב תיבת פרעה מיותר וגם למה כתיב וישיתהו ולא לשון אחר גם אם לא הי׳ כתוב כלל גם כן היה במשך הפסוק כטוב ולפי המראה היה מכוין על עצמו ובדרי בזיון וקנף שיהיה רודף כל כך אחר הכבוד:

סד כתיב יעשה פרעה ויפקד פקדים תכת פרעה מיותר:

לו בלעדי אלהים יענה את שלום וכו׳ את הוא מיותר :

לז שלום פרעה תיבת פרעה הוא מיותר הוה ליה לכתוב את שלומו והוה קאי אל׳ פרעה הנזכר למעלה :

לח מגר דרך ארץ תיכף הוה ליה לשאול בשלום המלכות :

לט בלעדי הוא מיותר :

מ ויען יוסף תיבת יוסף הוא מיותר:

מא אלהים יענה את שלום פרעה למה בחר בלשון יענה שלום הוה ליה לכתוב ויברך לפרעה כמו שמצינו אצל יעקב ויברך יעקב את פרעה :

מב את אשר האלהים עושה הגיד לפרעה את הוא מיותר :

מג קושית הארי יעשה הוי ליה לכתוב כי השבע והרעב עדיין לא הי׳:

מד גם כן קושית הארי והאלשיך ועתה יפקד פקידים וכו׳ מי שאל ממנו שיהיה יועץ באמת חקירה גדולה מאוד :

מה שבע פרות הטובות שבע שנים הנה שבע שבלים הטובת שבע שנים הנה חלום אחד הוא היך הוא אחד והם שנים :

מו למה בשבע פרות הטובות וכו׳ אמר חלום אחד ולמה בשבע פרות הרקות וכו׳ לא אמר אחד הוא :

מז למה אמר שבע פרות הטובות שבע שנים הנה וזה הלשון לא מצינו הן בראות פרעה החלם הן בסיפור החלום ליוסף :

מח זה הקושיא בעצמה השבע השבלים הטובות שבע שנים הנה מה שלא היה הן בראותו את החלום הן בספרו ליוסף :

מט למה בראות פרעה החלום אצל הפרות הטובות כתיב מן היאור ואח״כ כתיב עולות שבע פרות וכו׳ ואצל פרות הרעות כתיב עולות אחריהן קודם מן היאור והוא הפסק אל מה שכתב אח״כ רעות מראה ואצל הפרות הטובות כתיב בתחו מש״כ אצל הרעות הלא דבר הוא :

נ למה אצל השבלים הטובות כתיב בקנה אחד מש״כ אצל השבלים הרעות :

וכב מאי מרמז באחו גם לפי פתרון החלום לא הבינו לבאורה מאי מרמז באחו:

וכג והנה שבע פרות אחרות עולות אחריהן וכו׳ אחריהן הוא מיותר גם אחרות הוא מיותר בוודאי המה אחרות:

וכד והנה שבע שבלים עולות בקנה אחד וכו׳ מאי מרמז בקנה אחד גם לבאורה כאשר פתר אותו לא מבינו שום טעם:

וכה אחד הוא מיותר פשיטא קנה הוא לשון יחיד:

וכו למה כתב אחר בקנה אחד בריאות וטובות ולא כתב קודם בקנה אחד כמו שכתב למעלה והנה מן היאור עולות שבע פרות וכו׳ עד ותרעינה באחו:

וכז למה אצל היאור אמר עולות מן היאור ואצל השבלי׳ אמר בקנה ולא אמר מן הקנה:

וכח והנה שבע שבלים וכו׳ צומחות אחריהן גם כן אחריהן מיותר:

וכט ואין פותר אותם לפרעה לפרעה הוא מיותר ולא כעלם ממני מאי שדרשו חכמינו ז״ל הי׳ פותרים אותו אבל לא ישרו בעיני פרעה אעפ״כ הוה לי׳ לכתוב ואין פותר אליו:

ול וישלח פרעה ויקרא את יוסף מקשה הרב אלשיך ראוי לשית לב דמה ידע יוסף כי טוב בעיני פרעה שקישט עצמו ויגלח ויחלף שמלותיו ולא חש פן נודע למלך מעשה אדונתו:

ולא שאין ראוי יתעכב אחר שילוח המלך אחריו בגילוח וחילוף שמלות:

ולב ויאמר פרעה אל יוסף חלום וכו׳ עיין מ״ש הרב האלשיך למה לא סיפר הלשון כמו שכתב למעלה כשחלם ותוכן התירוץ מפחדו שלא יפתור לו כמו שפתרו חכמיו אבל לפי זה הוא ענין אחר ולא חלומו באמת לפ״ד היא תמי׳ גדולה על הרב אלשיך אבל בעזרת השם יתברך כאשר אמשיך יהי׳ הכל נכון:

ולג זה הוא משלי ויען יוסף וכו׳ הוה ליה לכתוב ויאמר יוסף אן וידבר:

ולד את פרעה הוה ליה לכתוב לפרעה או אל פרעה:

ולה את פרעה לאמר לאמר הוא מיותר וגם למי יאמר:

בית יעקב

ו וישראל אהב את יוסף למה קראו ישראל ולא יעקב כאשר בפסוקים הקודמים עד כאן מן הרב האלשיך מכאן ואילך באתי לשאול ולהקשות קושיות :

ז כתיב אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקונים הוא לו הא בנימין היה יותר בן זקונים ולמה היה אוהב את יוסף יותר מכל בניו :

ח וכי בשביל שהי' נולד לעת זקנותו היה אוהב אותו זה אינו טעם מספיק והראי' בנימין היה נולד כשהיה יותר זקן ולא אהב אותו כמו שהיה אוהב את יוסף :

ט מאי זה שעשה לו כתונת פסים והאיך נמשך ונקשר אל הקודם :

י למה היו החלומות של יוסף בענין אנחנו מאלמים אלומים וכו' :

יא כתיב בסוף הסדר ולא זכר שר המשקים את יוסף את הוא מיותר :

יב למה נאמר וישכחהו פשיטא באם לא זכרו ודאי שכח אותו :

יג קושית האלשיך ויהי מקץ ראוי לשים לב אל אמרו מקץ ולא אמר ויהי אחר שנתים ימים :

יד אמרו במ"ם מקץ ולא אמר בקץ עם בי"ת :

טו ימים הוא מיותר :

טז אמרו חולם לשון הוה ולא אמר ויחלם והריני מוסיף קושיא :

יז ופרעה חלם הוי לכתוב פרעה חולם בלא ו' :

יח ופרעה עומד על היאור מאי נפקא מיניה בלשון עומד גם פרעה אמר ליוסף על שפת היאור :

יט מאי מרמז שהיה דווקא על היאור :

כ למה אמר לשון עולות ולא אמר יוצאות או לשון אחר :

כא למה אמר ותרעבנה ומאי תועלת מזה שנודע זאת :

בית יעקב

הר יני מתחיל לכתוב היום יום ג׳ שנכפל בו כי טוב יו״ד תמוז תקנ״א פה תונים יע״א:

אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה וכו׳ הריני מסדר ע״ז קושיות בענין יוסף וחלומותיו וחלומו׳ פרעה ופתרונו ועשר פירושים בתוך פסו׳ מי כהחכם ומי יודע פשר דבר וכו׳ ובזה אתחיל אלה תולדות יעקב וכו׳ הרב אשיך מקשה ;

א ראוי לשית לב אל אמרו אלה תולדות יעקב ואינו מזכיר רק את יוסף :

ב למה תודיענו שהיה בן שבע עשרה שנה מאי נפקא מיניה :

ג למה תודיענו שהי׳ רועה את אחיו בצאן גם כן מאי נפקא מיניה :

ד למה אומר בצאן עם ב׳ דהי׳ לו לכתוב הצאן עם ה׳ :

ה האיך יקושר אחר כך אמרו ויבא יוסף וכו׳ אל הקודם :

מינגוון הטיב ובחשבון באופן אחר הפסוק הנ"ל מן המגר וכו' המילה של המגר כזה ה"א
מ"ם נדי"ק רי"ש בגימ' תם"ה ככה עולה הכתב אח"כ ענכ"י מרח"ב י"ה כתנאי אם
תמלא י"ה כזה יו"ד ה"י והם אותיות יהודי ולפי הסדר יהי' כך י"ה כסדר
ואח"כ המילה של יו"ד שהוא ו"ד נרפס אל י"ה יהי' סדר
יאו"ד ואם תצרף אח"כ המילה של ה"י שהיא
יהי' כסדר יהודי תמצא כסדר
הוד בין ב' יודין ולא
כסדר
דוה ח"ו גם יהודה הם אותיות יו"ד ה"ה ובא
גם כן באמצע כסדר הוד בתוך
יהודה וזה שאמר' לאה הפעם
אודה את הוי"ה ובאמת
בעזר ש"י כתבתי.
על זה
הפסוק ותעמוד מלדת
דברים טובים מאוד:

הקדמה

נגב עליו ונגב כי דיור הפ"ל נמשך באופן אחד מן והסה מלאכי אהים וכו' עד הויה נגב עליו בפלאות ודג"ק הסיב. וכבר היה נמשך למעלה ואני לא חזרתי אלא להעתיק אמת אני כותב מי שאינו מבין יתא' בעיניו דברים אלו הפל וריק ויש מי שיוכל ללמוד מזה חכמה ומי שכבר יודע מאלו המחשבות יהיה רואה באמת שבזה הציור נתחדש דברים ובאמת בעזהש"י עשיתי בכמה מילים ונוכים שובי' בתכתת הצירוף שהתחלתי דווקא במספר ס"ל וגמרתי דווקא במספ' קנ"א הנה גמרתי זה הספר **בית יעקב** כפסוק עת צרה היא ליעקב וממנה יושע עת מלא עם הנקודות שהוא בר"י שבי נקודות שהם עשרים. אם תצרף אל מלואו כזה. עי"ן תי"ו יעלה אל מספר משיח בן יוסף כמילה של יעקב כזה יו"ד עי"ן קו"ף בי"ת ורואה האיך למשוך עת צרה היא ליעקב וממנה כלומר הן היוצא מן יעקב הן היוצא מן היוצא מן עת גם מן הנקודה יושע כי עת שתם הוא עת צרה אבל דבר בעתו מה טוב כלומר עת מלא והנקודה מה טוב הוא טוב מאד ודוק:

ובזה האופן תוכל לפרש מן המנר קראתי יה ענני במרחב יה בקימוץ המילה של מנר כזה מ"ם נו"ן רי"ש כבגימ' השט"ן ובאמת הוא יותר מרה מכל צרות ובאם תצרף המילה של ה' מן המנר ה' עם א' כזה ה"א יעלה מספרם שס"ה ככה עולה מספר רבו"ת מחשבו"ת אחר בגלגל **אלף לאלף** והנה כבר כתבתי על זה הפסוק רבות וכו' בכמה פנים באריכות וכאן באתי בתכלית הקיצור רבו"ת מחשבו"ת בגימ' אחר בגלגל שס"ה בלב. איש מלא כזה בי"ת למ"ד אל"ף יו"ד שי"ן בגימטריא אחר בגלגל **אלף לאלף** ע"כ ובאם תיקח מן שס"ה מספר השטן נשאר ה' ובאם תיקח מן ע"כ השטן נשאר כ"ו לרמז על שם הוי"ה ב"ה ובזה נמשך רבות מחשבות בלב איש. כלומר בלב איש מלא עם מחשבות רבות וכדרך שפירש רש"י אוי לי מיצרי שמבלבל במחשבו' רבות והא שלקחתי בלב איש עם המילה לפי שבלב איש הוא מלא במחשבות אבל כל העצות והמחשבות של יצר הרע המה בטלים ונמשך אחר כך ועצת הוי"ה היא תקום כלומר א' הנשאר הוא כנגד הוי"ה היא תקום אלף שפ"ע אחר בגלגל **אלף לאלף** עולה ע"כ ככה עולה י"ה פעם הוי"ה וזה היא כלומר הי' מרמז על י"ה פעם הוי"ה הנזכר קודם היא ואלף מן היא מרמז אחר חוזרת בגלגל אלף לאלף כלומר אחר חוזרת **אלף לאלף** מעשה ה"י פעם הויה בקימוץ היא מלא כזה ועם הנקודה בגימ' קנ"ו ו' פעם הוי"ה ואם תצרף קנ"ו אל ע"כ יעלה ביחד תקום ובזה נגמר הפסוק היא תקום ודוק באמת פלאות ובזה נמשך מן המנר קראתי י"ה שהוא השט"ן כנ"ל וענני במרחב י"ה כלומר י"ה מלא כזה יו"ד ה"א שמספרו הויה גם מרחב י"ה כלומר י"ה פעם הוי"ה שהוא מספרם ע"כ וכמו שנמשך פסוק עת צרה היא וכו' וכנ"ל ודוק

שהוא מספר יאל"א והמה ביחד מספר מלאכי אלהים או מספר אופנים וסמוך אל מספר ט"ל כנגד מזרח הוא קמ"ט והמתנגד שהוא בקרן סמוך אל קמ"ח כנגד מערב הוא ל"ת ואחר כך כאשר תראה בכל שורה מזרחית כסדר ותראה התנגדות בכל שורה מערבית תמצא בכל שני התנגדות עולה אל מספר מלאכי אלהים וכן בשורה השניה מלמעלה ותקח כנגדו שורה השני' של מטה ותצרפם ביחד יעלה כל התנגדות במספר זה של מלאכי אלהים וככה שורה שלישית מן של מעלה אם תצרפם עם שורה שלישית של מן מטה וכמו כן שורה רביעית של מעלה אם תחבר ותצרף עם שורה רביעית של מן מטה באמת מי שישכיל בזה יבין בעצמו ומי שלא ישכיל בזה לא יועיל כל האריכות שיאריך הכהן ובאמת בציור הלז תמצא ד' פעמים מספר מלאכי אלהים הן ממזרח למערב הן מצפון לדרום:

ובדי להמתיק ולהמשיך והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו וכו' אקדים התוכן מה שכתבתי בהקדמה של ושב הכהן בדף י"ג כתיב ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו וישכב וכו' בתכלית הקיצור המילה של זמן כזה ז"ן מ"ם נו"ן בגימ' ציו"ן שהיא נקודה אמצעי אבן שתיה שממנה הושתת העולם מציון מכלל יפי ותיבת ציון הוא לשון רושם ע"ד שכת' מה הציון הלז המילה של ציון כזה צד"י יו"ד ו"ו נו"ן בגי' קוף כמספר מקו"ם ככה מספר כלל יופי ובאמת ציון הוא שורש של מקום המילה של מקום כזה מ"ם קו"ף וו"ו מ"ם בגימ' ז"ין פעם הוי"ה מרמז לז"ין ימי הבנין שמשם בא השפע אל ז' גלגלים שסימנם שנ"ם חכב"ל הנגרמים הזמן ולולא מקום לא נודע הזמן ולולא הזמן הבאים ע"י תנועת הגלגלים לא הי' מקום ומעתה ראה האיך הענין הלז אשר זכרתי עם חוזר מן הזמן היינו הגלגלי' יוצא מתוכו ציון שמספרם ו' פעם הוי"ה וציון הוא נקודה אמצעי מקומו של עולם וגם מן ציון יוצא מקום ומן מקום יוצא ז"ין פעם הוי"ה שמהם נשפעים הז"ין גלגלים שהוא זמן הרי בחזרת הגלגל יוצא מן זמן מקום ומן מקום זמן ובאם תצרף המילה של זמן שהוא ו' פעם הוי"ה עם המילה של מקום שהוא ז"ין פעם הוי"ה המה ביחד י"ג פעם הוי"ה ב"ה ונמילא האותיות שהם למעלה מן מקום שהוא ציון המה ו"ו פעם הוי"ה והאותיות שהם למטה מן מקום שהוא המילה של מקום בגימ' ז' פעם הוי"ה · וזה המשך ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו כלומר לקח משני גדרי המקום שהוא מה שהוא למעלה ומה שלמטה ועל ידי כן וישכב שהוא מספרו י"ג פעם הוי"ה ב"ה וכזה נמשך גם כן הפסוק של אחריו ויחלם והנה סולם מוצב ארצה ארצה קאי על ציון שהוא מקום כנ"ל וראשו מגיע השמימה השמימה קאי על זמן שהוא על ידי תנועת הגלגלים והנה מלאכי שהים עולים ויורדים בו מלאכי אלהים היינו האותיות שנקראים מלאכי אלהים במספר אופנים גם המילה של ציון כזה צדי"ק יו"ד וא"ו נו"ן בגימ' אופנים גם מלאכי אלהים והנה הוי"ה נגב עליו כי באמת את"ד פעם הוי"ה ר"ל י"ג פעם הוי"ה

הקדמה

אמצעי משום הכי מרבוע המעלה הנבוה על השורש וזה הוא הציור מן ח׳ על ח׳:

מזרח

טל	קמט	לז	קנא	קנב	לד	קנד	לב
קנז	כט	קנט	כז	כו	קסב	כד	קסד
כא	קסז	יט	קסט	קע	יו	קעב	יד
קעה	יא	קעז	ט	ח	קפ	ו	קפב
ה	קפא	ז	קעט	קעח	יוד	קעו	יב
קעג	טו	קעא	יז	יח	קסח	ב	קסו
כג	קסג	כה	קסא	קס	כח	קנח	למד
קנה	לג	קנג	לה	לו	קן	לח	קמח

דרום — צפון

מערב

ובאשר תעיין ותחשוב כל שורה הן לאורך הן לרוחב הן באלכסון תמצא בכל שורה מספר תש״ח כמספר יעקב מלא והתחלה שהוא קרן מזרחית דרומית הוא ט״ל מספר הוי״ה אח״ד והמתנגד שהוא קרן מערבית צפונית הנה קמ״ח שהוא

ל"ו והמתנגד שהוא במערב סמוך אל מ"ז הוא ט"ו והמה ביחד נ"כ כ"ן וככה אם תצרף כל שורה מזרחית עם התנגדות של שורה מערבית ודוק ותראה שהוא אמת ואח"כ הסמוך אל קרן מזרחית דרומית בנגד דרום הסמוך אל ה' שהוא לו ותראה המתנגד שהוא בקרן מערבית צפונית סמוך אל מ"ז כנגד צפון שהוא כ"ב והמה ביחד נ"כ כ"ן ככה בשורה ג' שהוא כנגד דרום שהם י"ג והמתנגד כנגד צפון שהוא ט"ל והמה ביח' כ"ן ואח"כ תראה בשורה רביעי' כנגד דרום שהוא שורה רביעית הן מלמעלה והן מלמטה ותמצא ל"ח והמתנגד בצפון שהוא י"ד והמה ביחד נ"כ כ"ן ובאם תיקח לך השכל לשכל תרא' המתנגד הוא באותה שורה בעצמו וסמוך אל ל"ח הוא כ' והמתנגד שהוא ל"ב הוא נ"כ באותה שורה בעצמו וסמוך אל כ' הוא מ"ד והמתנגד שהוא ח' והמה ביחד נ"כ כ"ן והוא באותה שורה בעצמו ואח"כ נשאר באמצע כ"ו ואין לו חיבור כי נשאר באחדו' באמת מי שיש לו שכל ורוצה להשכיל יוכל להשכיל ולהבין נפלאות מזה בקיבור אלהים מרמז על מדת הדין הוי"ה מרמז על מדת הרחמים כ"ן מרמז על מלכות שהוא מרו"ד וכזה נמשך והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בנקאי על כן והנה ה' נצב עליו שהוא נקודה אמצעית מדת רחמים ודוק הטיב הדק :

ולפי מה שכתבתי לעיל ויפגע"ו כ"ו מלאכי אלהים הוא לשון תפילה יותק לך יותר מ"ש פה כי עולים ויורדים בו ה"י קודם שנשא אשה וה"י פלג גוף וה"י רוצים לקטרג אבל ויפגעו בו מלאכי אלהים ה"י אחר שנשא אשה ויבא יעקב שלם ותראה מה שכתבתי למעלה ותראה אתה בעצמך האיך לומוך כטוב :

באופן אחר השם יודע מה שאני כותב אותם בעבור שהוא בקט שכלי פלא גדול וכזה אם יבא אחד ויאמר שאינו כך ואין התורה מרמז לזה תשובתי בידי שכלו שלו בעיניו הוא גדול מאד מאד בקיבור יעקב מלא כזה יו"ד עי"ן קו"ף בי"ת בגימ' תשמ"ח ככה עולה ארבעה פעמים מלאכי אלהים וככה עולה מספר אופנים וכזה מפורש והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו כלומר שני מלאכי אלהים עולים בו ושני מלאכי אלהים יורדים בו שהם ביחד ארבע וכבר אמרו חכמינו ז"ל בפ"ב ניד הנשה הסולם הי' שמונה אלפים פרסאות כי גויות מלאך הוא כתרשיש שהוא שליש עולם והמה היו ארבעה כי שנים עולים ושנים יורדים וכי פגעו אהדדי המה ד' הריכי מנייר ציור מן שמונה על ח' כנגד ח' אלפים פרסאות שאמרו חכמינו ז"ל ותמצא בכל שורה ד' פעם מספר מלאכי אלהים ותמצא בכל התנגדות מספר מלאכי אלהים וכאשר תעיין הדיק היטב תמצא בכל הצד שתפנה הציור הן מלמעלה למטה הן מן הצדדים באיזה צד שתרצה תמצא עולים ויורדים זמה שמצד זה עולה בציור הנזכר לעיל הי' השם הנקודה האמצעי וכאן הוא למעלה החכמה יתעו לאכם הציור הנ"ל הי' מן ז' על ז' יש נקודה אמצעי והוא השורש מן כל השורות משא"כ בכאן שהוא ח' על ח' שאין כאן נקודה

אמצעי

הקדמה

הפכים והראיה משנה במס׳ ביצה דף ל״ג ע״א אין מוציאין את האור לא מן האבנים ולא מן העפר ולא מן המים עיין שם ומה שפירש רש״י והדבר שהוא עגולי הכל הולך אל האמצע שהוא שורשו וזה ציורו :

מזרח

ה	לו	יא	מב	יז	מח	כג
יל	יב	מג	יח	מט	כד	לו
יג	לז	יט	ג	כה	ז	לא
לח	ב	מד	כו	ח	לב	יד
כא	מב	כז	צ	לג	טו	טל
מו	כח	ג	לד	ע	מ	כב
כט	ד	לה	יוד	מא	יו	מז

דרום

צפון

מערב

ובאם תעיין היטיב תראה כל שני התנגדות המה כפול מן נקודה אמצעי למשל אם תראה בקרן מזרחית דרומית שהוא ה׳ ותראה בקרן מערבית צפונית שמם מ״ז והנה ביחד נ״ב כפול מן כ״ו וכאשר תראה סמוך אל ה׳ במזרח שהוא ל״ו

לאותו מלאך הממונה על אותה מצוה ירידה ובזה נמשך והנה מלאכי שהם עולים ויורדים כלומר יש להם עליה או ירידה וכמזכר לעיל · ותוכל לפרש בהיפוך כי התורה נדרשת פנים בפנים בכל אופנים כאופן המתהפך וכבר פרשתי פנים בפנים דבר הוי"ה עמכם בהר מתוך האש כלומר התורה נדרשת במ"ט פנים טהור וגם בהיפוך. ולכאורה המה שני הפנים ומפרש הפסוק בעצמו מתוך האש תוכל ללמוד זה שיש לו סגולות הפכיות משחיר הלבן ומלבין השחור מקפיא ומתיך גם תמצא שאר סגוליות הפכיות:

גמזור לענין והנה מלאכי אלהים עולים כלומר אם אדם איננו הולך בדרך הישר · מלאכי אלהים המה יותר ממדריגות אדם ואם אדם מתנהג בדרך הישר ויורדים בו כלומר האדם הוא יותר ממדריגת מלאכי אלהים ונמשך אחר כך והנה הוי"ה נצב עליו תוכל לפרש גם בשני אופנים באם לא תיטיב דרכך תראה הנה הוי"ה נצב · כלומר רואה מעשיך לבוא לשופטך כפי רוע פעלך · ובהיפוך באם תיטב מעשיך ראה מעלתך אדם והנה הוי"ה כלומר שאין למעלה ממך אלא הוי"ה ב"ה ואתה יותר במעלה ממדריגה של מלאך בכן תראה שתעשה מעשים טובים · בקיצור אלו ארבעה תיבות הנה הוי"ה נצב עליו עולה מספרם ש"ן ואם תצרפם אל מספר מלאכי אלהים עולים ויורדים שהם תרו"ג יעלה מספרם ביחד תתקס"ג ככה עולה תורה עם מלואה כזה תי"ו וו"ו ר"ש ה"י ומילה של תורה מרמזת על סודות ושמות הקדושים והוא על דרך שכתבתי על פסוק תורת הוי"ה תמימה משיבת נפש ובפרשת בשלח ובפרשת נצבים האריך הכהן במארכ"ה גדולת ופה אקצר:

כבר אמרו בעלי הקבלה תורת הוי"ה תמימה כלומר תורה מלא שמות ראה תמימה מלא כזה תי"ו מ"ם יו"ד מ"ם ה"י בגימ' תור"ה לרמוז שהיא תמימה שבתמימות כלומר תמימה מלא כבר האריך השל"ה בפ' בשלח שעולם מלא עם מזיקים והמה מעכבים מלעלות התפילות והמה כת מחל"ת וכת לילי"ת וגם הנשמות המה מעכבים מלעלות בעבור זה פרשתי באריכות מפני הרעה נאסף הצדיק נאסף הוא לשון אסיפה כלומר שבאים הרבה מלאכים והמה מגינים מן המזיקים כדי שתעלה הנשמה אל מקום הראוים לה גם תתקס"ג במספר אחד מלא כזה אל"ף חי"ת דל"ת וזה הנה הויה נצב עליו באופן אחר יעקב עולה מספר ז' פעם כ"ו והוא מרכבה לת"ת שהם ז' ימי בנין כמבואר בספרי קבלה והבין המבוקש הריני מצייר ציור מן שבעה שורות תמצא מכוון מספר יעקב שהוא ז' פעם כ"ו. ובנקודה אמצעית תהיה באמת מספר כ"ו כאשר תראה · והנקודה אמצעית היא מרכז והיא שורש של העיגולי' כי דבר הנקרא העיגולי כל הנדרים יונקים ממנו וחיותו ממנו ומי שיש לו ידיעה בחכמת הטבע מבין דבר זה תראה אש עולה למעלה כי משם שורשו עפר יורד למטה היפך מן אש גם מים יורדים למטה כי משם שורשם ובאמת אש ומים אויר עפר מצד עצמם אינם שני

הפכים

הקדמה של בית יעקב

הכי קרא שמו **בית יעקב** ויעכבני זה פעמים בעבור שאני הייתי מתאכסן בקהל **ניצא** יע״א בבית נגיד ונדיב הגביר המרומם ירא אלהים מרבים רודף צדקה וחסד משכיל ונבון נשא ומאוד נעלה מוקיר ודחיל רבנן כמ״ר **יעקב טריויש** נר״ו לערך ארבעה שנים וצדיק באמונתו יחיה ויותר מן הכל גודל ענותנותו והטיב בכל מימי מיטב והפליא חסדו ואמתו עמדי מיום באי להיות מסתופף בצלו כל הכסף ולא היה חסר לי כל טוב · בעבור זה הואלתי והזכרתיהו אברכהו בברכת כהנים יברכך וכו׳ יאר וכו׳ ישא וכו׳ וכברכת אברהם מלא כזה אל״ף בי״ת רו״ש הי״ו ד״ס שעולה ש׳ מספר בכל נר אשר יפנה יצליח בהצלחה גדולה אמן׳ ולנוות ביתו ה״ה הגבירה אשה יראת ה׳ היא תתהלל מרת **נעמי** שתחי׳ ולכל בניו וזרע בירך ה׳ כלם יהיו בכלל הברכה אמן. כן יאמר בעל הרחמים:

והואיל וקראתי שם הספר בית יעקב אכתוב בענין הסולם של יעקב באיזה אופנים וכבר כתבתי בחשב לו הכהן בתשעה עשר אופנים · כתוב אחד אומר ויחלום והנה סולם מוצב ארצה וכו׳ והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו וכתוב אחד אומר ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אהים בקיבוץ יעקב עולה מספר זה״ב שהוא מספר כ׳ מלאך · אבל מלאכי אלהים מספרם קפ״ו חמה עולים יותר מן מספר יעקב אבל אם תכתוב יעקוב עם ו׳ וככה מכינו לפעמים יעקב עם ו׳ גם מכינו ה׳ פעמי׳ אליה חסר ו׳ לרמז שנטל יעקב משכן מן אליהו שיבא ויבשר על הגאולה ואמרתי טעם למה ה׳ פעמים בקיבוץ ה׳ פעמים ו׳ בגימטריא שלשים ומבואר בה׳ לעתיד יהו״ה שם הויה לרמז ו״ה של שם הויה יעלה למדריגה י״ה כמבואר לבעלי קבלה יהיה בגימטריא שלשים:

נחזור לענין אם תכתוב יעקב עם ו׳ הוא עולה א׳ יותר מן מלאכי אלהים ובזה נמשך והנה מלאכי אלהים עולים כלומ׳ יותר מן יעקב ויורדים בו קרי בוא״ו כלומר אם תכתב יעקוב בו׳ כלומר עם ו׳ ושם נאמר ויעקב הלך לדרכו לכאורה הוא״ו הוא מיותר אלא לרמוז יעקב עם ו׳ גם תוכל לקרות הלך לדרכו דרך ו׳ גם ו׳ מרמז על תפארת שבו אחוז יעקב לכן כתיב ויפגעו בו כלומר בוי״ו כלומר תם התפללו אליו וככה מכינו כתיב וישר אל מלאך ויוכל בכה ויתחנן לו וכמו שדרשו חכמינו ז״ל כי הוא למעלה מהם:

בקיצור באופן אחר מלאכי אלהים עולים ויורדים אלו ארבעה תיבות עולים במספר תרי״ג ובאמת כפי המבואר בספרי הקבלה על כל מצוה ומצוה ממונה מלאך אחד ואם מקיים אותה מצוה יש לאותו מלאך עליה ולהפך חי״ו ושלום יש לאותו

זה כתבתי מה שכתבתי וכל מי שידין אותי לכף זכות הש"י ידין אותו גם כן לכף זכות ובזה מה שכתבתי פה התנצלות לא על עצמי יצאתי אך על הכלל כלו יצאתי מה שראיתי גדולי עולם שהם מפארים דבריה' לא כוונתם על עצמם יצאו כי גם מהם לא נעלם דברי החכם יהללך זר וכו' אלא לספר בשבח התורה מכוונים והריני באתי בתוכחה מגולה לאותם בני אדם שאינם דנין לכף זכות אלא מהפכים הכף לכף חובה מוסר בעל עקידה במה נפשך אם אתה רוצה לשבח תן שבח לבורא יתברך ואם אתה רוצה לגנות תראה מום שיש בך בעצמך אבל אני מהפך הכף לזכות עליך שאתה מלא מום ושחרות ומכוער מה שלא יש כיעור יותר ממך ואינו ניכר האור אך מתוך החושך לפי דעתך השפילה את כלך יפה ואין בך מום ובזה יתורץ אין לך פחד מן השם כי אמרו חכמינו ז"ל במדה שאדם מודד מודדין לו שהקב"ה משלם מדה כנגד מדה א"כ אם אתה מהפך לכף חובה הקב"ה ג"כ יהפך לכף חובה עליך אבל לפי דעתך את כלך יפה אבל באמת אמת לא תהי' לך פחד כי לא יש עליך להפך הכף זכות כחוזר לענין בעל עקידה אם תרצה לגנות תראה מום שבך ואני באתי למלאות דבריו באם תאמ' שאת כלך יפה ואין בך מום זה הוא מום שבך באותו פעם שאתה מגנה בני אדם היה לך לשבח הבורא ברוך הוא :

קודם כל דבר

בה פנימיות ופנימיות בתוך פנימיות אשר אין להם קצבה וסוף עוד חילוק אחר יש בין התורה הקדושה אל שאר חפצים כי כל שאר חפצים המה משומרים על ידי שהם מצפנים והשומר אותם הוא מבחוץ והשומר אותם הוא דבר אחר מה שאין כן התורה שהחצוניות והפנימיות ופנימיות דפנימיות עד אין חקר וסוף הכל בה · רק החילוק הוא בלומדים אותה זה מבין הפשוט וזה מבין יותר וזה מבין יותר ויותר וזה עד אין חקר וכל מה שמבין יותר הבין יותר שאין מבין וזה יתרון לחכמה מן הסכלות כלומר שמבין שהוא אינו מבין ולא הגיע לסוף דעת וזה יוסיף דעת יוסיף מכאוב כלומר שמבין שאין לו דעת ודברים שמבין יותר שאינו מבין הולכים גם כן עד אין חקר ודברי אלו הן דברי החכם יקרה היא מפנינים כלומר היא בעצמה יש לה פנימיות ויש עוד חילוק אחר שהתורה הקדושה משמר אותך מה שאין כן בשאר חפצים שאתה צריך לשומרם וזה שאמר גם כן אותו החכם וכל חפציך לא ישוו בה וכל מה שכתבתי הכל מרומז בתיבת בה ודו"ק · ועדות נאמנה על כל הנזכר פה דברי החכם הנזכר לעיל אשר הכתוב העיד עליו ויחכם מכל אדם והוא בעצמו אמר אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני וגם אמר עמוק עמוק מי ימצאנו דוד המלך ע"ה התפלל גל עיני ואביטה נפלאות מתורתיך וכבר כתבתי בשם מגלה עמוקות מי שמבין ע"ן פנים לתורה מבין נו"ן שערי בינה וזה שאמר דוד גל עיני ע"ן הוא שבעים ואביטה נ' פלאות כלומר נו"ן שערי בינה בינה שהיא נפלא ונעלם אפילו ממשה רבינו כמו שאמרו חז"ל ותחסרהו מעט מאלהים נו"ן שערי בינה נבראו בעולם כלם נתנו למשה לבד מאחד ובעבור שבזה הרגע שאני כותב עלה ברעיוני זה ונתחדש בעזר הש"י אלי הריני כותב כבר כתר הטיב בחיבורי באם מנצפך בא אחר ת' בא על ידם אחר גלגולים **אלף לאלף** תתקנ"ט מספר סיבת כל הסיבות ונעלם סיבת כל הסיבות בתוך אלף עד אין חקר ראה באם מנצפך בא אחר ת' הרי הם ז"ך אותיות הרי נ' פשוטות אמצע של ז"ך והיא נעלם בתוך ז"ך אותיות גם ן' פשוטה היא אמצע של ך' ן' ף' ץ' והיא נעלם בתוך מנצפך וכבר באמרתי ז"ך אותיות מרמז על בינה וגם עי"ן פנים ונו"ן שערי בינה ובזה נמשך גל עיני ואביטה נו"ן פלאות כלומר הן נו"ן פשוטה הן נו"ן כפופה נעלם בתוך אותיות ודוק :

נחזור לענין ואם אלה חכמים ונביאים ומלכים העידו על עצמם שלא ירדו לעומק התורה הקדושה מה יאמרו שאר בני אדם שהם כיתושים בנגדם · אך מה שכתבתי מהשכל והילול גם הקדמה מן מגלה עמוקות בשם סודי רזיא שיעור קומה שהוא ת"ר ריבוא וכ"ו אלף ריבוא ולזה מרמז אמת כל אות מן אמת מספרו כך · וכתבתי כזה הלשון ומי שמתבונן בזה יהיה בעיניו פלא פלאי פלאות סהדי במרומים מה שכתבתי אנ"ת כתבתי כי בראותי איזה הקדמות מזה הספר הנזכר מאוד מאוד הייתי מתמיה מאוד מאוד ואמרתי בלבי אין זה שכל אנושי ובוודאי יש בתורה יותר ויותר ועל

וזה

קודם כל דבר

הריני מן המודיעית ולפנים · שלא נעלם ממני מאמר החכם שבחכמים יהללך זר ולא פיך · נוסף על זה בראותי גדולי עולם אשר קטנה עבה ממתני בשבחם את דבריהם שהם באמת טובים ומתוקים מאוד היו בעיני כמתמי׳ · מכל זה היה לקטן שבקטנים כמוני ללמוד מוסר ולהבין בינה ושכל ולא להלל ולשבח ולכתוב ראה פלא ונוסף על זה פלאי פלאים או דבר מתוק או שאר לשונות של הילול ושבח והתשובה תעוז לחכם שהוא מודה על האמת והיודע באמת נסתרות הוא יודע באמת שאין אמת אחרי שאני יודע בעצמי שאין אני משיג אפילו טיפה מן הטיפה מן הים הגדול אפילו מן אות אחת שכתב בתורה · ויותר מזה שאין אני משיג למה אין אני יכול להשיג ומה שאני כותב ראה פלא או פלאי פלאות או שאר לשונות של הילול ושבח חס ושלום אין אני כותבם להתפאר עצמי כי מכיר אני ערכי כנזכר לעיל אלא אני כותב להלל ולשבח את התורה הקדושה ראה שיש בה נסתריות ופנימיות ובוודאי יש בה יותר פנימיות מן הפנימיות וזה סובב סובב והולך עד אין חקר וסוף וזה מרומז בתוך מאמר החכם יקרה היא מפנינים · מספר אלו שלשה תיבות בגימ׳ תור"ה דרך משל אם יש לך אבן טובה אתה נותן אותה בתוך כלי לשומרה וכל שהוא יותר טוב צריך אתה לשומרו יותר ויותר דהיינו כלי בתוך כלי או יותר כלים כפי חשיבות אותו דבר אף על פי כן יש להם קצבה של הכלים · אבל התורה הקדושה שהיא נובעת מן שמו הגדול יתברך יש

אמר המעתיק

(ככר נדפסה הקדמה זו בס' וחשב לו הכהן)

תבענה שפתי תהלה · תהלה ושבח בשבח המגיע לכתבים כתבי הקדש של הרב המובהק החסיד האמתי חותם תכנית מלא חכמה מוה' **אברהם כ"ץ** נר"ו **מלאסק** אשר זרח אור לישרים והאיר כל פני המזרח עד שבחברו בחבורו **וחשב לו הכהן** ויסודתו בהררי קדש צרופי מקראות שם רמז ואין מספר לדבריו הנחמדים על כל קוץ וקוץ רוח ה' דיבר בו ואף כי מי אנכי כבזה וחדל אישים לילך במקום גבורים וישישים כאילי תרשישים ובפרט אשר בקהלתינו פה כבר ידענו את האיש ואת שיחו שיחה נאה שיחת תלמיד חכם הצריכה לימוד בהיות אתנו פה זה י"ב שני' וזכינו לחזות בכנפי חסידותו פרישתו תוך קריתינו קרוב ד' שנים ושם ראינו והכרנו במופת גדול צדקתו וחסידתו למד בעמידה וסיגף עצמו בסיגופים גדולים כדי לזכך נשמתו הטהורה יותר משנה תמימה התענה משבת לשבת ותני סיפרא דבי רב ביומא דכיתוא ותבר גזיזא דברדא ונחת וטבל ועוד הרבה סגופים אחרים אשר לא יכילם הספר ועם כל זה חננו ה' שלא נפסד מבריאות גופו כמקצת ואדרבה הוסיף כח וחיל כאשר עינינו ראו ולא זר ונתרבה שכלו כאשר שמענו ממנו אף כמה מילי מעלייתא בהלכות עמוקות בש"ס בהיותו אז אתנו פה ואכן גם עתה וכבר תלו וייכס בו' ביקר הדרותא על תומת התנהגותו וגודל חריפותו כמה וכמה חכמי וגאוני זמנינו ובאתרא דמארי דביתא תלי זייניה רעיא חיברא קולבא תליא אשר מן הראוי לתת לפי מחסום אכן לא באתי בזה אלא לתת הודאה לשעבר על אשר זכיתי למלאת רצון צדיק להעתיק מקצת דבריו על אופניו וסדריו כדי להעלותו על מזבח הדפוס :

הסכמת

הרב הגאון הגדול המפורסם. שמו נודע בשערים ע״ה כ״ש מוהר״ר יוסף נר״ו אב״ד דק״ק פ״פ והמדינה יע״א:

עבר עלינו איש קדוש שליחא דרחמנא מירושלים עיר הקדש תוב״ב **אברם** הוא **אברהם** העומד בצדקתו ה״ה הרב המופלג לו עשר ידות במעלות ומדות תרומיותיו כאשר נודע ונתפרסם בקרב ישראל ה״ה כבוד מוהר״ר **אברהם הכהן** נר״ו מק״ק לאסק ושטר ראיה בידו נדפס בקושטנדינא יע״א וחזי דמאן גברי רברבי דמסהדי עליה רבני גאוני דירושלים עה״ק ורבני גאוני דק״ק הנ״ל מספרים בשבחו דהאי גברא רבא ויקירא ודרך הילוכו קרב אלי ובידו מגלת ס׳ בקוראי שמו **וחשב לו הכהן** בקש חשבונות רבים ועלו בידו רזין דאורייתא מלא חכמה ויראת ה׳ בתוכו רצוף אהבה מקרב לבן של ישראל לאבינו שבשמים וגם יש לו שאר חבורים בגפ״ת וספרי מוסר ובקש ממני הסכמה אמרתי כל מן דין סמוכו לנא דברים הראוין לקובעם בדפוס ויחקו בספר מילין כשרים וכל המסייע לדבר מצוה יבורך בברכת כהן ובספר הזה נגלו כמה דברים פנימיים לא שזפתו עין רואה וקורא אני עליו המקרא הזה תפוחי זהב במשכיות כסף כאשר פירש הרמב״ם ז״ל:

כ״ד המדבר לכבוד התורה ולומדיה היום יום ו׳ עש״ק פ׳ תצוה י״ב ימים לחודש אדר הראשון שנת **תקמג** לפ״ק:

ולראיה באתי על החתום נאום הצעיר **יוסף** בלאא״ו הר׳ המאה״ג מוהר״ר **מאיר** ז״ל תאומי׳ חונה פה ק״ק פ״פ דאדר יע״א בעהמ״ח ספר׳ וג״ו:

הסכמה

והנה טרם עברו מאתנו פתח את אוצרו לארוג יריעות ספר הלזה מעשה רוקם
רקמה במקראי קודש ואמרים ישרים והשב אפודתו אשר עליו מעשה חושב
צרופים אמרותיו בעליל לארץ אשר עיני ראו שמן מכהו ואראה והנה הוא עושה מלאכה
על האבנים אבני מלואים מופלאים מעשה חרש נכון וחכם חרשים ויביאהו פה בדפוס
לאלקם ביעקב עמו למען הגיעו אל ידו לתכלית משאלתו להיות עומד לשרת בקודש
כבתחילה · ואחז פתשגן כתב הסכמה מאת כבוד הגאונים המפורסמים התמימים
חכמי עיר כלילת יופי **ירושלם** תוב"ב ששה משמותם על יריעה אחת גם
זה לחכמים הכר פנים פני האיש החסיד ההוא ותפארתו יביעו
יתאמרו יזמרו פרשת פרישתו והוד הדר ספריו יספרו · אשר על פי הדברים והאמת
האלה כטיתי ידי לעשות גם אני חפץ האיש האלהים הלזה ואכתוב על ספר את כל יקר
אשר שמעו אזני למען היות עד המכתב הזה ועדה סיפור התהלה על יקר תכונת האיש
ועל חפצו וכי עוד נכספה וכלתה נפשו לשוב לארצות קדושות לשבת שמה כל הימים ·
ומה חיוב עלינו להיות בעזרת המתנדבים לשבת שם כל הימים לפני ה׳ · לכן הנני
אומר לבני ישראל לבל יעלם איש מכהו את מתכונת ספר הלזה על הדפוס מהיום עד
עשר שנים בלתי רשיונו והיתה חרמי פרושה לרגלי האיש הזה · וגם קרא אקרא
להמישרים אורחותם להרים דגל החסיד ההוא למען יפיע צדקו כהר מרום ישרא׳ ויזרחו
לו השמש הצדקה וחסדים מאתו לא ימושו וחסידתו תהיה גם לנו לעזור ולעזרת כל מועדי
נפשו · בשובו לאחוזת מקום קדשו. ולבש הכהן מדו בד מעטהו ולבושו.
ויהי כסולם מוצב ארצה ועד שמים יגיע ראשו. תכון תפלתו קטורת וכריח ניחוח
יערב לחשו :

הכ"ד המתעלם ביראת ה׳ והמדבר לטובתם פה ק"ק **פיורדא** יום א׳ ב׳ שבט
שנת **תקמ"ד** לפ"ק:

הקטן צבי הירש באאמ"ו הרב המאה"ג מוהר"ר אברהם זצ"ל
חונה פה ק"ק פיורדא ואנפיה יע"א :

הסכמת

הרב הגאון המאה"ג הגדול המפורסם החריף הגדול ע"ה פ"ה נ"י ב"ש מוהר"ר צבי הירש נר"ו אב"ד ור"מ דק"ק פיורדא ואגפיה יע"א :

הלא מאז ידי אחור נסוגו לבלתי תת מכתב הסכמה על הדפסות ספרים מתחדשים לבקרים למלאות פני תבל יוורו על רחבת הארץ כה וכה האמנם לא לאיש אשר אלה לו אחשוך ידי מתמוך מעשהו כי אם נחלק לו חבלים בנעימי' להתנשא על הארץ את שמו ה"ה הרב המופלג החסיד המובהק המפורסם מוהר"ר **אברהם כהן** מלאסק. לאמר הלא זה האיש הגדיל עצה הפליא תושיה בחסידתו ופרישתו גם היום גם תמול בהיותו שכנו עמנו כעת גם קדם מפעלין מאז זה ארבעה עשרה שנה בהיותי מתגורר בה איזה שנים כפי אשר שמעתי עליו לאמר הואיל הלך אחרי צו לצו קו לקו משמרת למשמרת בפרישתו הרבה ובדידתו המופלגת מאד ועשה והצליח בידו בעזרת רוכב שמים הנותן עצמה ליראיו המתאמצים בעבודתו היתה לו הלילה משמר והיום למלאכה לכל מלאכת עבודת ה' וכל עת היותו אז פה נער כפיו מתמוך באחד הנדבות והתשורות על יתר צרכי נפשו ועיניו לא נשא אל נדבות בני ישראל ליקח מיד איש מאומה והכין לו הדרך אחרי כן לעלות אל הארץ הנבחרת לרצות עפרות קודש וילך למסעיו עד בואו למחוז חפצו וזה והיתה מדורתו בירושלים עה"ק שם שם לו חק ומשפט הכסנה התמימה כתור אדם המעלה וישב שם עד החילו סערות זמנו להשתרר עליו גם השתרר המה היו בעוכריו לאמר לו צא מן המקום אדמת קודש לשוטט בארץ הנה והנה ואחינו בנ"י הדרים שם בעיר הקדש ירושלים מלאו את ידו להיות להם ציר אמונים לאסוף נדבות השלוחים ממדינות פולין עדיהם כפי המבואר בכתבים אשר בידו. ויעבור אברהם בארץ חוצות במדינות הנ"ל להיות שליח עושה שליחותו והסב דרכו אל קריתינו פה ותהי מחברתו בתוכינו לתהלה ולתפארת לא כהתה עין חסידותו ולא כס שמש תמימתו ויעזוב חמדות שובכם לאפס ופעולתם מאין ויחזק בפנות יקרת מוסד מוסר לעשו' מסעדות לבית אהים לעלות אל הר ה' העולה הוא למעלה ויפתח וישדד אדמתו כל היום יחרוש החורש לזרוע לו לצדקה להגדיל חלקו בעולם המקווה · ועדן חפצו ותשוקתו לשוב אל אדמת קודש אשר יצא משם ובחר עוד בירושלים ושם יתגורר שם ירעה שם ירבץ תחת משאו משא דבר ה' ולא יפנה אל זולת זאת :

)( )(והנה

הסכמה

מהרבנים הגאונים המפורסמים המאורות הגדולים חכמי קרתא קדישא דירושלם ובתוכם המופלא שבסנהדרין המפורסם בכל קצות הארץ לשם ולתהלה מ"ו יום טוב אלגאזי תוב"ב נ"י ויזרח ועד ביאת דאין ומורה ·

גדול הנאמר באברה' והוא כהן שדעתו יפה המופלא והמופלג נודע שמו בשערי' קדוש הוא נוטל חלק שוה ממעל החכמה והמדע ברוך אברהם

גדול בתורה כל שמעשיו מרובים מעשה להתפאר מה נאה אילן זה קדוש אלהים אין לך פרוש מאהבה כ אברהם

גדול כבודו יושב בסתר עליון והוא נחבא לעשות רצון קונו לילה כיום יאיר עסיק באורייתא משים לילות כימים והאלהים נס"א את אברהם

גדול ה' ומהולל שחלק מחכמתו ליראיו הדור אתם ראו פעולת צדיק נ' ספרים דמחדדי טפי פרפראות לחכמה אשר קנה אברהם

גדול שמו ויצא הראשון מלאכת מחשבת **וחשב לו הכהן** ממעל לחכ' חכמת אדם תאיר פניו אדרבא ילבש לבוש מלכו' **ולבש הכהן** לא יעריכו זהב בערכך הכהן אשר העריך ערך לחס **והעריך הכהן** שלשה המה מטיבי מאורי אור סברא נהיר דעה מקנה אברהם

גדול אדונינו יברך ה' נוה צדיק ואברהם היה יהיה כבד מאד בכסף ובזהב למען דפוס תורה דיליה עד תומה וה' ברך את אברהם

גדול ורחב ידים אשר פריו יתן הראוי לכסף לכסף לזהב להחזיק את בית אברהם הנה שכרו אתו על חד תלת כי כן יבורך גבר ברכת אברהם

גדול יהיה כבוד הבית מקדש ה' מעשה ידי יוצר אור ונהרו אליו משיח אלהי יעקב הכהן הגדול כהנים בעבודתם ולוים בשיר וקול נעים וישראל עושה חיל הקדש זרע אברהם

יום טוב אלגאזי | נסים שמואל הב"ר מיוחס | מרדכי יוסף בכ"ר מיוחס | ישרא' יעקב בורלה | מנצור מרזוק | אליהו צבי

הסכמות

רבני וגאוני הדור אשר כבר נדפסו בס' וישב הכהן

הסכמת הרבנים המובהקים מאירים כברקים בי דינא רבא דק"ק ליוורנו יע"א · אתה ה' תשמרם וכצנה רצון תעטרם כיר"א

לדידן חזי לן אור שמש כי יהל בליונא דגושפנקא גברא רבא דאתא ממערבא היא ביון מכלל יופי שליח לדבר מצוה בשליחותייהו דרבנן תקיפי מארי דארעא דישראל המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם · דבולא ביה עפייה שפיר ואנפיה סניא לתורה ולתעודה סוב"ר הרוא"ם בדברים העומדי' ברומו של עולם לבו פתוח כפתחו של אולם דורש כתרי אותיות על כל קוץ וקוץ תלי תלים בפרפראות לחכמה ערוך השלחן אפתורא דדהבא תוכו רצוף אהבה בתורת ה' חפצו לה יקרא חפצי בה · והלילה אמר אמורה לגבוה סלקא ויהי ע"ר לא נתן שינה לעיניו ולילה כיום שוו בגלעוריהן בידי אדם המעלה אפשר לנמנם להסתפק בהכרחי · כאשר כל זה העידו כגרלן רבנן דפקיעי שמייהו להקת נביאים המתנבאים בשב"ח המגיע לכתבו"ם חבילות חבילות מספרים בכוד תהלת הלת מעלת המופלא והמופלג כה"ן שדעתו יפה · פריו למאכל ועלהו לתרופה · כמ"ת מוהר"ר **אברהם הכהן** יצ"ו וככר לשעבר יצא מוניטון שלו בעולם ומרגלית טובה היתה תלויה בצוארו של אברהם והוציאה מחיקו כדי שיאותו אחרים לאורו ולכל בני ישראל היה אור במושבותם לדעת חכמה · ואן עתה האיר וזרח במחנה קדשנו אגן ספר תורה נבון וישר"אל כהדן כי הוסיף שנית ידו והארץ האירה מכבודו **וישב הכהן** בשניות מדברי סופרי"ם מאירים כספירים בגימטריאות וצירופים מתוקים מדבש ונופת צופים אשר עיני כל רואה יתפלא על מעשה תקפו וגבורתו כי הם דברי פי חכם נכוחים למבין וכל דבריו כטעם לשד השמן וכאשר יגיע ידו וגבר לדרוש ולתור בחכמה הזאת · כי על כל אלה ידאגו ממחיצתינו ודברינו אלה לאוהבה ניתנו בל יוסיף עוד אמש להדפיס הספר הנחמד הזה עד מלאת לו עשרה שנים רצופים בלתי רשות מעלת המחבר ה' יאריך ימיו · ואשר יטה עורף ולא פנים תבואהו שואה ומן השמים יוכיחו בתוכחות חמה עברה וזעם וצרה והחדל יחדל יבורך מפי עליון בברכה טעוב"ה מדה טובה מרובה עד שיבלו שפתותיו מלומר די ואשרי שיאחז את ס' התור' הזה בביתו ובאמותיו ובא עד כיסו להריק למעלת המחב' ברכה אשר לכסף ואשר לזהב · הנה שכרו אתו ופעולתו בית אל ימנאו בעולם שכולו טוב · ואכן ליה עינינו תלויות לראות בבנו"ת הארץ בבי היא לכל הארצות ונבנתה עיר על תלה כן יאמר ה' אמנ"ו · אלה כה דברי צעירי הצאן החותמים פה **ליוורנו** יע"א כ' טבת שנת רפא **שבירה** ב"י מטה לפ"ק

A.M. 5547

דוד מלאך ס"ט | אברהם יצחק קאשטילו ס"ט | עה יעקב ן' נאיים ס"ט

הסכמה

דמאחרי ביתא תלי זייניה וכל הגבורים כאין נגדו והיו כלא היו ונכנסתם שעיר על תלה כדבעי למעבד לו ישלח משמים בית תפלה פועל פעלת לא ע"י מלאך ולא ע"י שליח הן עם לבדד ישכון שכינה מקדמא ואתייא מלכים ימלוכו וגם הכהני׳ יתקדשו קידושא רבא קול כן לוי אז ישיר זמרא דמנא וזמרא דפומא תכבד העבודה על האנשים אנשי חיל עבודת הקודש עושים מלאכת שמים ושמחים ישמח ישראל עד אור ויהי אור עם אלהי

אברהם :

כ"ד צעירי הצאן עמוסי התלאות בצפייתנו צפינו לחזות בנועם ה׳ המאור הגדול ומתוק האור לפ"ק : A M. 5552

ע"ה שלמה אלפאסי ס"ט

יצחק בכ"ר דוד אלחאייך ס"ט

הצעיר יוסף זרקא ס"ט

הצעיר שמואל הכהן יצחקי ס"ט

הצעיר אברהם נ'גאר ס"ט

ע"ה עוזיאל אלחאייך ס"ט

הצעיר אברהם אבוקארא ס"ט

אליהו חיים בור'גיל ס"ט

ע"ה אברהם טייב ס"ט

ע"ה דניאל פראנקו ס"ט

הסכמה

אור ולשון חכמים לאור ויעש גם הוא מטעמים טעמו וממשו מעשה חושב מכר"ף
ומטהר מלאכת מחשבת האותיות ואשר תבאנה הרואה אומר ברקאי או"ר בעד או"ר ·
ויבן לו בית כאמ"ת הבנין קו"ל אמת אמת בית נאמן יסודתו בהררי קודש ויקם את
שעמודים על פני שלשת הרועים ספר **גנת אגוז** וספר **שפע טל** וספר
של"ה · זיע"א ונקרא בישראל גדול שמו
בית יעקב ראו זה חדש בנוי לתלפיות על ספר **יצירה**
ממנו תוצאות חיים ותורה אור · ויסב"ס אברהם·
לאדפוס יהדר"א דפו"ס לשון ראשון אדי כעגם שוא"ל שאול שאל אדוני האר"ש אשר ידיכו
תכון עמו הסכם ודיבר משפט הכה"ר ומעשיו הלא לאנווכה משנה שאינה צריכה הלא
מושבת ועומד מפי סופרי' מכירי כהונה ושבאושו רבנן דפקיעי שמייהו שם בגדולי' אורי'
גדולי' ראו אור אפס כי עז להשיב פניו ריקם לכתוב את האר"ש והמכת' מכת' לאחזקיהו
חזקת הבתי"ם בית ולחם לחמה של תורה · והנה אנחנו שפתינו אתנו יונאות ואולו"ת אתיא
את"ל לפני מלכים ויועצי ארץ עשירי עם נדיבי עמים המתנדבים בעם למען לו"ו
ישלחו הצדיקים איש כברכתו ברכת הבית מרובת מנה אחת אפים מלא חפנא דדהבא
דלאו כל שעתא ושאתא מתרחיש אם נלך ונבקשנו הנשכח כדין לאור באור · איכו
השתא המהדרין מן המהדרין וריזין מקדימין זריז נשכ"ר כי ירבה לשלו"א ידו בשלא"ת
יפה שעה אחת אקדומי פורענות"א גדל פר"ע ולדבר זה ישלח ה' מתרום קדשו רבו
יתירא והעושר והכבוד הני עשוריתא גם בניהם עדי עד על גפי מרומי עשירים שניהם
מלאים בהשקט ובבטחה ובמנוחות שאננות לעשות רצון קוניהם קונה שמים וארץ ה'
אור · ואלילה לשום בר ישראל לחזור להדפים הספר הזה בלתי רשות הרב המחבר מיום
גמר הדפוס עד מלאות לו עשרה שנים רצופים ואשר לא ישמע כא"ש כרוך על עקבו
השומע ישמע עליו תבא ברכת טוב בבנים ובני בנים חכמים מחכמי' שמודי"ם לכל בני
ישראל · מלין לגד עילאה הבט משמים וראה כי עמך הגוי הזה בסובלי' אלאים מפני חמת
המציק צר ואויב ממכות קא סליק בלבן או באגרוף ורקיקה מק"ו וזכור עדתך קנית קדם
ותעש עמהם הפלא ופלא נפלאו' עד אין מספ' גאלת בזר' עמך עמא דאהדריכהו מרייהו
הוד והדר ואת עטרו"ת עטרת תפארת וכליף מלוכה גדול עד אור · הלא תענה יאה
עניתא ביום קראנו אשר נקרא עומדים נפופים כתפארת אדם בלתי אם גוייתינו גופא
בלא נשמתא והכ"א והתנשמ"ת אל מקום אשר יהיה שמה הרוח חסורי מחסרא הכל
שבפיהם הבלא דגרמי' יצא לחוץ ידבר רש דרך תחנוני' שלח לנו אבינו איש אשר המלך
חפץ ביקרו קראת שמו בטרם תחול תארץ ויפקדו ביום ההוא אתיא פקידה פקידה
לעשות נקמה בגוים וישראל ישכון לבטח כאום נא עלי אור · ועתה שמע נא אל התפלה
ואל הרנה ה' ה' שלח נא איש אשר משיח לישראל יבא לקראת נשק ופקודתו יקח באתרא

דנוארי

הסכמה

תענית שבועו"ת שתים שהן הרב"ה הפסקות משמשות מדי שבת בשבתו מלא שבוע שבי משחרי כותלי באפוקי שבתא לפני׳ דמעלי שבתא פי צדיק מלך אסור עידיו מטעם בדרך הנאתן ושתיה בכלל היתה וזויה לא אשתני במעשהו מתנו למחיר ובא באור פני מלך לבני ישראל · ועד אחרן יתנו עידיהן כל שישנו בלמידה ישנו בהעמדה כהן גדול עומד ומשמש מאין יושב חד מן קאמייא קימה שיש בה הידור יספור בכתוב ספירת האומ"ר אמרת ה׳ אמירה נעימה והוא עומד בן הדש"ס בינו עמודי כותלי בית המדרש כי שם ביתו בית אברהם לעיני כל ישראל . ובגון דא צריכים אנו למודעי משום דאחקא כפישי נפיחי בפנא מדלית איסר ועת צרה היא צרת הבת שניהם במשמע דין גרמא בתיב עילווית הנפק ויעבור אברהם בארץ אגב ארחיה אורח לצדיק ברגליו יעבור אל מדינה ומדינה מקום שגלו ישראל . הן בעון אין לך דור שאין בו וכו׳ ויהי אנשים אשר היו תמהי"ם ויאמרו איש אל רעהו הן האדם היה באחד ממנו היאמן כי יסופר יעמד חי בין בהוזכות ולהם לא אכל כל שעסקו דין עסק סדר תעניות אלו הנהיה כדבר הזה או הנשמע הנה זה עומד לעמוד לשרת; היה קשה לישראל ידרך יקראהו כדד ינקנו אכסניא באה בית צדיקים נשיא א׳ מן הרמתים, אשר בק"ק **ניצא די פרווינצא** המו"ן כה"ר **יעקב מריוים** נר"ו כשמעו את רנתם ויתעבר ואם נשקה ביעקב · ויבו עליו בי נכנו אנשים של צורה ארבעה ראשי לא וזה ירש מתחת ידו שבועו"ת תאימות תלתא בחדא בז׳ חקירות ואמרי לה ברוקין שבעי"ן ויקם עדות ביעקב נ"ו האמינו מלכי ארץ וכל העם מקנה כולם בא; עונים אחריו מקודש מקודש עדות לישראל בעשר נסיונות נתנסה **אברהם**:

אחד הרואה גדולה ראיה ר"ב חמ"א אבן בדידן בהגלות נגלות מידי עברו הולך בתום פסיעותיו של אברהם האירו אל עבר ויחן פני העיר נראה בעגלל אור לארבעה עשר והארץ האירה מכבודו בהר"א בסר"א ולכל בני ישראל היה אור ונהרו אליו בהרו"ת המושבין כל העדה כלם קדושים בלכתם ילכו אחרי ארי עובר מאהבה המה יביטו יראו אל פעולות אדם רב גדול הכאמר התמהמהו ותמהו ותהום כל העיר תהו"ס אל תהו"ס ויאמרו אם מן החיים הוא על כל מוצא פי ה׳ לית דין בר נש כי מלאך ה׳ צבאות הוא נ"ו תואר בפני חמה בלי האור · עין רואה יאחז צדיק דרכו דרך הקדש עומד תמיד יומם אף בי לא אכל ה"ן בית הבליע"ה מופנה מב׳ צרדים לילות בימים ותבי עור הכיעור בלילה מעט שלות המעט הוא מן המעט"ן פשוט ידים ורגלים מלך חסר באמ"ה ישבב על גבי תיבה שידה ומגדל עד שהאיר כל המזרח נגה אור יביו רב לן קרי וכתיב כל הכתוב בכתב אמת ואמת שפתיו אין להם תמוחה לשון תורה

לאור

הסכמת

המאורות הגדולים הרבנים המובהקים מאירים כברקים אשר אור להם בעיר רבתי עם רבתי בדעות היא תונס יע״א אתה ה׳ תשמרם וכצנה רצון תעטרם כיר״א :

אחד הקורא אלו קרא״ם כתיבן וקריין לרבות קורא אחר קורא פרק כל כתבי הקדש סייעתא דשמיא להקת הנביאים אלו נהרו״ת מאורי אור על ארץ רבה מאריות גברו גבורת אנשים מלומדי מלחמה במלחמת מצוה תקיפי ארעא דישראל היושבים ראשונה במלכות מלכותא דארעא ב״ד הגדול **שבירושלים** ת״ו יחדו יהיו תמים והיו למאורות אורה זו תורה שמורים לבני ישראל · גם אשו״ר נלוה עמם חד מינייהו כי סליק אור לו בציון ומצודתו פרוסה בירושלים רב באיסורי׳ כלל גדול בתורה מופלא הסמוך פרו״ש מרוכה מלך **חיים יוסף** בסד״ר עליון חיה יחיה צדיק זה עד עת בא דברו דבר ה׳ לדוד דוד מלך ישראל · ושאר בתי דינין העומדים ברומו של עולם מר בתריה ומר בתריה כרכים המוקפים שכן בכרכי הים ה׳ עליהם יחיו שמה ישבו כסאות למשפט דקביע להו דוכתא בשערי בת ציון המצויינ׳ בהלכה מושבות דכתב רחמנא מושב בני ישראל. אלו הן הגולי״ן זג״ל סהדותא שנו חכמים מסכת עדויות מתנבאים בסגנון א׳ לב ולב ידברו ולשונם תהלך בארץ״ש מעידין בגדלן מה שראו ואת חו״ו חזותא מלתא דתמיהי מעשה רב חסיד שבכהונה דמי לבר אלהין בא׳ הנבאים איש אלא שר״ף כמוהר״ר **אברהם הכהן מלאסק** נר״ו מעיר אשכנז ארץ גדלה שעשועיה והנה בעת״ה נפשו אותה לשכון כבוד בארצנו ויטע אהל בתוככי ירושלים תוב״ב מקודשת ארץ ישראל ישר יחזו פעולת צדיק היינו עובד אלהים ועבוד״ה רב״ה מאד לילו כיומו ויהי ע״ר כי שנו״ת מספר שנת״ו לעולה הכי שתין רהוטי רהוט והוא ל״ו שוכ״ה תורה חתומה ומחדש בה דבר לא פסקו מעל שלחנו של רבי שנו״ן וחזרת מסדר לתלמודיה כדת משה וישראל · אף הוא היה מתכוין לגמור את השם לקבל אלפ״א אל״ף אלפי״ן בית מדרשו דרוש דרש והנה צור״ף ולכל האותות וגימטריאות אלו ואלו כצרפי״ן ויוצא לאור מפיק מרגליות עמד ותלאה בגלגל חמה גלגל הוא שחוזר פלאי פלאות לא תמלא אוזן משמוע אפילו בני ישראל. וזאת לפנים מוכיטון שלו יצא בעולם ג׳ ספרים נפתחים יקראו בשמותם כשמות אשר קרא להן שמות בא״ר״ש בראש אמיר סמיכת חכמים שלומי אמוני ישראל · ועוד אחרת היתה בבחירתא תנו לה יעידון יגידון דברי האומות ימים כלילות לא בטל׳ מגילת

WELLCOME
LIBRARY
INSTITUTE

ספר

בית יעקב

אשר איזן וחיקר ותיקן וחבר איש אלהים קדוש יאמר לו הרב בוצינא קדישא הסיר שבכהונ׳דמי לבר אלהין בא׳הצבאים אינו אלא שר״ף חסירא ופריש׳הוא אברהם העומד בצדקתו מאז ועד עתה ארם הגדול בענקי׳ שמו נודע בשערים ובקרב ישראל נתפרסם ולמפורסמות אינם צריכות ראיה כמהר״ר **אברהם הכהן** הי״ו **מלאסק** במדינות פולוניא · ופוקו חזו רבני ק״ק פיורדא יע״א אשר מעידין בגדלן שישב שם כמה שנים בתורתו ופרישתו וקדושתו ולא פנה אל רהבים ושטי כזב כי אם בהתבודדות ועוסק בזכ״ו ובתעניתו בקדושה ובטהרה ויסע אברהם הלוך ונסוע לארץ הקדושה ותקע אהלו שם באהלו של תורת קרתא קדישא ירושלם תובב״א · ועתה הולך סוב״ב על מנת לחזור כארץ הקדושה תובב״א ופתח מעיינות תהום רבה מקור מים חיים בכמה חיבורים נפלאים אצטנינות גדול אשר בלבו · הדור אתם ראו כטפה מן הים מה פעל בכפר הקטן הלזה בונה ביתו מל״א צדק קטן הזא במהותו ורב איכותו אשר בו הושב מונה וסופר ודורש כתרי אותיות וגלה כמה רזין באורייתא והרבה דברים פנימיים הנמצא איש כזה אשר רוח אלהים מפעמו · ותהי המשרה על שכמו עטרת זהב גדולה אשר בדבריו מערי״ב ערבי״ם ולכל בני ישראל יהיה אור במושבותם :

פה **ליוורנו** יע״א

שנת יתהללו כל **ישרי לב** לפ״ק · 5552

בדפוס המשובח של המדפיסים החכם כמוהר״ר **יעקב נונים ואיס** נר״ו ·

והמשכיל כמה״ר **רפאל מילדולה** נר״ו ·

Con Approvazione

Commentary on Genesis

ABRAHAM BEN SAMUEL COHEN

Sefer bet Ya'kov Asher ...

Livorno 1792